

STAY HEAVY

Helsingin yliopiston raskaan musiikin ystävät

15 vuotta

Helsingin yliopiston raskaan musiikin ystävät
<http://www.hyrmy.org>

Helsinki 2017

ISBN 978-952-93-8902-5 (sid.)

ISBN 978-952-93-8903-2 (PDF)

Sisällysluettelo

Alkupuhe.....	5	MISTÄ ON PIENET HYRMYLÄISET TEHTY?.....	67
ALKUHÄMÄRISSÄ.....	7	”Viina vei ja musiikki möyhäsi”: HYRMYN tapahtumat ennen ja nyt.....	68
Raskas elämä alkaa.....	8	Totta vai tarua: ”Ei se hyrmyläisten mielestä mitään heviä ole, jos ei siinä tinapilli soi.”.....	80
UUSI SUKUPOLVI.....	25	Kuppilat ja keikkapaikat.....	82
HYRMYN imperiumi kasvaa Kapitalistin johdolla..	26	Metallifestarit Suomessa ja maailmalla.....	98
AINAKIN 80% VAUHDIKKAAMMIN.....	37	HYRMY keikkajärjestäjänä.....	109
Ja sitten me ryypättiin.....	38	Veljiä vai vihamiehiä? Suhteet Mökään ja muualle.....	111
RAUTAISELLA OTTEELLA.....	51	”Hey man, would you grab me a beer?” HYRMYN kansainvälinen monimuotoisuus.....	119
Kasvukipujen aika on ohi.....	52	Järjestö, yhteisö, heimo, kaveriporukka, perhe... Rakkaalla Hyrmyllä on monta nimeä.....	121
HYRMY KOHTI TULEVAISUUTTA.....	63	HYRMY-juomapeli.....	127
Mennyt vs. tuleva.....	64		

Alkupuhe

Onneksi olkoon! Olet tehnyt elämässäsi hienoja päätöksiä. Ensinnäkin: olet liittynyt HYRMYyn. Toiseksi: ostit tämän historiikin.

Stay heavy eli HYRMYn 15-vuotishistoriikki pistettiin tulille vuoden 2016 alussa, kun miltei pyöreät 15 vuotta lähestyi jo huimaa vauhtia. Tähän teini-ikään mennessä HYRMYssä on ehtinyt sattua ja tapahtua niin paljon, ettei tarinan kertomista yksinkertaisesti voinut enää lykätä. Melkoinen tarina se onkin. Kun me HYRMYn historioitsijat kaivauduimme syvälle dokumenttien ja haastatteluiden syövereihin, saimme todella huomata, kuinka paljon ra(s)kas järjestömme on muuttunut – ja onhan meistä muutama ollut mukana jo tovin todistaen itsekkin tätä huikaaa muutosta. 2000-luvun alun hevibuumi, HYRMYssä syntyneet ystävyysuhteet, järjestön alun pieni piiri sekä lopulta kansainvälistyminen ja kasvu nousevat kaikki historiikissa ansaitsemaansa valokeilaan.

Historiikki on jaettu kuuteen osaan. Neljä osioista on omistettu HYRMYn neljälle menneelle puhikselle ja heidän aikakausilleen. Viides osio luotaa lyhyesti mennyttä ja tulevaa. Kuudennessa ja viimeisessä osiossa nostamme esiin aimo annoksen erinäisiä teemoja ja sattumuksia vuosien varrelta.

Entä historiikin nimi sitten? Se kumpuaa 15 vuoden takaa HYRMYn alkua ajoilta: “Stay heavy” toimi nimittäin järjestön tervehdyksenä alkuvuosina. Kaikessa lyhykäisyydessään se tiivistää järjestömme luonteen: me tulimme, näimme ja pysyimme.

Projektina historiikki ei suinkaan ollut helppo. Tämän 1,5 vuoden aikana olemme tirauttaneet kyyneleitä niin ilosta, turhautumisesta kuin muisteloiden haikeudestakin. Oli hetkiä, jolloin tuntui, ettei edes tätä vaivaista 15-vuotista historiaa saada ikinä kansiin. Lopussa kuitenkin kiitos seisoo, ja kaiken kaikkiaan projekti muistutti meitä (osittain jo kyynistyneitäkin) vanhoja partoja järjestömme hienoudesta. Luvassa on siis hersyvien muistojen lisäksi imelääkin tykitystä. HYRMY on nimittäin toiminut näyttämönä monen henkilön kasvulle, ja areenalle on astunut jos jonkinmoista kulkijaa.

Kiitos siis teille kaikille, jotka autoitte kasaamaan tätä opusta. Tämä on teidän tarinanne.

Terveisin,
Historiikkitiimi eli
Hanna, Milla, Suvi, Marko & Martin

“Kuka helvetti tällaisen järjestön muka voisi haluta?”

HYRMYn ensimmäinen puheenjohtaja Antti Kavonen, kevät 2016

ALKUHÄMÄRISSÄ

ANTTI KAVOSEN AIKAKAUSI 2002-2007

Raskas elämä alkaa

Hanna Ruokomäki

Oli syksy 2001.

Uudet fuksit saapuivat Helsingin yliopiston tietojenkäsittelytieteiden laitokselle. Heidän joukossaan yliopistolle vaelsivat myös Antti Kavonen, Jere Salonen ja Jouni Tuominen.

Kolmikko tapasi fuksisyksyn laskareissa ja ainejärjestön riennossa. Ei kulunut aikaakaan, kunnes nuorten hevimiesten keskusteluihin nousivat musiikki ja ainejärjestön jokseenkin tylsä meno; ajatus oman järjestön perustamisesta kyti mieles-

sä jo syyskuussa 2001 järjestetyissä TKO-älyn fuksiaisissa.

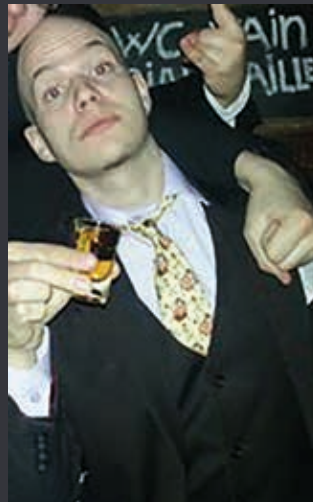
Idea HYRMYstä alkoi muotoutua.

Toimintaan tarvittiin 10 ihmistä. Pojat alkoivat kerätä nimelistaa

PUHEENJOHTAJA ANTTI KAVONEN 2002-2007

Antti Kavonen
<-- silloin ja nyt -->

Saapui HYRMYyn: perusti HYRMYn 2001/2002

Opiskellut oppiainetta: Tietojenkäsittelytiede

Kovin biisi tuolloin: The Black League - Winter Winds Sing

Kovin biisi nyt: Geir Tjelta - Artillery

Terveiset hyrmyläisille: Töttöröö ja lisää fernettiä housuihin.

”Kavonen sanoi kiesus, nauroi antaumuksella ja joi kaljaa.”

ihmisistä, jotka voisivat olla kiinnostuneita heviin keskittyvästä järjestöstä. Mukaan tarttui muita hevidiggareita käpistelyn (tietojenkäsittelytiede) laitokselta: Tuomo Saarinen, Arto Åkerlund ja Ville Lappalainen. Lisäksi Arton vanhat lukiotoverit Ville Eloranta ja Aleksis Koivisto ilmestyivät kuvioihin jo alkuaikoina.

Hengailun, keikkaetkoilujen ja hevin luukuttamisen lisäksi HYRMYlle maalailtiin myös ideologisempia tavoitteita. HYRMYn asiaa ajava Antti lähetti lokakuussa 2001 Jounille seuraavan viestin, jossa hän pukee kauniin ajatuksen sanoiksi:

”Toimintasuunnitelmaan voisi vaikka esittää raskaan musiikin objektivista tutkimusta ja keskustelua ;), ennakkoluulojen poistamista, ja tietysti se mistä puhuttiinkin eli onko parempi kuunnella NRJ:ltä pinnallista bailubiisiä vai jotain bläkkistä jossa oikeasti mietitään asioita. Vaihtoehto käyttömusiikille. =)”

Keväällä 2002 alkoi tapahtua. Selatessaan yliopiston järjestökalenteria

NIMEN SYNTY

HYRMYn nimi sai syntynsä Ville Lappalaisen suusta, joka syksyllä 2001 HYTKYn (Helsingin yliopiston teknokulttuurin ystävät) nimen innoittamana keksi nimen Helsingin yliopiston raskaan musiikin ystävät. Idea nimen takana oli, että sen lyhenne olisi sekä helposti lausuttava että kuulostaisi lausuttuna yhtä raskaalta kuin sen edustama musiikkikin.

Villen itsensä sanoin nimen oli kielittävä siitä, että ”musiikki, jota järjestössä harrastetaan, ei todellakaan ole mitään kevyttä musiikkia, sellaista jonka voisi ottaa sellaisena taustamusiikkina. Että jo nimestä päätellen tässä ollaan tosiaan liikkeellä ja hyvällä meiningillä.” HYRMY-nimi otettiin muiden orastavien jäsenten joukossa innolla vastaan.

Nimen asianmukaisuus on myös todennettu vuosien mittaan uusien hevijärjestöjen pulpahdellessa pintaan. Monet tulevat järjestöt ovat ottaneet mallia HYRMYstä, ja Antti kertookin esimerkiksi turkulaisten soitelleen perään ja kyselleen lupaa HYRMYn mainion nimen lainaamiselle.

Antti ja kumppanit huomasivat, että järjestöihin lukeutuu jos jonkinmoista kerhoa – mutta hevimusiikki loisti poissaolollaan. Tilaisuus teki varkaan, kun mahdollisuus oman hevijärjestön perustamiseen alkoi näyttää mahdolliselta.

Asiakirjojen kasaan raapiminen ai-

heutti kuitenkin päänvaivaa: ”Mutta mitä kummaa johonkin talousarvioon laittaa? 5 tuoppia kaikille jäsenille kerran viikossa?” pähkäili Antti jo syksyllä. Moni nykyhyrmyläinenkin varmaan hyväksyisi tämän pykälän, joka harmiksemme jäi lopullisesta talousarviosta pois.

Esi-HYRMY porskutti kuitenkin eteenpäin, ja 25.2.2002 Antti, Jouni ja Jere istuivatkin jo HYRMYn perustamiskokouksessa. Tietojenkäsittelytieteen ATK-luokka Teollisuuskadulla tarjosi näyttämön sille historialliselle hetkelle, kun HYRMYn ensimmäiset heviherrat väänsi-

vät pöytäkirjaa kasaan.

Antti valikoitui joukon puheenjohtajaksi. Sosiaalisuus ja aktiivisuus HYRMYn asian ajamiseksi ansaitsivat hänelle tämän kunniakkaan pestin, jossa hän pysyi ihailtavat kuusi vuotta luotsaten järjestöä eteenpäin.

Jounin sanoin: ”HYRMYn ensimmäinen pj Antti Kavonen oli mies paikallaan ja edusti järjestöä aktiivisesti erinäisissä tapahtumissa ja kanavissa.” Kaiken kaikkiaan HYRMYssä oli kuitenkin paljon kyse yhdessä tekemisen meiningistä.

HYRMYn ensimmäisen logoluonnostelman teki Sami Elamo.

HYRMY
 HELSINGIN YLIOPISTON RASKAAN MUSIIKIN YSTÄVÄT

Luulitko, että yliopisto-opiskelu olisi kevyttä?

HYRMY on vuonna 2002 perustettu seura, jonka tarkoituksena on jakaa raskaan musiikin ilosanomaa Helsingin yliopiston opiskelijoille. Toimenkuvaan kuuluvat niin keikkaexcuel kuin hevipitoiset bileet.

Vain liittymällä HYRMYyn pääset osallisiksi löstä kaikesta. Jäsenmaksu lukukaudelle 2002-2003 on vainaiset 2 euroa. Älä kulje epäonneni ohil!

Lisätietoja?

jere.salonen@helsinki.fi
 0405568027

antti.kavonen@helsinki.fi
 0503412299

jouni.tuominen@helsinki.fi
 0405591157

HYRMY - Odottamaton raskaus

<http://www.helsinki.fi/sarj/hyrmymy>
 HYRMY-lista: hyrmymy-lista@helsinki.fi

HYRMYn flajjeri ensimmäisillä avajaiskarnevaaleilla. HYRMYn lopullisen logon suunnitteli myöskin Sami Elamo.

HYRMY on tullut jäädäkseen: HYRMYn kangaslippu ensimmäisillä avajaiskarnevaaleilla. Kuva: Antti Kavonen

26.3.2002 HYRMY hyväksyttiin järjestöksi. Ensimmäinen ylioppilaskunnan suoma tuki koostui peräti 35 eurosta, jolla järjestön toimintaa lähdettiin kehittämään.

Oma kertsii kullaa kallis – ensimmäiset kerhohuoneet

Varoja tarvittiin muun muassa kerhohuoneen sisustamiseen. HYRMYn ensimmäinen kertsii sijaitsi Leppäsuolla Domus Academican ensimmäisessä kerroksessa. Tila saatiin suhteellisen nopeasti. Käytännössä kertsii koostui yhdestä U-mallisesta huoneesta, jota keskellä olevan väliseinän ansiosta olisi voinut hyvällä tahdolla kutsua kahdeksi huoneeksi. Pennejä venytettiin, jotta huonetta voitaisiin kaunistaa esimerkiksi sohvalla.

Sohva onkin pinttynyt jäsenistön mieleen. Lämpimät sanat värittävät Antin muisteloja ensimmäisestä kertsistä: ”*Toisessa puoliskossa pidettiin pitkäkköä pöytää, jonka ääressä istuaksittiin ja parannettiin maailmaa*

ynnä soitettiin käppäheviä mankalla. Toisella puolella taisi olla muiden järjestöjen sekalaista roinaa ja rakas vihreä kahden istuttava sohva, jolla tuli nukuttua monia öitä verho peittona, kun matka Cornerista tai Kantiksesta kauas himaan Kauklahteen tuntui liian pitkältä.”

Ensimmäinen kertsii oli HYRMYn kotina vain hetken, kunnes muutettiin toiselle kertsille. Sekin sijaitsi Domus Academican ensimmäisessä kerroksessa, miltei vastapäätä ensimmäistä huonetta. Toinen kertsii oli oleskeluhuoneen, keittiön ja pienen eteisen muodostama kompleksii, jossa HYTKYn mallinukkekoristelut

Ensimmäisen kerhohuoneen pitkän pöydän ääressä kuunneltiin heviä ja parannettiin maailmaa. Kuva: Antti Kavonen

ja tietokoneiden piirilevyt hallitsivat tilaa aiheuttaen sekä närää että huvitusta. Ilakointia soi sekin, että tilassa asustivat myös Martat. Yliopiston monipuolisuutta parhaimmillaan.

Kaiken kaikkiaan myös toka kertsin herättää monissa haikeita muistoja kaikessa sympaattisuudessaan. Toteaapa eräs tuolloinen uusi hyrmyläinenkin, että kertsin mukavan kuluneet sohvut ja tiivis tunnelma saivat tulemaan HYRMYyn toistekin. Leppoisa ilmapiiri ja pikkuruinen hevikolo veivät mennessään.

12

Löylyjä ja läimimispeljä: HYRMYn ensimmäiset tapahtumat

Ensimmäisiä tapahtumia leimasi vahvasti HYRMYn pieni porukka. Tapahtumia järjestettiin niin kertsillä, kuppiloissa kuin kotonakin, ja raja kaveriporukan ja järjestön välillä oli häilyvä. Tapahtumien konseptit olivat kapeita: elettiin hetkessä kaljaa hörppien, keikkoja etkoillen ja

Toista kerhohuonetta koristivat HYTKYn piirilevyt ja mallinukke. Kuva: Mikko Kuokkanen

musiikista nauttien. Tulevaisuudensuunnitelmia ei ollut, eikä kukaan osannut aavistaa HYRMYn kasvavan vielä sellaiseksi kansainväliseksi jättiläiseksi kuin se nykyään on.

HYRMYn ensimmäisen tapahtuman tittelistä mittelevät HYRMYn oma ekskursio Bodom-järvelle sekä

saunailta Uuden ylioppilastalon alasaunalla. Bodomille hyrmyläiset matkasivat huhtikuussa 2002 noin 6–7 hengen voimin. Innoittajana reissuun toimi – mikäs muukaan kuin – vanha tuttu Bodom-myytti. Käytännössä tapahtumassa nautiskeltiin virvokkeita Bodomin rannalla, ja Antti ja Jere ottivat mittaa

toisistaan nk. läimimispelin merkeissä. Toisin kuin otaniemeläisen sisarjärjestön MC Mökän Bodom-excuilla, HYRMYn reissulla ei lähdetty testaamaan Suomen kevään hyisiä yölämpötiloja järvellä yöpyen.

Toinen tapahtuma, joka on jäänyt

HYRMYn ensimmäinen tapahtuma suuntautui Bodom-järven rannalle eräänä aurinkoisena kevätpäivänä 2002. Kuva: Antti Kavonen

monien perustajien mieleen HYRMYn ihka ensimmäisenä tapahtumana, on saunailta Uudella ylioppilastalolla. Tapahtumaa mainostettiin jakamalla flaijereita ja levittämällä sanaa luennoilla. Myös sähköpostilista oli käytössä alusta alkaen.

Kaiken kaikkiaan saunailtoja oli usein – niitä tuntui olevan miltei kerran kuussa, mikä johtui saunan (tuolloin vielä) edullisesta vuokrasta. Vuosien mittaan saunailloissa sattui ja tapahtui. Muun muassa Kaivopihan baarien asiakkaat saivat nauttia useampaankin otteeseen paljaasta mieskauneudesta, kun hikiset saunojat kävivät patsastelemassa ikkunoiden toisella puolen, kunnes vartijat tiukoin sanoin usuttivat viuhahtajat takaisin saunatiloihin.

Saunatunnelmaa HYRMYn alkuajoilta. Kuva: Antti Kavonen

Monet muistelevat myös, että Uuden ylioppilastalon kellarikäytävistä joh- ti ovi Ale Pubiin (tuolloin Heart- breakers). Legendan mukaan ovi oli eräänä iltana sattunut jäämään auki, jolloin monet sankarit tart- tuivat tilaisuuteen marssien baarin puolelle vailla rihmankiertämää. Luonnollisesti uskalikot saivat ken- gänjäljen paljaalle takalistolleen alta aikayksikön. Vain ja ainoastaan eräs nokkela veikkonen, joka oli keksinyt vetää päälleen pikkutakin – vailla

mitään muuta – sai tilattua juoman. Hän nautti sen kaikessa rauhassa ja palasi lopulta saunalle omia aiko- jaan. Ovi ei ole tainnut sen koommin olla lukitsemattomana.

HYRMY edusti tapahtumissaan myös monissa baareissa. Muutamil- le tärkeimpiä ja muistorikkaimpia tapahtumia olivat Diabolus on Vinyl -iltamat, joita Taideteollisen kor- keakoulun hevidiggarit järkkäsivät ravintola Tarmossa. Myös Kampin

tienoilla sijainneessa Kantiksessa vietettiin ilta jos toinenkin.

Näitäkin paikkoja rakkaampana mo- nien mieliin on kuitenkin painunut Heavy Corner, joka sijaitsi kertsin lähellä Leppäsuonkadun ja Runeber- ginkadun kulmassa (nyk. Navy Jer- ry's). Tämä hellittelynimellä Corner tunnettu kuppila oli viikonloppujen vakiopaikka, josta tuli vakijuottolan lisäksi yksi HYRMYn kasvun merk- kipaaluista. Vuonna 2006 Cornerissa

” ” *Erityisen oivallisia sattumuksia vuosien varrelta on myös loputtomasti, mutta eh- dottomasti parhaiden joukkoon nousee eräs saunailta, jolloin akateemista viuhahta- misperinnettä kunnioittaen iso joukko saunoja päätti lähteä Uuden ylioppilastalon kellarisaunan käytäviä pitkin piipahtamaan Ale Pubissa. Tietysti alasti. Muut tuli- vat melko pian ulkokautta häädettyinä takaisin, mutta erästä heistä ei näkynyt eikä kuulunut. Ihmettelimme, mutta totesimme, että kai se takaisin löytää, kun kerkeää. Niinhän hän aikanaan palasikin pikkutakki päällä. Hän oli pukkana kävellyt tiskille os- tamaan tuopin, istunut pöytään ja hyvällä halulla juonut oluensa, minkä jälkeen oli pois- tunut anniskeluravintolasta kaikessa rauhassa ja palaillut saunalle. Kukaan henkilökun- nasta ei ollut tajunnut, ettei hänellä ollut housuja jalassa, kun tiskin yli ja pöydän päälle oli näkynyt asiallisesti pikkutakki.*

-Heidi Hemminki

alettiin nimittäin järjestää HYRMY-klubia, jossa HYRMY pääsi joka toinen keskiviikko soittamaan omaa musiikkiaan. Idean isä oli Radiomafian ja Radio Cityn juontaja Luca Gargano, joka järkkäsi myös heavy-karaokea. Musiikin soittaminen ja järjestön esiintyminen Cornerin kaltaisessa kulttimaineen ansainneessa baarissa oli HYRMYn kasvulle aimo harppaus, vaikkakaan illat eivät aina olleet yleisömenestyksiä. HYRMY oli alkanut kasvaa lapsenkengistään ulos.

Antti muistelee HYRMY-klubia surullisenkuuluisana tapauksena: *”Paikkaan haluttiin viikolla lisää väkeä ja kassa kilisemään, joten meidät palkattiin pitämään ’klubia’ eli käytännössä soittamaan levyjä ja houkuttelemaan kavereita ja tututtuja paikalle. Klubia pidettiin varmaan joka toinen keskiviikko ehkä muutaman kuukauden ajan, ja saimme vaivanpalkaksi sata euroa illalta. Ensimmäinen sessio oli suoranainen menestys, paikalla taisi olla juuri silloin tyylisiin Mökän vuosikokous ja porukkaa kuin pipoa, ja oltiin että tämähän on siistiä. Seuraavalla ker-*

ralla oli sitten taas hiirenhiljaista ja joinakin kertoina me tiskijukat taisimme baarimikon lisäksi olla baarin ainoat kävijät, mikä oli aavistuksen synkkää. DJ-vuoroja vaihdeltiin eri ihmisten kesken, mutta lopulta tämäkään pesti ei kiinnostanut enää juuri ketään, joten minähän siellä useimmiten kolistelin levylaukkuineni.”

Kuppiloiden lisäksi keikat vetivät hyrmyläisiä puoleensa, ja festarit olivat kesien kokoontumispaikkoja. Kertsillä järjestettiin esimerkiksi useimmatkin Opeth-etkot. Erityisesti alkuaikoina matkattiin myös Pellavarockiin ja Provissirockiin pääkaupunkiseudun ulkopuolelle. Koska HYRMY oli samanaikaisesti sekä järjestö että kaveriporukka, rajanveto virallisten tapahtumien ja kaveriporukan hengailujen välillä oli ajoittain vaikeaa.

Ylitse muiden festareiden nousi kuitenkin Kaisaniemen Tuska, joka keräsi kasaan kesän aikana ympäri Suomen levittäytyneet hyrmyläiset. Tuskan nurmialueelta saattoi miltei varmasti löytää aina hyrmyläisiä nauttimasta tuskaisen kuumasta

kesäpäivästä juomineen kaikkineen, ja eksoottisen erikoisista juomistaan tunnettu Antti kantoi perinteisesti mukanaan kummallisia makututtavuuksia ulkomaanmatkoiltaan. Kaiken kaikkiaan Kaisaniemen Tuska herättää HYRMYn alkua ajoilta vähintään yhtä lämpimiä ja ainutlaatuisia muistoja kuin Corner: molempien lopettaminen edustaa yhden aikakauden päättymistä ei pelkästään HYRMYn vaan koko pääkaupunkiseudun hevikkulttuurin historiassa.

Ylipäänsä HYRMYn alkuaikojen tapahtumissa näkyi voimakkaasti vasta pari vuotta aiemmin päättynyt 90-luku: mp3-soittimia ei ollut, Spotifysta puhumattakaan. CD-levyt olivat kaiken perusta, ja kovia bändejä olivat muun muassa Opeth, Immortal, Emperor ja Manowar. Meno oli rentoa ja suunnittelematonta. Elettiin hetkessä eikä murehdittu turhia. Useiden vuosien ajan kertsit-illat olivat ohjelmoimattomia kokoontumisia, joissa vähitellen poikkitieteelliseksi kasvanut jäsenistö saattoi keskustella kaikesta maan ja taivaan välillä.

Maailman itäisissä kolkissa reissannut Antti on vuosien mittaan tullut tunnetuksi toinen toistaan eksoottisemmista tuliaisistaan.
Kuva: Tiia Kontkanen

Aktiivista kampanjointia

Koska HYRMYn alkuajat perustuvat paljolti hetkessä elämiseen eikä tulevaisuudensuunnitelmia juuri-kaan kaavailtu, ei mainontaankaan panostettu samalla tavoin kuin nykyään. Jäsenmäärän kasvattamiselle ei uhrattu kuin jokunen ajatus, mut-

ta siitä huolimatta HYRMYllä oli jo alusta alkaen muutamia kanavia, joissa hevin sanomaa vietiin yliopistolla eteenpäin.

HYRMY panosti heti alkutaipaleellaan yliopiston järjestökalenteriin,

”Ehkä mieleenpainuvimmat muistoni liittyvät Kaisaniemen puistossa eräänä vuonna järjestettyihin Tuska-festivaaleihin, joissa Kavosella oli Venäjältä tuotua erittäin lämmintä, erittäin pahaa ja erittäin vahvaa olutta muovipullossa...

- Ville Lappalainen

joka onkin näytellyt pääosaa uusien jäsenien värvämisessä kautta vuosien. Heti ensimmäisenä keväänä perustajat kynäilivät ensimmäisen version kalenterin esittelytekstistä.

HYRMY YLIOPPILASKALENTERISSA VUOSIEN VÄRRELLÄ

”Metallimusiikin syövereihin langenneiden opiskelijoiden perustama seura, jonka toimenkuvaan kuuluvat keikat, hevipitoiset bileet, musiikin syvällisempikin tutkiskelu sekä genreen kohdistuvien väärien ennakkoluulojen oikaiseminen. Ei teennäisen synkkää, vaan rehellistä mättöä. Wisdom Rideth with the Ones That Know No Fear. Lisätietoja HYRMY-listalta (hyrmy-list@helsinki.fi) ja kotisivuiltamme (www.helsinki.fi/jarj/hyrmy/). Pj. Antti Kavonen, (puhelinnumero), antti.kavonen@helsinki.fi, tai varapj. Jere Salonen (puhelinnumero), jere.salonen@helsinki.fi.”

Ylioppilaskalenteri 2001–2004

Tämän jälkeen stereotyyppien vähentämisen ideologia taidettiin jättää pienempään arvoon:

”Metallimusiikin syövereihin langenneiden opiskelijoiden perustama seura, jonka toimenkuvaan kuuluvat lähinnä keikoilla rähjäminen, raskasmetallipitoiset illat sekä verilöylyt. Ei tekopirteitä neonvärejä, vaan mustan ja harmaan eloisia sävyjä: Frost and Spikes! Tietoiskut postituslistalta (hyrmy-list@helsinki.fi) ja kotisivuiltamme (www.helsinki.fi/jarj/hyrmy/). Pj. Antti Kavonen, antti.kavonen@helsinki.fi ja suoneniskijä Jere ”Human Mincer” Salonen, jere.salonen@helsinki.fi.

Ylioppilaskalenteri 2004–2005

”Kuolonmetallin huumaavan paahdon rikkoo vain hikisten takamusten iskeytyminen lauteille. Sydänverta isketään kiukaalle, ja tiivistyvässä höyryssä nähdään niin menneitä, voittoa taistoja kuin kunniakkaita tulevia mittelöitäkin. Suihku palauttaa taistelutantereelle, jolla uroteot odottavat vielä tekijäänsä. Niin monta levyä kuuntelematta ja olutta korkkaamatta.”

Ylioppilaskalenteri 2005–2006

"We came from the gates of hell", kuvailee HYRMY toimintaansa. Mikäli aktiviteetit jatkuvat entiseen malliin, retkuetta kehoitetaan pakkaamaan kimpsunsa ja palaamaan takaisin. "

Ylioppilaskalenteri 2006–2007

"Jumalat loivat hevimetallin, ihmiset HYRMYn. Viiden vuoden jälkeen nahka ja piikit kolisevat yhä saunassa, olut virtaa hanoista ja nyrkit heiluvat ilmassa. Kravatit löysälle ja metallia tuuttiin!"

Ylioppilaskalenteri 2007–2013

Vuonna 2014 mukaan lisättiin myös englanninkielinen teksti:

"Gods made Heavy Metal and we saw that is was good! After a decade of beer-fuelled mayhem, the ancient metal hymns still echo in the halls of our club house. Join HYRMY!"

JÄ VIIMEISIN

"Katsovatko kaverit kummasti, kun kajareista kajahtaa särökitara ja sinä pistät hiukset liehumaan? Ei hätää, sillä aina on HYRMY, jossa musiikki on rankkaa ja elämä sitäkin rankempaa. Kotikolomme on kertsillä, jossa ilmaa halkovat niin liuhuletit kuin tuopitkin, kun raskas huominen sarastaa."

Ylioppilaskalenteri 2015–2016

Kun esittelyteksti oli lähetetty järjestökalenteriin, päätyivät hyrmyläiset jo ensimmäisenä syksynä edustamaan yliopiston avajaiskarnevaaleihin, joissa on perinteisesti koutettu uusia jäseniä. Jo ensimmäisestä vuodestaan lähtien HYRMY on herättänyt Porthaniassa huomiota

tummanpuhuvalla kojullaan: HYRMY-lakanan, flajereiden ja taustalla pauhaavan hevin lisäksi yhtälöön kuuluivat kiinteästi salmiakkikarkit, joita jaettiin kiinnostuneille.

HYRMYn omia mainontakanavia olivat nettisivut ja sähköpostilista,

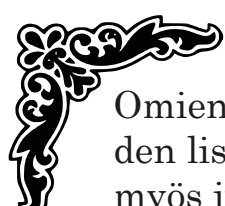
jotka pistettiin pystyyn heti alussa. Näissä kanavissa tuotiin esiin HYRMYn ideaa sekä mainostettiin tulevia tapahtumia. Markkinointia tehtiin HYRMYssä melko pitkään ainoastaan suomeksi, kun jäsenistökin oli pitkälti suomenkielistä eikä nykyisestä kansainvälisyydestä ollut vielä aavistustakaan.

Lisäksi hyrmyläiset keskustelivat aktiivisesti omalla IRC-kanavallaan, minne muutama hyrmyläinen eksyi-kin ennen kuin näyttäytyi yhdessä-kään tapahtumassa. Monet IRC-kanavalla käytetyistä käyttäjänimistä jäivät elämään pitkään mutta ovat ajan kuluessa hiipuneet vähitellen unholaan.

Sähköisten kanavien lisäksi HYRMY mainosti myös luennoilla ja jakamalla flajereita. Mitä pidemmälle 2000- ja 2010-luvut ovat edenneet ja mitä suuremman aseman sosiaalinen media on ihmisten elämässä saanut, sitä vähemmän painotuotteita on hyödynnetty. Avajaiskarnevaalit ja järjestökalenteri ovat kuitenkin yhä voimissaan.

HYRMYn hallitus edustaa järjestön ensimmäisillä avajaiskarnevaaleilla vuonna 2002.
Kuva: Antti Kavonen

Omien markkinointitoimenpiteiden lisäksi HYRMY sai huomiota myös julkisessa mediassa. 6.9.2002 City-lehteen kirjoitettiin juttu akateemisista järjestöistä, ja mukaan napattiin myös HYRMYn esittely järjestökalerista hieman muunnettuihin sanankääntein.

City-lehden jutun johdosta Antti kutsuttiin pian puhumaan ja soittamaan levyjä Radiomafian Ooppera-ohjelmaan 27.10.2002. Ohjelmaa juonsi musiikin monitoimimies Luca Gargano, ja siinä vieraili hahmoja musiikin eri saroilta. Ohjelmassa Antti toi mainosta HYRMYlle heit-

tämällä hevivitsejä ja soittamalla biisejä, joihin lukeutui ainakin The Black League ja Rotten Skeletoria.

Mediaesiintymiset johtivat HYRMYn lopulta pitämään jo mainittua HYRMY-klubia Heavy Cornerissa. Järjestäjänä oli samainen Luca Gargano, ja joka toinen keskiviikko hyrmyläiset valtasivat Cornerin DJ-lavan. Lisääntyneen toiminnan ja maineen myötä HYRMYlle saatiin lisää varoja, joilla ostettiin järjestölle muun muassa isompi mankka ja siten parannettiin kertsii-iltujen taustajymyn äänenlaatua huomattavasti.

METALLIMEININKIÄ

HYRMYN iltamissa eivät soi annaerikssonit tai ronankeatingit. Helsingin Yliopiston Raskaan Musiikin Ystävät kokoaa yhteen melankoliset pitkäletit ja muut mustaan musiikkiin hurautaneet. Keikkoja, hevibileitä ja genren syvällisempääkin tutkiskelua. Kunnan mättöä akateemisille metallimiehille ja -naisille.

<http://www.city.fi/yhteiskunta/akateemiset+salaseurat/586>

Suhteet muihin hevijärjestöihin

Lappeenrannan Pikametallimiehet sekä Otaniemen Metal Club Mökä olivat ainoat HYRMYn edeltäjät akateemisella hevirintamalla. Aikoinaan oli myös kauppatieteilijöiden Skythe, joka kuitenkin kuihtui, ennen kuin yhteistyötä ehti syntyä. Pikametallimiehet ja Mökä toimivat molemmat

esikuvina HYRMYä perustettaessa. Yhteydenpito perustui lähinnä sähköpostien lähettelylle puolin jos toisinkin: järjestäytynyt akateeminen yhteistoiminta oli vielä kaukana tulevaisuudessa.

Iloinen havainto oli, että HYRMYn

jälkeen ja innoittamana hevijärjestöjä alkoi putkahdella muihinkin yliopistokaupunkeihin. HYRMYn nokkela nimi inspiroi monia näistä järjestöistä, ja muun muassa Turusta soiteltiinkin lupaa nimen lainaamiselle. HYRMYn perustamista voi pitää siis kenties eräänlaisena aka-

teemisen heviperinteen vauhdittajana.

Järjestöjen välillä on pidetty yhteyttä ja tehty vierailuja alusta alkaen. Vuonna 2004 joukko hyrmyläisiä matkasi autokyydillä Pikametallimiesten 10-vuotissynttäreille Lappeenrantaan. Ekskursio on jäänyt monilla mieleen. Muun muassa erään hyrmyläisen aikeena oli tulla junalla muiden perässä, mutta junamatka muuttui ikimuistoiseksi, kun onneton matkaaja junailikin vahingossa Joensuuhun. Lappeenrannan kemuihin hän ennätti vasta seuraavana päivänä. Pippaloissa tarjoiltiin pirtusta tehtyä hyytelökakkua, jonka ansiosta (tai josta huolimatta) synttäreissä on syöpynt monien muistoihin.

HYRMYstä puhuttaessa on syytä suunnata katse myös Otaniemeen; Maantieteellisen läheisyyden vuoksi HYRMYn ja Mökän välillä on aina vallinnut erityinen suhde. Kun HYRMYä perustettiin, Mökän nimi oli tuttu, mutta kontakteja järjestöön ei vielä ollut. Niihin aikoihin Mökä näytti aloittelevien hyrmyläisten

Vasemalla:
Kohti Lappeenranta: iloinen HYRMY-seurue valmistautuu lähtöön Pikametallimiesten 10-vuotissynttäreille.
Kuva: Antti Kavonen

Alla:
Pikametallimiesten 10-vuotissynttäreiden pirtukakku.
Maistaisitko? Kuva: Antti Kavonen

silmissä ”kokeneelta ketulta”, joka oli ehtinyt 4-vuotisen historiansa aikana puuhata jo sitä sun tätä. Sikäli hyrmyläiset suhtautuivat Mökän konkareihin arvostavasti jo heti alusta alkaen. Kun Antti tapasi järjestön puheenjohtajan Thomas Sandvikin ensimmäistä kertaa 2003, alustavaa puhetta tulevasta yhteistyöstä heiteltiin ilmoille.

HYRMYn puolesta Antti piti aktiivista yhteyttä Mökään, ja yhteistyön

ansiosta järjestöt olivat toistensa sisaria heti HYRMYn alkutaipaleella. Molempien järjestöjen jäsenistö ramppasi ristiin saunailloissa ja muissa riennoissa, ja myöhempinä vuosina oli välillä jo vaikeaa erottaa,

oliko joku hyrmyläinen vai mökäläinen – eikä sillä ollut niin väliäkään. Limittyvää jäsenistöä ja hyviä välejä edustaa myös se seikka, että Kai-saniemen Tuskaassa hyrmyläisiä oli helppo löytää Mökän liehuvan lipun alta.

Hyvien välien ja saunailtakuokkimisten lisäksi yhteistyö on kulminoitunut yhteisesti järjestettyihin tapahtumiin. Esimerkiksi Tuskaa edeltävä HYRMYn ja Mökän välinen futismatsi oli jo alkuvuosina olemassa, joskin Otaniemen kaukaisuuden vuoksi hyrmyläisiä ei ole näkynyt

tapahtumassa aina sankoin joukoin. Myös keikoilla käytiin kannustamassa naapurijärjestöä.

”Mökässä oli sekopäisiä äijiä, jotka dokasivat kuin hullut.

- Antti Kavonen

22

Vanha Raskaana 6.5.2005

Vanha Raskaana on merkkipaalu HYRMYn alkuaikojen historiassa. Se edisti paitsi yhteistyötä järjestöjen kesken myös HYRMYn omaa toimintaa: ensimmäisen keikkansa myötä HYRMY otti harppauksen kohti vakavammin otettavaa hevialan toimijaa. Vanha Raskaana on myös esimerkkitapaus yhteistyön voimasta: Mökä tarjosi keikkaosaamisensa, HYRMY tilat.

Keikalla esiintyjinä oli nimiä, jotka ovat kasvaneet sitten vuoden 2005:

pääesiintyjänä soitti virolainen folk metal -bändi Metsatöll, minkä lisäksi lavalla vaikuttivat myös vuosien mittaan mainetta niittäneet Insomnium ja Swallow the Sun melodisella death metalillaan. Sikäli HYRMY on ollut mukana siivittämässä isojakin nimiä uransa alkuun.

Musikantit nukkuivat yönsä HYRMYn kertsillä, ja kertsin viereinen juhlatila pistettiin jatkopaikkana uuteen kuosiin. Itse juhlatila jäi nimitäin jatkojen jäljiltä melko elämää

Vanha Raskaana -iltamassa soitti Metsatöll.
Kuva: Antti Kavonen

nähneeseen kuntoon, mistä HYRMY sai noottia HYY:ltä seuraavana maanantaina. Käytävä oli puolestaan mitä ilmeisimmin toimittanut yön aikana jollekulle laitapuolen kulkijalle vessan virkaa suuremman hädän iskiessä. Läjä oli aamun tullen kaikeksi onneksi korjattu pois – kuka sen sitten korjasikaan.

Vanha raskaana -jatkot olivat ikimuistoiset – kenties enemmän yksille kuin toisille. Kuva: Antti Kavonen

Aikaa nähnyt flajjeri HYRMY-klubista. Kuva: Ville Lappalainen

”Kellään HYRMYstä ei tainnut olla minkään valtakunnan kokemusta keikkajärkkäyksistä, toisin kuin mökäläisillä, mutta me saimme puolestamme Vanhan käyttöön jollain aika kohtuullisella korvauksella, joten homma sopi molemmille.

- Antti Kavonen

Keikan aikana yleisöä riitti ja HYRMY ja Mökä saivat kulut maksettua. Jälkeenpäin oli kuitenkin luvassa pieni yllätys, kun Vanhalta lähetettiin lasku tekniikan työtunneista, joista kellään ei ollut harmainta aavistusta.

Kaiken kaikkiaan ilta oli kuitenkin

onnistunut ja kuljetti HYRMYä järjestötiellään eteenpäin. Anttikin muistelee keikkaa lämmöllä: ”Onnistunut fiilis tuosta joka tapauksessa jäi. Muistan, kun saattelin Metsätöliä satamaan seuraavana päivänä ja vaikuttivat oikein kiitollisilta, löivät levyjä kouraan ja toivottelivat kaikkea hyvää.”

Keikan voikin ajatella toimineen eräänlaisena rajana HYRMYn kasvulle, sillä vuoden 2005 jälkeen HYRMYyn alkoi virrata myös niin sanottua ”uutta sukupolvea”. HYRMY alkoi vähitellen kasvaa.

Piiri pieni pyörii

HYRMYn kasvu oli alkuaikoina vähittäistä. Aluksi järjestössä oli vain kymmenisen jäsentä, ja rajanveto pienen kaveriporukan illanviettojen ja järjestöpuuhailun välillä oli vaikeaa. Jäsenmäärä toki kasvoi tasaisesti, mutta mitään yleisöryntäystä ei alkuun ollut nähtävillä. Ensimmäisten vuosien aikana järjestössä pyörivät samat naamat – monet vieläpä samasta oppiaineesta.

24 Hitaasta alusta huolimatta HYRMY kuitenkin kasvoi, ja jo pari vuotta perustamisen jälkeen jäsenmäärä lähenteli sataa, vaikka suurinta osaa jäsenistöstä ei näkynytäkään tapahtumissa. Vuosituhannen alun hevibuumi kenties jouduttikin jäsenmäärää, mutta kunnolla sen vaikutukset näkyivät vasta, kun hevibuumin aikana varttuneet teinit alkoivat ilmestyä HYRMYyn vuosina 2006 ja 2007.

Tämä uusi sukupolvi uudisti toimintaa, joka uhkasi jämähtää pienen kaveriporukan puuhailuksi ja oli samasta syystä välissä vähällä kuihtuakin. Perustajat olivat pikkuhiljaa

luoneet hetkessä elävästä kerhosta toiminnallisen yksikön, joka järjesti klubi-iltoja Cornerissa ja keikkailtoja Vanhalla. Nämä vuoden 2005 panostukset monipuolistivat toimintaa, jota uudet tulokkaat puolestaan moninaistivat entisestään. HYRMY kasvoi Antin vuosien aikana sekä työ- että jäsenmäärällisesti: tapahtumia oli useampia ja erilaisia – jäsenistön oppiaineiden poikkeusteellisesta kirjosta puhumattakaan.

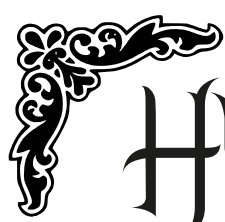
Kuuden kunnioitettavan vuoden jälkeen Antti laskeutui puheenjohtajan pallilta. Jo viimeiset kaksi vuotta puheenjohtaja oli kokenut polkevan sa paikallaan: ihmisten innostaminen järkkäilyyn ja toimintaan alkoi ottaa voimille. Kun potentiaalinen ehdokas uudeksi puheenjohtajaksi ilmaantui, hänestä päätettiin yksissä tuumin leipoa seuraava puhis. Niin alkoi Jere Nymanin aikakausi HYRMYn puheenjohtajana. Puhisvuosien jälkeen Antti on kuitenkin pysytellyt mukana seuraten HYRMYn toimintaa näihin päiviin saakka: HYRMYn huolettomasta elämästä ja ikuisesta opiskelijuudesta ei noin vain sanouduta irti.

UUSI SUKUPOLVI

JERE NYMANIN AIKAKAUSI 2008-2011

HYRMYn imperiumi kasvaa Kapitalistin johdolla

Marko Lehtimäki

Kuusi vuotta HYRMYn peräsi-
messä riitti Antille, joten oli
tullut aika luovuttaa puheen-
johtajan soihtu seuraavalle. Sopivak-
si kandidaatiksi valikoitui hahmo

hallituksen ulkopuolelta, kun toisen
polven tulokas, Jere 'Kapitalisti'
Nyman, astui ruoriin. Rekrytointi-
seremonia oli koruton. Antti kysyi
asiasta Jereltä HYRMYn baarikier-

roksella. Suurempaa pehmittelyä ei
tarvittu, vaan Jere suostui pestiin
mukisematta. Mielentila lienee ollut
liikuttunut puolin jos toisinkin, sillä
tapahtumapaikasta ei ole selkeää

PUHEENJOHTAJA JERE NYMAN 2008-2011

Jere Nyman
<-- silloin ja nyt -->

Kuva vas: Antti Kavonen
Kuva oik: Noora Korppi

Saapui HYRMYyn: 2006

Valmistunut oppiaineesta: Poliitti-
nen historia

Kovin biisi tuolloin: Manowar – The
Power

Kovin biisi nyt: Ghost – He Is

Terveiset hyrmyläisille: Kyllä se siitä.

"Nyman oli puheenjohtajista epäilemättä eniten 'old school'. Toiminta oli tuolloin suoraviivaisempaa ja keskittyi metalli & kalja -kombon uskolliseen palvomiseen.

Mies ei juuri hienosteluista perustanut vaan metalli virtasi ja viina soi."

mielikuvaa, vain hämärä muisto punatiiliseinäisestä kellaribaarista.

”Oli kavereita ja hyvä meno, joten miksi ei. Siihen aikaan opiskelijat kävi vielä baarissa ilman mitään ohjattua tapahtumaa. Nykyään kaikilla on liian kiire, liikaa tapahtumia ja fuksit kuvittelee, että koko ajan pitää opiskella. Silloin oli vielä wanhat tavat muistissa rajaamattomasta opintoajasta”, Jere muistelee HYRMYn kippariksi ryhtymisensä aikoja.

Sinänsä Jere ei ollut aivan tuore hyrmyläinen, sillä hän oli liittynyt järjestöön jo kesällä 2006 ennen syyslukukauden alkua eli heti saatuaan hyväksymiskirjeen yliopistolta. Toisin sanoen Jere oli puheenjohtajaksi noustessaan kulkenut HYRMYn rivijäsenenä jo puolisentoista vuotta. HYRMYstä hän oli lukenut Ylioppilaskunnan verkkosivuilta, joilta löytyivät järjestön yhteystiedot. Myös lehdissä oli ollut juttua yliopistojen raskaan musiikin järjestöistä: Antin aikainen kampanjointi ja medianäkyvyys olivat kuin olivatkin siis poikineet järjestölle uuden puhiksen.

Lähtötilanne ja ensimmäinen vuosi

Antin puheenjohtajakaudella HYRMYn kerhoillat tapasivat olla enemmänkin satunnaisia hengailuja vaila sen kummempaa teemaa. Jere oli kuitenkin ehtinyt toimia jo vuoden verran ainejärjestönsä hallituksessa tilaisuusvastaavana sekä Eteläsuomalaisen osakunnan apuisäntänä, joten Jerellä oli kokemusta lähteä luotsaamaan myös HYRMYn tapahtumia kasvavaan ja organisoidumpaan suuntaan. Järjestön synttäreistä muodostui sitsihenkisiä, ja myös nykyään erittäin suosittujen teemakertsien perinne alkoi pienessä skaalassa hakea muotoaan jo tuolloin.

Alina-salissa 2.5.2008 pidetyt synttärisitsit olivat mainio esimerkki uuden linjan mukaisista tapahtumista. Sitseille osallistui yli 50 vierasta, ja tapahtuma olikin melkoinen ponnistus nuorelle järjestölle. Omien jäsenten lisäksi mukana oli edustajia myös MC Mökästä, Turun yliopiston TYRMYstä sekä Tampereelta. Sitkeimpien juhlijoiden osalta Alasau-

nalle jatkuneet juhlat venyivät seuraavaan aamuun asti.

Sitsejä varten tehtiin talkoovoimin reilut 20 litraa simaa. Hunajajuoman teosta vastasivat Jere Nyman, Matti Varjokunnas sekä Salosen Jere. Kyseessä oli varsinainen projekti, sillä kertsillä piti käydä säännöllisesti tarkistamassa, miten siman valmistuminen edistyi. Hämärän varaston perällä pöhisestä kanisterista alkoi silloisen kertsin surullisenkuuluisa banaanikärpäsongelma. Kärpäsiä pörräsi tilassa todella paljon, eikä siivekkäistä tuntunut pääsevän millään eroon.

Myös painavan kanisterin kuljetus Kampista Uudelle ylioppilastalolle oli melkoinen saavutus. Simaa ei lapottu, vaan hiivat olivat yhä kanisterissa, joten kuljetuksen aikana sima hölskyi ja siitä tuli hyvin suodattamattoman oloista. Tästä huolimatta lähes koko erä sakkaista nektaria juotiin.

Myös yhteistyö teekkarinaapureiden kanssa jatkui. Sitsien ohella toinen varsin suuri ponnistus oli Blaze

HYRMYn 6-vuotissynttäreitä juhlittiin sitsaamalla Alina-salissa. Kuva: Mikko Kuokkanen

”HYRMYn synttärit on jääneet kans mieleen. Muistan, kun niitä järkättiin kieli poskella viime tingassa etenkin tarjoilujen kanssa. Mieleen on jäänyt yksi juhlasima, jota tarjoihtiin isosta tuopista tervetuliaismaljuna. Pojat oli jotenki käyttäny vanhaa pulahiivaa tai jotain, ja sima oli pelkkää sokeria ja sokeria eikä promilleja ollenkaan.

- Laura Jylkkä

”Oli paska idea kantaa kanisteria ottamatta hiivoja pois. Pidän silti yhä kiinni siitä kannasta, että se sima oli ihan juotavaa.

- Jere Nyman

Baileyn (UK), Armourin sekä Heavy Metal Perseen keikan järjestäminen Vanhalla ylioppilastalolla yhteistyössä Mökän kanssa. Akustisista ongelmista huolimatta keikka oli suuri menestys. Keikkarintamalla HYRMY kunnostautui myös tukemalla taloudellisesti Heavy Metal TAMKin järjestämää kiertuetta.

HYRMY jatkoi myös löylynlyömää saunaperinnettään järjestämällä useampia pienempiä saunailtoja sekä yhden isomman yhteistyössä Mökän kanssa Rantasaunalla Otaniemessä. Muutoinkin hyrmyläiset olivat tuttu näky Otaniemessä Mökän kuukausittaisissa saunailloissa; suhde sisarjärjestöön oli siis vakiintunut ja vankistunut.

Jeren aikana hyrmyläiset uskaltuivat ensi kertaa virallisesti myös vieraalle maalle. Vuoden 2008 lopussa järjestettiin pitkään suunniteltu, yön yli kestänyt yhteismatka Tallinnaan. Matkaan lähti kahdeksan seikkailunhaluista hyrmyläistä, joista kaikki palasivat turvallisesti kotiin, mitä nyt silmäluomet saattoivat hieman riippua. Myös HYRMYn tulevaisuus näytti lupaavalta, sillä ilahduttavasti mukaan oli uskaltanut myös pari syksyllä järjestöön ilmestynyttä fuksia.

Tallinnan-ekskursiolta palatessa tunnelmat olivat sekä väsyneet että iloiset. Kuva: Jere Nyman

Seuraava sukupolvi

Hallituksen käsite oli alussa häilyvä, sillä käytännössä kaikki HYRMYn aktiivijäsenet olivat hallituksessa. Jeren aikana alkoi kuitenkin murroskausi. Osa hallituksen jäsenistöstä oli yhä HYRMYn perustamisen ajoilta, mutta monet olivat Jeren aikalaisia ja lupaava osa oli uunituoretta, ns. kolmatta sukupolvea, joka ilmestyi HYRMYyn Jeren aikakauden alkupuolella. Vähitellen useat vanhoista poistuivat takavasemmalle tehden tietä uusille tulokkaille.

Tuolloin 2008–2009 aloittaneista

kolmannen sukupolven aktiiveista monet ovat yhä mukana järjestön toiminnassa mutta hakeutuneet vähitellen pienempiin rooleihin. HYRMYn 15-vuotishistoriikin laati-joistakin tätä kolmatta sukupolvea edustavat Hanna Ruokomäki, Marko Lehtimäki sekä Milla Leskinen. Myös HYRMYn kolmas puheenjohtaja Tommi Hyvärinen, keikkavastaavana ansiokkaasti toiminut Anssi Kantola, järjestön luottotrubaduuri Jesse Taina sekä teekkaritaustaisia aktiiveja edustava Kuisma Littunen lukeutuvat tähän iloiseen joukkoon, joka on pyörinyt mukana jo n. määrän vuosia ihmettelemässä HYRMYn menoa ja sen muutosta.

Mannerheimintien kertsin nousu ja tuho

Jeren mukaan Domus Academicassa sijainnut toinen kertsin oli se paras. Mielipiteeseen vaikuttanee, että tuolloin Jere asui opiskelijasolussa, joka sijaitsi aivan kertsin yläpuolella. Tuo vain kerrosta ylempänä sijaitseva asumus toimitti ajoittain myös jatkopaikan virkaa. Tästä ku-

ninkaallisesta sijainnista oli kuitenkin luovuttava, kun syksyllä 2009 HYRMYn oli aika jättää hyvästit rakkaalle kotipesälleen Domman uumenissa ja siirtyä Uuden ylioppilastalon B-rappuun. Tämä kolmas kertsä oli – jos mahdollista – vieläkin pienempi kuin edellinen, mutta on sekin jäänyt lämpimänä mieliin.

Huonetta hallitsi valtava pöytä, joka oli toki hyvä kokouksissa mutta muuten varsin epäkäytännöllinen. Monet juhlijat siirtyivätkin usein käytäville notkumaan. Lienee siis sanomattakin selvää, että Mannerheimintien tilat jäivät nopeasti pieniksi järjestön jäsenmäärän kasvaessa.

”*Jossain vaiheessa todettiin, että meitähän on ihan helvetisti.*

- Jere Nyman

Uuden ylioppilastalon kertsä hallitsi valtava pöytä, ja ihmiset pakenivat tiivistä tunnelmaa ajoittain käytäville. Kuva: Erika Rantala

Tieto HYRMYstä levisi vähitellen. Avajaiskarnevaalit olivat hyvin hoidettuja mainospaikkoja. Jere ei itse ollut suvereeni mainosmies, mutta pari uusista jäsenistä oli sopivan

ulospäinsuuntautuneita. Melko nopeasti todettiin, ettei HYRMY ollut enää pikkuporukka, jonka kaikki jäsenet hengaavat järjestön IRC-kanavalla. Toimintaa piti suunnitella

aikaisempaa enemmän ja mainostaa tehokkaammin. Tiedottajan pestiin värvätty Hanna Ruokomäki uudisti järjestön tiedottamista ensi kertaa organisoidusti ja kahdella kielellä – suomeksi ja englanniksi – jolloin viesti saavutti yhä suuremman joukon ihmisiä paitsi suomalaisten keskuudesta myös vaihtareiden piiristä.

Paremmiin organisoidut tapahtumat poikivat puolestaan entistä enemmän osallistujia. Tämä kasvu johti lopulta siihen, että isompia tapahtumia varten piti aina varata kertsin viereinen kokoustila, jotta väki mahtui edes jotenkin sisälle. Kolmannen kertsin lähtölaskenta oli alkanut.

”Viestintä on parantunut valovuosia, ja tapahtumatarjonta on monipuolisempaa.

- Milla Leskinen

Sattuuhan sitä – lähtemättömiä muistoja vuosien varrelta

Sanotaan, että joukossa tyhmyys tiivistyy, ja niinpä HYRMYn kasvaessa myös juhlat ja niiden ikimuistoiset tapahtumat nousivat uuteen rooliin.

Esimerkiksi: Turisaksen keikasta lähti idea pitää sittemmin eepisen maineen saavuttanut Soturikertsi syksyllä 2007. Meno oli melkoista, mutta siitä koitui myös melkoisesti valituksia. Paikat oltiin nimittäin

jätetty siivoamatta, ja kertsin kylpärissä sekä keittiössä oli rutkasti veritahroja muistona lehmänverellä maalatuista soturinaamioista.

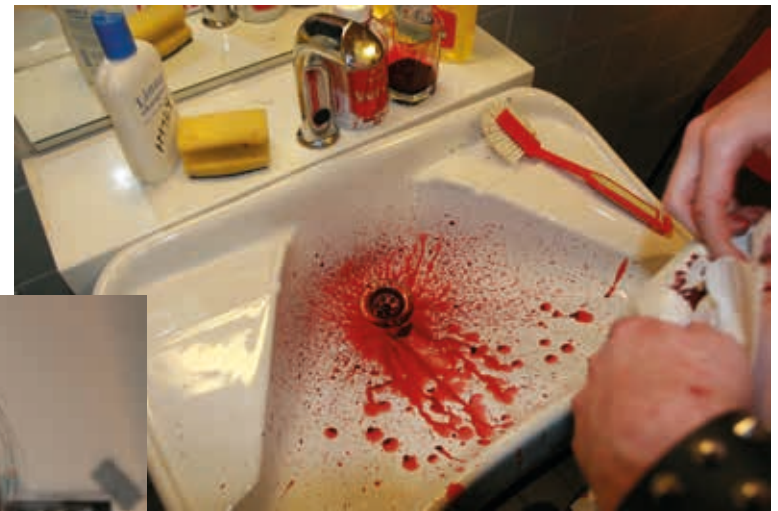
Samana vuonna uuden vuoden bileistä koitui vielä tätäkin enemmän valituksia, kun Ylioppilaskunnan puolelta lähetetyt viestit alkoivat miltei sanoin ”Voi helvetti!”. Siinä sitten aamutuimaan putsattiin HYT-

KYn teknomallinukeista lehmänverta sekä tussilla piirrettyjä ”666”-raapustuksia. Jotakin sentään oltiin opittu Soturikertsistä, sillä keittiö ja kylppäri olivat siistejä! HYRMYä syytettiin myös kertsillä tupakomisesta, sillä lattialta oli löytynyt tupakantumppeja. Siihen rikkeeseen oltiin kuitenkin syyttömiä.

Yhteydenpito ylioppilaskunnan hallinnon kanssa ei muutoinkaan ollut suurta herkkua. Byrokratia oli sekavaa, ja aina sai miettiä, kehen nyt pitää olla yhteydessä. *“HYY:n kanssa kanssakäyminen oli usein kuin jääpiikin työntämistä hitaasti omaan pernaansa”*, kuvaa Jere kauniisti ylioppilaskunnan kanssa asioimista.

HYRMYn järjestämistä keikoista monien vanhempien muistojen kärkeen ponnistaa 2008 Vanhalla ylioppilastalolla Mökän kanssa järjestetty, jo aiemminkin mainittu

Kesken juhlamittelön ja verenkatkuisen sananpieksännän siivous jäi kuitenkin vähemmälle huomiolle. Kuva: Mikko Kuokkanen

Illan mittaan soturien ilkikurinen henki valtasi yhden jos toisenkin juhlijan. Kuva: Mikko Kuokkanen

Soturikertsi alkoi suhteellisen viattomasti, kun pojat maalasivat kiltisti toistensa kasvoja. Kuva: Mikko Kuokkanen

yhteiskeikka. Unohtaa ei myöskään sovi 2009 Gloriassa järjestettyä yhteiskeikkaa, jossa pääesiintyjänä oli jo toista kertaa HYRMYn ja Mökän yhteistyön tuloksena Virosta Suomeen tullut Metsatöll. Muita esiintyjä olivat Eternal Tears of Sorrow, Caught in the Between sekä Euthanasia.

Hyrmyläisten suosikkijuottola oli Pohjoisen rautatiekadun päässä sijainnut Heavy Corner, toisinaan myös nurkan takana sijainnut Pub Pete sekä keikkailtoina Peten yhteydessä toiminut Darkside Club. Heavy Cornerin aseman tapahtumien jälkeisenä vakiojuottolana perilopulta Kaisaniemessä syksyllä 2009 ovensa avannut PRKL.

Jere Nymanin ajan tapahtumakeraus ei kuitenkaan ole täydellinen, ellei oteta esiin jo käsitteeksi muodostunutta Akateemista heviristeilyä. Risteilyn idea syntyi, kun hyrmyläiset olivat ryypiskelemässä TYRMYn jäsenten kanssa; mukana oli myös jokunen mökäläinen. Porukan viinanhuuruudesta ideasta vierähti pitkä tovi toteutukseen, mutta lopputuloksena syntyivät kuitenkin klassikkoristeily, joka yhdistää akateemisia raskaan musiikin ystäviä vuodesta toiseen, sekä välillisesti myös järjestöjen yhteistyöelin ARMY (Akateemiset raskaan musiikin ystävät).

Ensimmäisellä heviristeilyllä aiheutettiin pahennusta muussa risteilykansassa – kenties jopa enemmän kuin nykyään, kun heviristeilyjä ei ollut tajuttu laittaa vielä samaan paattiin muiden opiskelijanrenttujen kanssa. Kuva: Kuisma Littunen

Ensimmäistä kertaa risteily järjestettiin syksyllä 2009. Hevikeikkoja ei tuolloin järkätty, mutta Mamban keikka on jättänyt lähtemättömän muiston moniin risteilijöihin. Ei sitä aivan joka päivä näe pittiä keskellä Mamban yleisöä.

”Akateemiset heviristeilyt ovat yleensä olleet varsin viihdyttäviä, muun muassa kuulin jonakin vuonna moshauhissistä, johon jokin eläkeläispariskunta oli kauhukseen joutunut mukaan. Myös laivan yökerhossa soittaneen Mamban keikalle oli syntynyt pitti.

- Pinja Pennala

Monien mieleen on jäänyt Jeren aikakaudelta ikimuistoisena mieleen myös HYRMYn syntymäpäiväjuhlat 2010, joita vietettiin Honkaluodossa – Suomen kalastusmatkailun edistämisseuran (SKES) omistamassa pik-

kuruisessa saarella Mustikkamaan kupeessa. Menossa oli mukana kaikenlaista enemmän ja vähemmänkin sopivaa, kuten kaljamölkkyä ja (alaston)uintia Suomen kevään hyisessä merivedessä.

Honkaluoto painui monien muistoihin ja nousi sellaiseksi legendaksi, että sinne tehtiin lopulta paluu vuosina 2015 ja 2016. Siitä lisää myöhemmin

MC Mökä - Otaniemen veli, joka etäännytti

Jere liittyi Mökään heti fuksivuotensa syksyllä. Liittyminen oli helppoa, sillä toisin kuin HYRMYssä vielä tuolloin, Mökässä ei ollut jäsenmaksua. Riitti, että täytti Mökän sivuilla webbikaavakkeen.

Jeren tavoin monet muutkin hyrmyläiset olivat Mökän jäseniä. Otaniemessä vierailtiin usein, etenkin Mökän lukuisissa saunailloissa. Vastavuoroisesti vanhemmat mökäläiset olivat mukana HYRMYssä,

HYRMYn synttäreillä vuonna 2010 pelattiin kaljamölkkyä Honkaluodossa – viihde, joka on tuttu muun muassa myös Nummirock-kävijöille. Kuva: Kuisma Littunen

mutta uudet jäsenet jäivät vieraamiksi. Jäseneksi ei voinut ilmoittautua Mökän tapaan netissä, minkä lisäksi olisi pitänyt muistaa maksaa HYRMYn kahden euron jäsenmaksu. Vaiva ajoi monia mökäläisiä pois.

Virallisen tason yhteistyötä oli vähän. Varsinaisesti yhteistyössä järjestettyjä tapahtumia oli vain satunnaisesti, mutta tapahtumiin sentään kutsuttiin ristiin, ja henkilötasolla välit olivat tiiviit.

Yhteistyörintamalla oli kuitenkin ollut yksi positiivinen poikkeus: keikat. Vuosien 2007 ja 2008 Vanhan ylioppilastalon yhteiskeikoilla HYRMY oli tapahtumien pääorganisaattori, mutta Gloriassa 2009 järjestetyssä Winter Tormentissa Mökä otti vetovastuun, minkä jälkeen yhteistyö keikkojenkin saralla hiipui lopulta vähitellen ja järjestöt keskittyivät pitkälti omaan toimintaansa.

HYRMYn evoluutio Jeren kaudella

Kun Jere liittyi HYRMYyn, syksyn fuksi-illassa oli hänen lisäkseen vain pari, kolme muuta fuksia, mutta Jeren puheenjohtajakaudella fukseja hiihti reippaasti sisään vuodelta enemmän. Monet jäivät aktiiveiksi ja osallistuivat tapahtumiin mutta eivät välttämättä päätyneet hallitukseen saakka.

Vaikka HYRMYn jäsenistö kasvoi paperilla Jeren aikana vain noin 30:llä hengellä (kauden lopussa 120 jäsentä), yhä useampi näistä jäsenis-

tä osallistui tapahtumiin aktiivisemmin kuin aiempien vuosien jäsenet. Kasvun myötä muodostuivat myös selkeät ringit: hallitus, aktiivit ja rivijäsenet. Myös kansainvälistyminen oli alkanut jäsenistöön kotiutuneiden vaihto-opiskelijoiden myötä. HYRMY ei ollut enää kiinteä pikkuporukka.

HYRMYn järjestökulttuuri kehittyi. Toiminnasta tuli organisoidumpaa ja ex tempore -tekeminen väheni. HYRMY muuttui askel askeleelta suuremman järjestön kaltaiseksi ja alkoi muistuttaa enemmän ainejärjestöjä ja osakuntia. Kasvusta huolimatta kunnollinen jäsenlista uupui

HYRMYn synttärät kattosauna Sivistyksellä keväällä 2009 osoittivat HYRMYn kasvaneen.
Kuva: Tuomo Saarinen

yhä. Olikin käytännössä mahdotonta tarkistaa, ketkä olivat HYRMYn jäseniä eli maksaneet jäsenmaksun. Myös hallituksen virat kirjattiin yhä paperille, lähinnä HYY:n vuoksi. Todellisuudessa järjestykulttuuri oli hyvin orgaanista: vastuu riippui aina kulloisestakin kokoonpanosta ja tilanteesta. Aktiivit olivat aidosti mukana yhteisessä tekemisessä, ja lopulta kaikki aina järjestyi.

Musiikkimaku HYRMYssä eli vuosien varrella. Aluksi soitettiin Jeren kaiman, Jere Salosen, mukaan nimettyä ns. ”Salos-musaa” eli esim. klassisempaa thrashia, Immortalia ja Type O Negativea. Salos-musasta kuljettiin death ja black metalin kautta folkiin ja power metaliin. Mökstä poiketen HYRMYn kertsillä ei juurikaan soitettu erittäin teknistä tai äärimmäisen raskasta materiaalia.

HYRMYn perustaneiden tietojenkäsittelytieteilijöiden perintö eli pitkään vahvana ja näkyi muun muassa jäsenten aktiivisena IRCin käyttönä. HYRMYn oma IRCnet-kanava #hyrmy oli aktiivien keskuu-

nessa ahkerassa käytössä. Monet alkuaikojen hyrmyläiset tunnettiin omien nimien sijaan paremmin IRC-nimillään.

”HYRMYssä oppi tärkeitä organisaatiotaitoja. Polttava kysymys oli, miten organisoida organisoimatonta porukkaa? Osakuntiin tai ainejärjestöihin verrattuna HYRMY oli barbaarilauma.

- Jere Nyman

Sieltä kumpusivat myös Jeren lempinimi ‘Kapitalisti’, Elorannan Villen ‘Wictorey’ sekä monet muut. Vaikka sosiaalinen media sekä muut modernit pikaviestimet ovat nykyään murtaneet IRCnetin aseman HYRMYn verkkoyhteisön tukijalkana, saattaa HYRMYn kanavalta yhä löytää jääriä idlaamasta menneiden aikojen muistoa vaalien.

Sosiaalisen median kanavista merkittävimpään asemaan nousi Jeren perustama järjestön Facebook-ryhmä ”HYRMY”. Yhteisö on kasvanut vuo-

sien varrella aivan omiin mittoihinsa ja vähitellen syrjäyttänyt sähköpostilistan muodostuen HYRMYn tärkeimmäksi tiedotuskanavaksi.

Seuraavan puheenjohtajan kähmintä

Kaikki loppuu aikanaan, niin myös Jeren puheenjohtajuus. Neljä vuotta oli pitkä aika, eikä viides kausi enää maittanut. Radikaalisti muuttuneen järjestön johtoon piti siis saada uutta verta. Seuraaja löytyi rahastonhoitajana toimineesta Tommi Hyvärisestä. Puheenjohtajaehdokkaan kähmintä vei aikansa: Tommia pehmitettiin utterasti useiden henkilöiden voimin lukuisissa eri tapahtumissa. Lopulta työ tuotti hedelmää, ja Jere saattoi jättää HYRMYn veto vastuun Tommin tuolloin vielä ka-peille hartioille.

AINAKIN 80%

VAUBDIKKAAMMIN

TOMMI HYVÄRISEN AIKAKAUSI 2012-2014

Ja sitten me ryppättiin

Milla Leskinen

Jere Nymanin johdettua HYRMYä monen vuoden ajan oli väistyvän puheenjohtajan motivaation laskiessa ja järjestön toiminnan kasvaessa aika uudelle nokkamiehelle. Herra löytyi pienen

haeskelun jälkeen läheltä, kaksi vuotta järjestön taloudenhoitajana toimineesta Itä-Suomen ihmeestä Tommi Hyvärisestä. Tommi itse aloitti HYRMYssä vuonna 2008 luettuaan Infernosta jutun Mökän

Wacken-reissusta ja pääteltyään, että yliopistolla on varmaan samankaltainen järjestö. Ensimmäinen tapahtuma ei muistu herralle mieleen, mutta loppu onkin sitten historiaa.

PUHEENJOHTAJA TOMMI HYVÄRINEN 2012-2014

Tommi Hyvärinen
<-- silloin ja nyt -->

Kuva vas: Jere Nyman
Kuva oik: Eliza Rask

Saapui HYRMYyn: 2008

Valmistunut oppiaineesta: Soveltava matematiikka

Kovin biisi tuolloin: Varmaan joku biisi Twilight of the Thunder Godilta. Tai sit Primordialin Heathen Tribes.

Kovin biisi nyt: Ehkä Moonsorrowin Suden tunti

Terveiset hyrmyläisille: Jos tarjoan 80%-viinaa, älä juo Mitään hyvää ei seuraa

TOMMI: Mä sanon mieluummin 'fruittia' kuin 'hedelmää'. Se on lyhempi sana.

MARKUS: Mies on niin pihi, että säästää sanoissaankin.

- Muistelo Metal Campista 2012

Vastaehdokkaita ei vaalikokouksessa löytynyt, vaan valinta oli yksimielinen. Tommi tosin muistelee Jesse Tainan, tuon monissa tapahtumissa sulosointujaan laulelleen englantinopiskelijan, olleen kiinnostunut tehtävästä.¹

2010-luvun alkuvuosien jälkeen HYRMY oli murroksessa: se oli kehittymässä isommaksi, kauniimmaksi ja kansainvälisemmäksi. Viestintä oli parantunut valovuosia alkuajoista, ja tapahtumatarjonta oli entistä monipuolisempaa. Pikkujärjestöstä oltiin kasvamassa yhä isommaksi toimijaksi.

Järjestön kasvaessa Uuden ylioppilastalon kerhuhuone alkoi käydä ahtaaksi. Pitkän pöydän ansiosta kertsit oli mainio hallituksen kokouksia ajatellen, mutta tiivis tunnelma

¹ Jesse oli saanut intoa puheenjohtajuuteen perustettuaan vaihto-oppilasvuonnaan Glasgow'n yliopistossa HYRMYn skotlantilaisen "serkun", akateemisen hevijärjestön, joka kantoi alkuun nimeä GASH (Glasgow Alliance of Student Headbangers). Nimi muuttui melko pian, kun selvisi että sana 'gash' on slangia ja tarkoittaa naisen alapään varustusta, minkä jälkeen järjestön nimi vakiintui nykyiseen muotoonsa Morgul.

– kaikesta sananmukaisesta tunnelmallisuudesta huolimatta – kävi lopulta liian tiiviiksi järjestön kasvaessa samaan aikaan hurjaa vauhtia. Pöydän ympärillä oltiin kuin sillit suolassa, ja osin nökötettiin ikkunalaudoilla ja levittäydyttiin myös pitkälle käytävän puolelle. Tilanteelle tarvittiin muutos.

Uudelle ylioppilastalolle ja takaisin: paluu Dommalle

Tommin kausi korkattiin kosteissa tunnelmissa talvisessa Tallinnassa 5.–6.1.2012, ja helmikuussa jatkettiin aktiivisella linjalla pulkkamäessä reippaillen. HYRMY tarjosi kylmää kaljaa kylmänä pakkaspäivänä Kaivarissa, jossa vallitsi riehakas

Mannerheimintieltä siirryttiin pois. Uusi uljaampi kertsit mahdollisti myös suuremmat kävijämäärät. Kuva: Aleksi Koivisto

laskiaistunnelma ja kaikin puolin hyvä meininki.

Ennen kaikkea kauden alkua leimasi kuitenkin kertsinvaihdos, kun vanhalle kopperolle jätettiin hyvästit 14.1., ja uusi uljas kertsu Domus Gaudiumin Ulrika-klusterissa kasrettiin hilpeissä merkeissä 4.2. HYRMY päätyi siis takaisin alkusijoilleen Leppäsuolle, ja sama kertsu on

toimittanut HYRMYn kodin virkaa tähän päivään saakka.

Muun muassa historiikin kirjoittajista eräs Suvi Seppänen yritti livahtaa salavikkaa nimenomaan tuohon avajaistapahtumaan. Yritys jättäytyä seinäkukkaseksi kuitenkin epäonnistui, ja Suvi imaistiin aktiivitoimintaan heti kättelyssä.

Moshpitiin lyhyt oppimäärä – Fuksiseikkailu ja muita rekrysaattumuksia

Kuten aiempienkin puhisten kausilla, myös Tommin kaudella värvättiin monia HYRMY-jäseniä, jotka ovat sittemmin vaikuttaneet järjestön hallituksessa, mutta värväämistarinat muuttuivat kenties aiempaakin värikkäämmiksi. Vuoden 2012 fuk-sibaarikierroksella mukaan liittyi muiden muassa myöhempi hallituslainen Leo Viherä, jolla oli kierroksen baareissa epäonnea:

“Ensimmäinen tapahtumani oli fuk-sibaarikierros vuonna 2012. Muistan, että ensimmäinen ihminen jonka Majavassa spottasin ja uskoin kuuluvaksi HYRMYyn, oli Marko Lehtimäki. :) Eräs muisto samaiselta kierrokselta, josta edelleen tykkään muistutella, on kun Prahaan mentäessä ikäni ei riittänyt enää kaljan ostoon. Päädyttiin sitten ilmaiseksi ainoan toisen ’alaikäisen’ kanssa pussikaljoittelemaan tunniksi Kaivopihalle. Mukavasti meni kyllä sekin tunti.”

Uuden kertsin pienempi huone, Hedvig nimeltään, toimii usein hallituksen kokouspaikkana. Kuva: Aleksu Koivisto

Samaten eräs myöhemmin hallitustehtävissä kunnostautunut herrashenkilö, Petri Salmela, sai vuoden 2013 fuksikertsillä HYRMY-uralleen aloituksen, joka lienee nostattanut hieman epärealistisia odotuksia järjestön menosta: tapahtumassa oli loppuvaiheessa läsnä enää lähes tusina naista, ja Petri nautiskeli olostaan kukkona tunkiolla. Vaikka HYRMY on tunnettu etenkin Mökän keskuudessa hyvänä paikkana tutustua kauniimpaa sukupuolta edustaviin hevareihin, olivat nämä suhdeluvut jo harvinaista laatua. Myöhemmin hän joutuikin harmikseen toteamaan, että HYRMYn ta-

pahtumat osoittautuivat (tavalla jos toisellakin) melko miehisiksi suuresta naisosanotosta huolimatta.

Perinteisten avajaiskarnevaalien lisäksi HYRMYä alettiin markkinoida fukseille vuodesta 2014 lähtien myös Fuksiseikkailussa. HYRMYn rastilla pienet viattomat fuksit pääsevät nykyään maalaamaan kasvonsa ja kuivaharjoittelemaan hevikeikkaa: perinteeksi muodostunut yhdistelmä, jolla HYRMYn rasti on monena vuotena äänestetty parhaiden joukkoon.

Fuksiseikkailu toimi erittäin hyvänä mainoksena, mistä kertoo nykyisen

Petrin HYRMY-ura alkoi liiankin lupaavasti.

”Muistan, kun pidettiin rastia ensimmäisenä vuonna ja Sonata Arctican The Cage ja Turisaan Sahti-Waari soivat jatkuvalle loopilla kymmeniä kertoja. Nämä biisit valittiin nopeatempoisen alun vuoksi, mutta me rastinpitäjät saimme niistä tuolloin tarpeeksemme.

- Milla Leskinen

puhiksen Emmi Jokisen kuvaus hänen ja toisen myöhemmän hallituslaisen, Iris Juntusen seikkailuista:

”Me oltiin Iiriksen kanssa samassa fuksiseikkailujoukkueessa. Iris oli tutustunut rasteihin jo etukäteen, ja kun ryhmän kaa pohdittiin, mitä rasteja kierretään, niin Iris sanoi, että ’Muuten ihan sama, mut mä haluan käydä HYRMYn rastilla’. Olin meistä n. kymmenestä muusta ihmisestä ainoa, jonka mielestä se kuulosti millään tavalla hyvältä idealta,

mut sinne me sit päädyttiin. Päästiin paikalle, siellä soi Trollhammaren, ja mä aattelin et 'aa, nyt on tultu oikeeseen paikkaan'. Iirikselle maalattiin vielä corpset, ja koko muu joukkue ihmetteli, mitä helevettiä tääl tapahtuu. Sit vedettiin meidän esitys. Me Irben kanssa jouduttiin ensin tekemään HowToMetallikeikka101-briiffaus, et mikä on moshpit, mut sit me saatiin aikaan joku tosi upee wall of death ja sen jälkeen moshpit.”

42 Emmin ja Iiriksen joukkue jäikin rastia pitäneille hallituslaisille mieleen erityisen asiantuntevana ja energisenä, ja myöhemmin selvisikin että se oli näiden kahden tulevan aktiivin ansiota! Fuksiseikkailuita on järjestetty menestyksellä joka syksy tuon ensimmäisen kerran jälkeen, ja muutamia muitakin tulevia aktiiveja on aina bongailtu mukaan tukkaa heiluttavista fuksipalleroista.

Tapahdumia kasvavalle jäsenistölle

Siinä missä HYRMY alkoi Jeren kaudella houkuttaa uutta verta, Tommin aikana kasvu oli räjähdysmäistä, kiitos värväysten ja tehokkaan puskaradion. HYRMYn muutos pienestä kaveriporukasta suureksi järjestöksi oli huomattava: hevikerho houkutteli entistäkin enemmän uusia jäseniä ja muuttui tapahtumakattaukseltaan monipuoliseksi sekä alati mukautuvaksi järjestöksi, jonka lämmin ilmapiiri on kuitenkin pysynyt muuttumattomana.

”HYRMYssä on yhä säilynyt se tunne, joka minulla oli ensimmäiseen saunailtaani saapuessani – että jokainen metallismusiikin ystävä otetaan vastaan avosylin ja rakkaus musiikkiin yhdistää tieteenalaan tahi maantieteellisiin koordinaatteihin katsomatta – ja että rakkaus metallimusiikkiin yleensä korreloi valloittavan persoonallisuuden kanssa!

- Milena Multaharju

Uuden puheenjohtajan valtakaudella monia hyviksi havaittuja tapahtumakonsepteja, kuten saunailtoja ja baarikierroksia, vaalittiin, mutta myös uusiin panostettiin. Erilaiset piknikit ja aiempaa mittavimmat keikkaetkot tulivat jäsenistölle tutuiksi.

Järjestön musiikillista ulottuvuutta painottavien keikkaetkojen osallistujamäärä on vaihdellut vuosien varrella dramaattisesti muutamasta hengestä pariinkin kymmeneen. Etukoiltaviksi bändeiksi on valikoitunut hyrmyläisiä miellyttävää melodisempaa tavaraa Ensiferumista Epicaan

ja Rhapsodyyn. Erityisesti hallituslaisten keskimääräinen musiikkimaku on vaikuttanut paljon etkolistalle päätyneeseen yhtyeakaartiin. Esimerkiksi Ensiferumia etkoiltiin Tommin kaudella useana vuotena peräkkäin.

Satunnaiset kesäpiknikit siirtyivät vuonna 2013 ensimmäistä kertaa Seurasaareen aiempina vuosina testattujen Suomenlinnan ja Kaivopuiston sijaan. Seurasaaren juhla-alueen grilliaamiseen ja suurempaan kokoontumiseen sopivat puitteet osoittautuivat niin oivallisiksi, että Tommin kaudella Seurasaaren-kesäpiknikeistä muodostui perinne. Vuonna 2014 piknik järjestettiin Seurasaarella peräti kahdesti, mutta elokuun pahamaineinen ampiainvaasio tarjosi pisteliään muistutuksen siitä, ettei eväsretkelle kannata lähteä loppukesästä. Hevitukista ja niittirannekkeista ei ollut poloisten HYRMY-retkeilijöiden suojaksi noita aggressiivisiä virkkeitä vastaan.

Baarikierrosten suhteen jatkettiin tuttua kaavaa: syksyisin koluttiin Helsingin hevibaarit fuksien kanssa,

Tommin aikana käytiin piknikillä Seurasaarella, missä järjestön suunnaton kasvu kävi todella ilmi. Kuva: Milla Leskinen

ja joka toinen kevät seikkailtiin lähijunalla ja joka toinen kevät metrolla. Lisäksi metrokierroksen päätepistettä vaihdeltiin Kontulan ja Vuosaaren välillä. Täten olivat vanhempienkin konkareiden muistot edelliskerrasta Kontulan ostarin laaturavintoloissa sopivasti hämärtyneet. Poikkeuksena lähiöbaarien keskuudessa erityismaininnan ansaitsee Puotilan Pub Pikkulintu, jonka erikoisolut- ja

viskivalikoimaa muutama hifistelijä on välivuosina epäilemättä kaipaillut. Fuksibaarikierrosten baarilista vaihteli puolestaan vuosi vuodelta, ja 2000-luvun hevibuumin hiipuesssa hallituksella oli usein työ ja tuska saada lista täyteen jossain määrin metallisemmista juottoloista, kun niistä yksi toisensa jälkeen sulki vuosien aikana ovensa.

HYRMYn edellisellä vuosikymmenellä aloittamat keikkajärkkäilyt hiipuivat Tommin kaudella, sillä hallituksesta olivat ajan myötä läheneet kaikki keikkajärjestämiseen intohimoisimmin suhtautuvat aktiivit, kuten taannoinen varapuheenjohtaja Anssi Kantola. Tommin ensimmäisenä puheenjohtajavuonna 2012 ei järjestetty HYRMYn toimesta yhtäkään keikkaa, mutta 2013 palattiin kertaalleen yhteistyöhön Mökän kanssa 26.10., jolloin Lepakkomiehen lauteille nousivat Korgonturus, Gestalte ja Azaghal.

44

Vuoden 2014 fiasko meinasi kuitenkin tappa silloisten hallituslaisten viimeisenkin innon tarttua keikkahärkää sarvista: Black metalliin painottuva Light of the Black Sun -minikiertue kiersi Helsingin osalta Lepakkomiehessä 1.11., ja järjestäjänä toimi sen osalta HYRMY. Valitettavasti sekä yleisömäärä että mukana olleiden hallituslaisten sankat joukot (0 kpl) floppasivat, ja taloudellisesti otettiin takkiin suurrehko summa. Puheenjohtaja Tommin itsensä sanoin “meni perseelleen”. Epäonnista keikkaa pahempaa

oli kenties kuitenkin sen aiheuttama moraalinen lasku. Kokemuksesta otettiin kuitenkin opiksi, ja opit kirjoitettiin verellä ylös HYRMYn mustaan

Soturit kohti maailmanloppua: teemakertsien perinne

Sitä mukaa kuin HYRMY ja erityisesti sen hallitus muuttuivat monipuolisemmiksi niin sukupuolijakaumaltaan kuin oppiaineiden kirjoiltaan, alkoivat erilaiset teemabileet ja naamiaiset yleistyä. Tommin hallituskaudella muistetaan esimerkiksi kevään 2012 Eepinen soturikertsi verisine naamanmaalailuineen. Soturikertsiä oli pahamaineisesti juhlistettu jo HYRMYn toisella kerhohuoneella (katso luku Jere Nymanin aikakaudesta), ja perinteitä päätettiin vaalia uuden kerhotilan entistä paremmissa puitteissa. Aiemmasta verilöylystä oli kuitenkin otettu opiksi, sillä tällä kertaa sen kaltainen sotku ei toistunut. Enskan ja Turisaan pauhatessa ämyreistä sonnustautui yksi jos toinenkin aktiivi parhaisiin viikinkivermeisiinsä ja naama veressä kohotti juomasarveaan HYRMYn ikuisen voiton kunniaksi.

kirjaan varoitukseksi tuleville hallituksille.

Kevään 2013 teemakertsinä polkaistiin pystyyn Kasarikertsinä paremmin muistettava Old school metal night vol. 4, joka järjestettiin 26.1.2013. Monet muistelevat karaokea ja kasarihenkistä teemapukeutumista lämmöllä.

HYRMYstä löytää pitkäaikaisia ystäviä: alkuaikojen jäsenet Ville, Antti ja Jere juhlivat mukana 80-luvun tunnelmissa Kasarikertsillä 2013. Kuva: Laura Jylkkä

Vuoden 2014 alussa vietettiin puolestaan Ragnarök-kertsia brittiläisten viikinkitieteilijöiden ennustaman maailmanlopun sattuessa sopivasti lauantaille. Tapahtuman itseoikeutettuna viikinkimetalli-dj:nä toimi folkloristiikan lahja HYRMYlle, Pyry Peltonen, ja eepinen muinaisskandinaavinen euforia jatkui vielä pitkälle seuraavan vuorokauden puolelle.

Halloweenit olivat HYRMYssä jo

”Tommi laittoi minua odoteltaessa laatimani viikinkimetallisoitlistan sijaan soittimestaan soimaan vahingossa koko soittimen sisällön shufflalla herättäen näin yleisön epäilykset siitä, oliko DJ täysin kartalla illan teemasta!

- Pyry Peltonen Ragnarök-kertsistä

Paikalla olleet hallituslaiset ja virkailijat poseeraavat Halloween-tunnelmissa 2014. Kuva: Don Killian

vanha konsepti edelliseltä vuosikymmeneltä, alkujaan Don Killianin yksityisbileistä kasvanut joka-vuotinen perinne. Uuden kertsin myötä niitä ruvettiin järjestämään “kotosalla” entisen Idan saunan sijaan, vaikka monet jäivät kenties ikävöimään Idan uima-allasta: siellä kun koettiin muun muassa alaston vesipallo eräiden kekkereiden tuiskeessa.

Urotekoja ja haasteita

Merkittävimpiä muutoksia Tommin aikana oli jäsenmaksun poisto. Vaikka kahden euron maksu ei päättä huimannutkaan, ilmainen jäsenyys vähensi monien kynnystä liittyä HYRMYyn. Ilmaisuuus yhdistettynä jo Jeren aikana parannettuun viestintään olivat omiaan jouduttamaan järjestön kasvua. Facebookiin panostettiin ja laajentuva jäsenistö huomioitiin. Tomminkin aikana tiedottamista jatkoi Hanna, minkä jälkeen pestiin hyppäsi vuonna 2014 Suvi jatkaen samoissa jäljissä ja kehittäen sosiaalisen median mainontaa. Myös hallituksen Facebook-ryhmä paran-

si järjestön sisäistä viestintää huomattavasti, ja tiedottamista suunnattiin aiempaa enemmän Mökänkin listoille.

MUISTATKO?

HYRMYn aiempi webmaster, viekkaasti virnuileva Flammie Pirinen sai tarpeekseen pestistään jo Jeren kauden lopulla. Kannustaakseen jotakuta toista tarttumaan nettisivuvelhon taikasauvaan Flammie muutti HYRMYn nettisivut hetkellisesti vaaleanpunaisiksi. Tällä keinolla seuraaja löytyikin: helmikuussa 2012 Marko Lehtimäki nimittäin totesi ”prkl, tämä ei vetele!”, kääri hihansa ja ryhtyi muokkaamaan HYRMYn sivuja uuteen uskoon. Samalla julkaistiin HYRMYn nykyiset sivut (HYRMYn ensimmäiset verkkosivut julkaistiin jo ensimmäisenä vuonna 2002, kiitos käpistelijäperustajien), ja Marko avasi HYRMYlle kertaheitolla myös Google-kalenterin ja Twitter-tilin, joka on tähän mennessä jäänyt tosin vähemmälle käytölle.

HYRMYn aiempi webmaster Flammie Halloween-tunnelmissa.
Kuva: Tiia Kontkanen

Toinen merkittävä uroteko Tommin puheenjohtajakauden aikana oli Akateemisten heviristeilyiden vetovastuun ottaminen. Vuonna 2015 ilonpidot siirtyivät Turku–Tukholma-reitiltä Helsinki–Tallinna-välille, ja tapahtumaa luotsasivat ensimmäisellä kerralla yhdessä Suvi (joka toteutti tapahtuman opinnäytetyönään) HYRMYstä ja Juho Nenonen

Mökästä.

Järjestämisessä oli mutkansa. Suvi itse kuvaa järkkäilyn iloja seuraavin sanoin: *“Kirosanoja ja kyyneleitä ei jäänyt puuttumaan, kun homma tuntui menevän vituiksi vielä risteilyä edeltävänä päivänä – uhkana kun oli, että pääesiintyjä olisi perunut tulemisensa.”*

Kaikki kuitenkin järjestyi loppupeleissä, ja pinnalla pysyttiin niin fyysisesti, henkisesti kuin taloudellisestikin. Samaisella heviristeilyllä pääsivät myös eräät myöhemmät hallituslaiset ja nykyinen puheenjohtaja Emmikin tutustumaan HYRMY-meininkiin.

Kaiken kaikkiaan vaikeuksista huo-

limatta päästiin voittoon risteilyjärjestelyissä. Tapahtuma päätettiin ottaa seuraavana vuonna kokonaan HYRMYn kontolle Mökän napatessa vastuun risteilyjatkosten järkkäämisestä.

Pitkän kaavan mukaan

Tapahtumat uudella kertsillä kestivät toinen toistaan pidempään, kun jatkopaikkaa ei aina jaksettu etsiä. Tukat heiluivat hevin tahdissa joskus vielä aamukuudelta, ja huhu kertoo erään hyrmyläisseurueen juhlineen kertsillä jopa 24 tuntia putkeen, mistä tuli sanomista seuraavalla varausvuorolla paikalle saapuneelta HYTKYltä. HYRMYssä ei perinteisesti olla varsinaisesti lasiin syljetty, ja Tommin aikakaudella ilolientä maisteltiin monenlaisista maljoista: synttärijatkoilla ovat navatkin toimittaneet kupposen virkaa.

Tommin kaudella HYRMYn epäviralliseksi symboliksi ja maskotiksi

„Hei! Sä oot se fuksi!’Eniten lämmöllä muistelen sitä, kun Peltosen Pyry tuli tuhannen päissään joskus viideltä aamulla siitä ohi ja sanoi ’Hei mitäs! Oot sä fuksi? TÄÄÄH?! Miten sä uskalsit lähteä tänne? Whoah, aika kunnioitettavaa!’

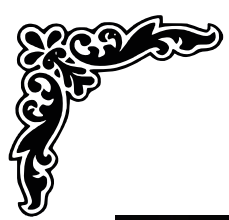
- Emmi Jokinen

nousi miehen oma suosikkijuoma eli virolainen 80% alkoholia sisältävä viina, tuttavallisemmin kasari, jonka tuttu hahmo edusti Facebook-eventtien kuvituksessa. Juoma haettiin tietenkin Tallinnasta, ja eräällä reissulla 2013 seikkailtiin HYRMY-porukassa pikkutunneille asti. Moni muistaa hostellin baarissa sijainneen puhelinkopin, johon sullouduttiin ryypiskelemään ex tempore, sekä hilpeät varhaiseen aamuun kestäneet jatkot, joissa eräs HYRMY-matkaajista astahti baaritiskin toiselle puolen tarjoillakseen tovereilleen. Hostellinpitäjä oli kertoman mukaan herännyt, katsonut että homma on hanskassa ja jatkanut unia jättäen tilapäisen baarimikon tarjoilemaan

baarin antimia janoisille pitkätukille.

Tallinnan-reissulla tunnelma tiivistyi ex tempore -pippaloissa hostellin puhelinkopissa. Kuva: Anna-Liisa Allas

Tallinnan pikkutunneilla janoon haettiin tukea kaverista, joka testaili baarimikon taitojaan tiskin takana. Kuva: Anna-Liisa Allas

Järjestön kosteat tunnelmat jatkuivat kevään 2013 Ilmaisen viinan kertsillä. Tommi itse ei ollut tapautumassa loppuun asti, mutta kertoeman mukaan jäljelle jäi kymmenen “kaatunutta”. Tapahtumaan oli liiankin houkuttelevan nimen takia eksynyt satunnaisia osanottajia, joista oli tosipaikan tullen vaikea päästä eroon. Silminnäkijät kertovat lattian lainehtineen ja koko kertsin olleen järkyttävässä kaaoksessa.

Keväällä 2014 tehtiin puolestaan ekskursio Amsterdamiin silloisen (ja nykyisen) tiedottajan Suvin ollessa Hollannissa vaihdossa. Taru kertoo, että Amsterdamin kanaalit todistivat miesten välisiä ystävyysvaloja Amaranthen Electroheartin soidessa taustalla ja saivat tuta myös erään reissaajan pahoinvoinnin kostean illan päätteeksi.

Viimeinen pisara – kirjaimellisesti – HYRMYn menolle tipahti synttäreiden 2014 jälkeen. Synttäreitä vietettiin kertsillä, joka unohdettiin juhlinnan tiimellyksessä ja jälkimainingeissa siivota. Juhlat olivat jo perinteeksi muotoutuneella tavalla

Nauru raikasi, kun hyrmyläiset valtasivat puiston Amsterdamissa.
Kuva: Kuisma Littunen

jatkuneet aamun tunteihin, ja oli ihme, että viimeisetkään olivat enää pystyssä. Synttäreillä tarjoiitiin sushia, jota lenteli yltymperiinsä, ja illan mittaan sattui ja tapahtui paljon, mistä edes hallituksella ei ollut harmainta aavistusta. HYY:ltä ja klusterin muilta asukkailta tuli sen

verran tulikivenkatkuista palautetta, että HYRMY joutui jupakan seurauksena jatkossa syntipukiksi monista sotkuista, joihin järjestöllä ei ollut osaa eikä arpaa. Tapahtumaketju johti luonnollisesti hallituksessa pieneen "raittiusliikkeeseen" ja sen myötä toiminnan

HYRMYn synttäreillä 2014 tarjoiitiin pahamaineista sushia, joka oli osasyynä kerhohuoneen melkoiseen kuntoon seuraavana aamuna. Kuva: Alekski Koivisto

uudistamiseen: yömyöhään jatkuville jatkoille tuli loppu.

Tommin vuodet muistetaankin melko alkoholipitoisina, vaikka aiemminkin kalja ja maistelu olivat kyllä kuuluneet erottamattomana osana HYRMYn järjestökulttuuriin. Menon

vauhdikas yltyminen lienee johtunut tarjoilujen lisääntymisestä, kemu-
jen lipsuneista lopetusajoista sekä
kertsin suuremmasta koosta, jonka
ansiosta ei istuttu enää nenät vas-
takkain vaan avaralla kertsillä viih-

dyttiin pidempään.

Myös jäsenistön vähittäistä mutta
räjähdysmäistä kasvua Tommin
aikana oli hankala ennustaa, mikä
johti siihen, ettei hallitus ollut val-

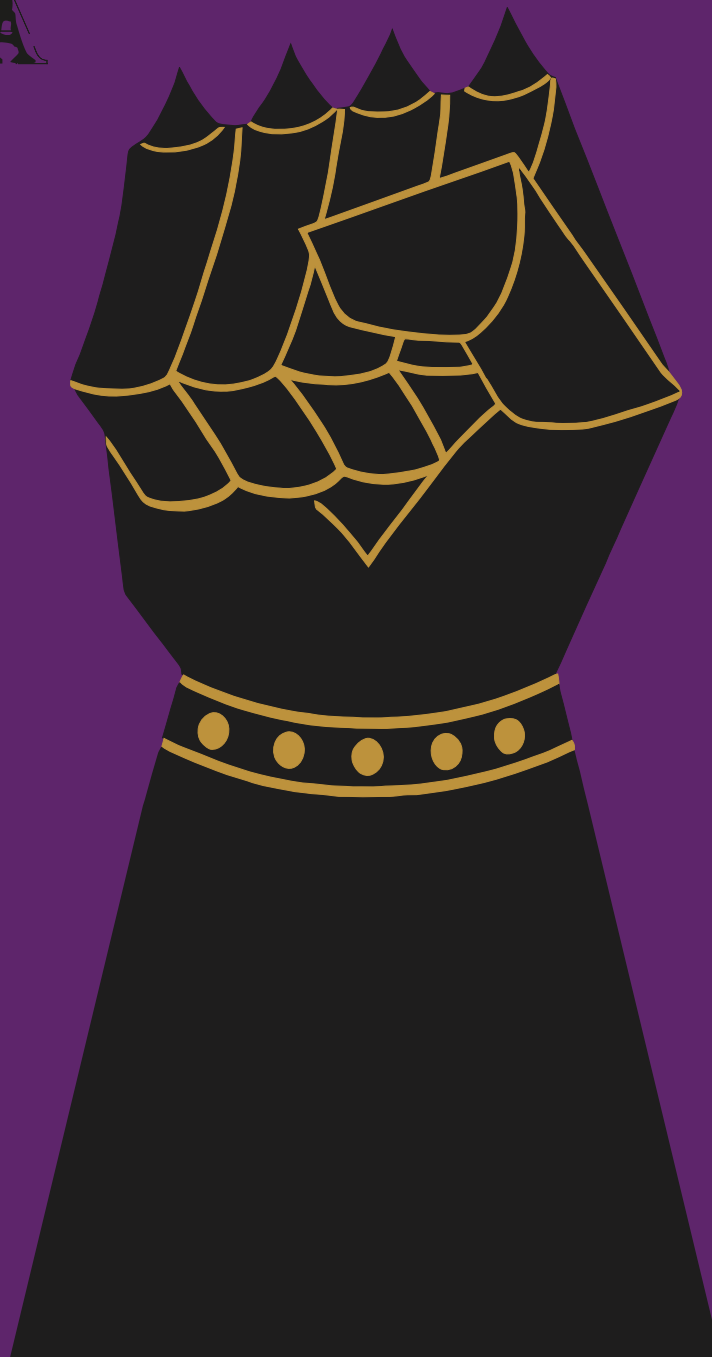
mistautunut paimentamaan moista
katrasta. Siinä missä jäsenistö oli
aiemmin kasvanut hitaan tasaista
tahtia nousten korkeintaan muuta-
milla kymmenillä, Tommin aikana
jäsenistön määrä tuplaantui kolmes-
sa vuodesta 120:stä reiluun 240:een.

Tukat heiluivat aamun pikkutunneillakin. Uudella kertsillä jatkotunnelmat lähtivät ajoittain
käsistä ja paidat päältä. Kuva: Anna-Liisa Allas

Aiempien puheenjohtajien kausien
tavoin väsymys ja leipääntyminen
leimasivat Tommin viimeisiä aikoja,
joten vuoden 2014 keväällä alettiin
pehmitellä tulevaa puheenjohtaja-
ehdokasta. Tuolloin varapuheenjohtajana
toiminut Markus Eskelinen
suhtautui vitseihin karsaasti, mutta
vuoden mittaan houkutus alkoi kyt-
teä mielessä ja tuleva puhis oli kou-
kutettu. Tommi itse puolestaan kas-
voi pestissään: homma, joka oli alun
alkaen miestä jännittänyt, hoidettiin
lopulta kunnialla kotiin. Tommi on-
kin jäänyt HYRMYn kirjoihin kaiken
kaikkiaan puhiksena, joka kaikessa
vaatimattomassa (?) hiljaisuudes-
saan otti uudet jäsenet vastaan,
kannusti ja kasvatti järjestön toimin-
taa ja muutti sitä organisoidumpaan
suuntaan, jota Markus seuraavana
puhiksena vei roimasti eteenpäin.

RAUTAISELLA OTTEELLA

MARKUS ESKELISEN
AIKAKAUSI 2015-2016

Kasvukipujen aika on ohi

Suvi Seppänen

Vuosi 2015 lähti käyntiin uuden puheenjohtajan, Markus Eskelisen tarttuessa ruoriin. Tälle pohjoisen karujen erämaiden (eli rovaniemeläisen nukkumalähiön) kasvatille HYRMY oli muutamassa vuodessa muodostunut tärkeäksi so-

siaaliseksi ympäristöksi, ja alkujaan vastahakoinen puheenjohtajaehdokas oli valittu järjestön diktaattoriksi syksyllä 2014.

Kun Markusta keväällä 2014 alettiin ylipuhua koko järjestön päämiehek-

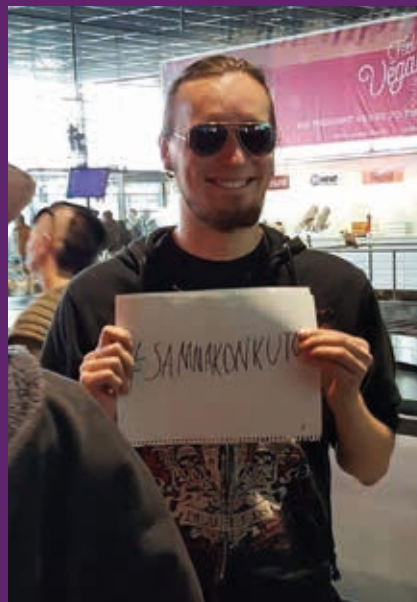
si, hän totesi ykskantaan: ”*Mieluummin katson, kun koko järjestö palaa tuhkaksi kuin lähdän itse ruoriin.*” Varapuheenjohtajan paikalta järjestöä tutkailtuaan herra alkoi kuitenkin muuttaa mieltään ja löytää kehityskohtia, joten alun perin vitsi-

PUHEENJOHTAJA MARKUS ESKELINEN 2015-2016

Markus Eskelinen
<-- silloin ja nyt -->

Kuvat:
Markus Eskelinen

Saapui HYRMYyn: 2011

Opiskelee oppiainetta: Metsien ekologia ja käyttö

Kovin biisi tuolloin: Amon Amarth - For Victory or Death

Kovin biisi nyt: Behemoth - O Father O Satan O Sun

Terveiset hyrmyläisille: Ole röyhkeä, ole rohkea ja ole ennen kaikkea kärsivällinen. Hyrmyläisiin tutustuminen vie oman aikansa ja itsekin olin täysin integroitunut vasta pari vuotta liittymisestäni. Muutaman vuoden kuluttua saatatkin huomata tuntevasi koko lähipiirisi enemmän tai vähemmän HYRMYn kautta - tämän voivat vahvistaa lukuisat kokeneemmat jäsenet.

”Diktatuuri on Markuksen kohdalla toiminut järjestön eduksi.”

nä alkanut agenda muuttui todeksi kokouksessa 24.11.2014, jolloin Markus valittiin puheenjohtajaksi yksimielisesti vastaehdokkaiden loistaessa poissaolollaan.

Oli sanomattakin selvää, että järjestön 13. toimintavuonna ohjaksiin tarvittiin visionääri. Viimeiset vuodet parin edellisen puheenjohtajan aikana olivat kasvun ja kehittymisen aikaa, mutta pienen kaveripiirin kerhosta oikeaksi harrastejärjestöksi kasvanut yhteisö tarvitsi rakkauden lisäksi rajoja.

Toki esimerkiksi kansainvälistyminen oli huomioitu kaksikielisten tiedotteiden muodossa ja tapahtumien kävijämäärän nousu oli noteerattu, mutta järjestön hallittu kasvu ja kehittyminen olivat jääneet toissijaisiksi. Tietotaitoa koko homman pyörittämisestä oli myös mittava määrä yhdellä jos toisella hallituslaisella, mutta tätä infoa ei saatu jaettua eteenpäin, osin hallituksen vähäisen vaihtuvuuden takia. Myös tapahtumakonseptit vaativat uudistamista, kun vanha kunnon ”kaljaa ja paskanjauhamista” alkoi maistua halli-

tuksenkin mielestä jo väljähtyneeltä.

Ensitöikseen Markus halusi siis tehdä HYRMYstä organisoidumman ja salonkikelpoisemman niin jäsenten, HYY:n, kanssaklusterilaisten kuin sisarjärjestö Mökänkin silmissä. Erityisesti muut samaa klusteria käyttävät järjestöt olivat aika ajoin suunnanneet lievästi sanottuna negatiivissävytteistä palautetta HYRMYn suuntaan yhdestä jos

Kirves tanaan ja menoksi. Kuva eräästä hallituksen kokouksesta alkuvuonna 2015 päätyi ensimmäisten kuvien joukkoon HYRMYn Instagramiin, jonka Milla Leskinen oli vastikään pystyttänyt. Kuva: Milla Leskinen

toisestakin enemmän ja vähemmän harmittomasta erheestä yhteisissä tiloissa. Ulrika-klusterin ”kurittoman kakarajärjestön” oli aika kasvaa aikuiseksi.

Uudet tapahtumat – paluu juurille

Vuosien 2015–2016 tapahtumakalenteria suunniteltaessa punaisena lankana toimi jäsenistön palaute, jota oli kerätty kentällä ja internetissä loppuvuodesta 2014. Erityisesti vanhempi jäsenkunta oli huomionnut, että viime vuosina tapahtumien painopiste oli luiskahtanut melko kauas järjestön alkuperäisestä ideasta: raskaasta musiikista ja sen kuuntelusta. Ei sillä, etteikö Ensiferumin ja Sabatonin kaltaisten bändien massiivinen musiikki olisi kaikkunut kerhohuoneen keikkaetkojen taustalla, mutta itse musiikista keskustelu ja uusien yhtyeiden esilletuonti oli painunut unholaan. Olihan ensimmäisen puheenjohtajan Antin ideana, vaikkakin hivenen kieli poskessa, luoda HYRMYstä paikka,

jossa pohditaan vaihtoehtoja valtavirran suosimalle ja kaupallisten kanavien tuputtamalle musiikille.

Mitä kansa haluaa, sitä se myös HYRMYn valtakunnassa saa: syksyllä 2015 järjestettiin nykymuodossaan ensimmäinen musiikki-ilta kertsillä. Tarkoituksena oli tarjota kanssakuuntelijoille raskaan musiikin helmiä, omia ikaikaisia metallisuosikkeja ja uusia elämyksiä herättäen keskustelua metallimusiikista nykyisellään. Keskustelun virittämiseksi kappaleita arvioitiin levyraadin hengessä, joten mikäli musiikki jätti sanattomaksi, sen saattoi arvioida numeroin.

”Tää oli tällaista papupatametallia...”

- Milla Leskinen Nile-yhtyeestä musiikki-illassa

HYRMY on perinteisesti halunnut ottaa huomioon myös opiskelijaelämästä jo työelämään siirtyneet jäsenensä järjestämällä tapahtumia pääasiassa viikonloppuillaisin. Tämä on yhtäältä mahdollistanut läpi yön kestäneet kosteat juhlat jatkoineen

– ja voi veljet, niitähän on vietetty. Toisaalta viikonlopun kreisibailut ovat sulkeneet oven jäseniltä, jotka nauttivat mieluummin yksinkertaisesta hengailusta kerhohuoneella arki-iltaisain muutaman oluen ja musiikin, leffojen tai lautapeliin merkeissä.

Tätä tervehenkisempää tapahtumatarjontaa tuotiin mukaan musiikki-illan lisäksi lautapeli-illoissa: peli-iltamissa miteltiin Carcassonne-turnauksen merkeissä sekä väännettiin Uno-pelin kirjavista säännöistä, joihin jokaisella tuntuu olevan omat poikkeuksensa.

Musiikki- ja peli-iltojen lisäksi keväällä 2015 tapahtumakalenteriin lisättiin kokeilumielessä pienimuotoinen kirpputori, jossa jäsenet saivat tulla kerhohuoneelle myymään metallikulttuuriin liittyvää esineistöään. Nähtiinpä tässä tapahtumas-

sa sellainenkin maailman seitsemäs ihme, että Hiski Häkämies, HYRMYn kenties vankkumattomin ja omistautunein Sabaton-fani, oli tuonut myyntiin omistamaansa Sabaton-fanitavaraa. Oi aikoja, oi tapoja.

Joulukuussa 2016 kertsin seinälle heijastettiin suomalaisen metallimusiikin kenties hämmentävin hengen tuotos, kotimaisesta black metalista kertova dokumentti Loputon Gehennan liekki, jossa skenen tunnetuimmat hahmot itseironiseen tapaansa tarinoivat siitä, mikä onkaan mustanpuhuvan metallin ydin. Kertsin sohvien uumenista kaikuivat hörähdykset aina Lord Satanachian (“Vittu mä vihaan punkkia!”) hahmon ilmestyessä kuvaan, ja hallitus sai jopa ehdotuksia tehdä elokuvaillasta vuosittainen perinne.

Tulevaisuus näyttää, onko arki-iltojen vähemmän nestepitoisille tapahtumille kysyntää, mutta jäsenistönsä kirjavuuden vuoksi HYRMYssä on kyllä potentiaalia järjestää muitakin tapahtumia kuin eppisiä ryyppyhetkiä ja -retkiä pitkin poikin Helsinkiä.

Honkaluodon kutsu: synttärillä saarella

Keväällä 2015 pohdinta 13. toimintavuoden juhlien pitopaikasta kävi kuumana. Jo muutamana vuonna bileet oli pidetty yksinkertaisesti kerhohuoneella, ja railakkaat juhlat niistä kerta toisensa jälkeen muodostuivatkin, mutta muutos – tai oikeastaan paluu menneeseen – houkutteli. Vanhempi jäsenistö oli useaan kertaan kaiholla muistellut syntymäpäiväjuhlia keväällä 2010, kun HYRMYlle oli nostettu malja Mustikkamaan kupeessa sijaitsevassa Honkaluodossa. Kun Honkaluoto mahdollisuutena avautui, hallitus tarttui tilaisuuteen ja alkoi valmistella vuoden 2015 syntymäpäiväjuhlaa järjestettäväksi siellä.

Vuoden 2015 Honkaluodon juhliin oli tuttuun tapaan kutsuttu sisarjärjestö Mökä. Mökäläiset ottivatkin kutsun vastaan mielellään ja saapuivat sankoin joukoin juhlistamaan pikkusiskoa osuvan posketon lahja mukanaan. Miehisen elimen muotoisen kynttilänjalan seuraaja vuonna 2016

Vuosina 2015 ja 2016 HYRMY teki synttäreidensä kunniaksi paluun Honkaluodon merelle siin puitteisiin. Kuva: Milla Leskinen

”Ajattelin myös ilmoittaa, että näistä synttäreistä tulee perkeleen hyvät riennot. Vastaväitteitä ei oteta vastaan!”

- Markus Eskelinen

oli astetta kookkaampi, puheenjohtajan otsalle terhakkaasti asettuva ”kyrparä”. Vastavuoroisesti HYRMY lahjoitti loppukesästä 2015 Mökälle puhallettavan vuohen saunailtojen iloksi puheenjohtaja Eskelisen saatesanoin: “Onnea MC Mökä – 17 vuotta vuohen perässä!”

Vuonna 2016 Mökä lahjoitti HYRMYn hallitukselle syntymäpäivälahjaksi kyrparän, joka oli ei-niin-hienovaraista kettuilua puheenjohtajan ajoittaisista mielentiloista. Kuva: Marko Lehtimäki

HYRMY on vuosien varrella vastaanottanut musikaalisiakin lahjoja: muun muassa vuoden 2015 juhlissa kahden tuoreimman puheenjohtajan välistä ystävyyttä muistettiin serenadilla ”Päivänsäteestä ja menninkäisestä”, ja vuoden 2016 juhlissa yleisön pyynnöstä, tai siitä huolimatta, nähtiin ukulele-esitys kappaleesta ”Legenda taikamiekasta”.

Sattumuksiltakaan ei ole vältytty, kun **HYRMY**n kasvavia ikävuosia on juhlistettu Honkaluodossa. Vuonna 2015 makkarapaistovastuussa ollut taloudenhoitaja Martin Pettersson jätti kasan paistamattomia braatvurstreja lepäämään grillipaikan viereen lähtiessään itse laskemaan lampaita, mutta seuraavana aamuna ei makkaroista ollut enää tietoaakaan. Kukaan ei tunnustanut kähveltäneensä elintarvikkeita, joten makkaravarkaus jäänee ikuisiksi arvoitukseksi ja taloudenhoitajan traumaksi.

Makkaraveljekset. Vuoden 2015 makkaravarkaus hämmentää yhä. Kuva: Milla Leskinen

Vielä lasillinen taikajuomaa – keikkaetkoja ja excuja

Eräs hyrmyläisiä eniten yhdistävistä tapahtumakonsepteista on keikkaetkot; poikkeuksetta järjestöstä löytyy aina keikkaseuraa, tiedustelit sitten asiaa etukäteen tai vasta kertsillä. Vuosien saatossa etkoja on vietetty useammat kymmenet, kun Helsinkiin on saapunut keikkailemaan sellaisia nimiä kuin Opeth, Manowar ja Katatonia, mutta myös kotoisia

Ensiferumia ja Turisasta on juhlittu kertsillä useampaan otteeseen.

Vuosi 2015 alkoi nostalgisesti, kun legendaarisen Sentenced-yhtyeen historiikin julkaisua juhliittiin paitsi The Circuksessa tribuuttibändiä kuunnellen myös kertsillä etkoillen. Haudoilla oli tanssimassa 15 reipasta hyrmyläistä, ja tribuuttibändissä

Sami Lopakan osuudet soitti HYRMYssäkin verkostoitunut Antti Halonen.

Keikkaetkojen putki jatkui rautaisesti maaliskuussa, kun HYRMYn jäsenistöä hemmoteltiin peräti kahden ikisuosikin, Ensiferumin ja Sabatonin, keikoilla. Soturit nostivat tuoppinsa ensin 7.3. Ensiferumin kunniaksi ja 19.3. lähdettiin taistoon Sabatonin sotasointujen raikuessa taustalla.

Sabatoniin – tuohon länsinaapurimme camohousupartioon – osa hyrmyläisistä suhtautuukin kovin kiihkeästi. Maaliskuun 2015 etkoilla, kuten niin monasti aiemminkin, sai etkoilukansa todistaa miehistä pайдattomuutta ja läheisyyttä. Mitäpä eivät soturit toistensa eteen tekisi.

Toisaalta on todistettu, että jotkut HYRMYn naisistakin saattavat heittää paidan pois tämän power metal-pumpun edessä siinä missä miehetkin. Ei ole karvoihin katsomista (olivat ne sitten mustat, vaaleat, keltaiset, pinkit tai sateenkaare väriset), kun hyrmyläiset lähtevät hump-

HYRMYn veljessoturit aterialla. Kuva: Suvi Seppänen

”Joskus HYRMYn juhlissa meno saattaa yltyä varsin homoeroottiseksi, ja heikompihermoinen voisi erehtyä luulemaan veljesrakkautta homoudeksi.

paamaan!

Keikkaetkojen lisäksi ekskursion pois kotoisesta Helsingistä pitävät HYRMYn liikkeellä: festivaalien ohella järjestömme jäsenet ovat jalkautuneet vieraille maalle myös yksittäisten keikkojen perässä. Varsin usein nämä reissut ovat suuntautuneet etelänaapuriiin Viroon, eikä varmasti vähiten johtuen opiskelijaystävällisestä hintatasosta niin matkustamisen, yöpymisen, ruoan ja juoman kuin tietysti keikkalippujenkin suhteen.

Corpsekertsillä vessan peilillä kävi vilskettä, kun jokainen halusi loihtia pelottavan corpsenaamion.
Kuva: Suvi Seppänen

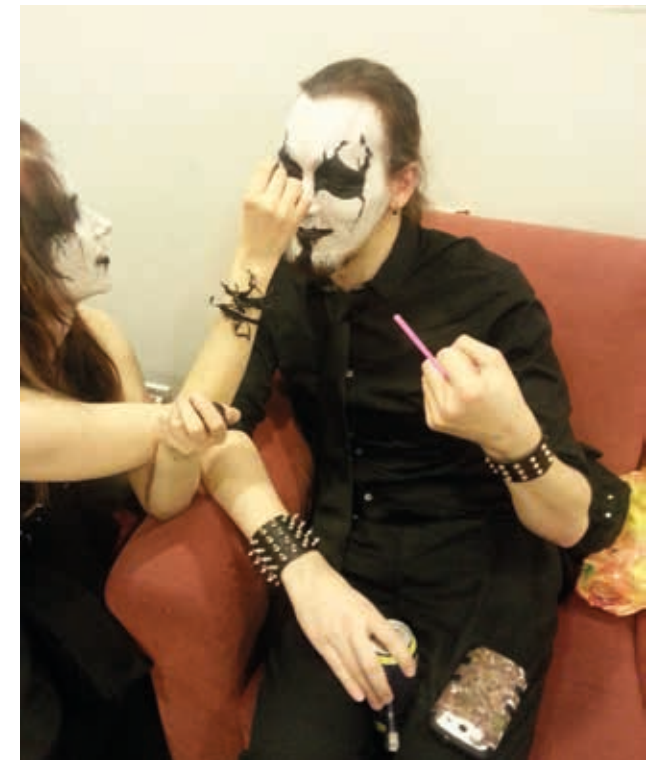
Corpsepainteja ja piraatteja - teemakertsi 2015-2016

Perinteiseen tapaan kevätkauden alkupuolella järjestettiin myös teemakertsejä Markuksen puheenjohtajavuosina. Black metal lieveilmiöineen oli tapetilla vahvasti kevään 2015 suurta kansansuosiota nauttineessa Corpsekertsi-hengailuillassa. Ovesta sisään asteli illan mittaan yksi jos toinen corpseihin naamioitunut hyrmyläinen, ja mikäli paikalle saapui ilman kasvomaaleja, oli käden

”Abbatheja kertsillä sompaili vaikka millä mitalla, mutta Domus Gaudiumin pihan ainoan lumikasan kuninkaana tavaita kohti kurotteli koko Immortal, joskin ehkä Bad Corpsepaint Day -versiona todellisista esikuvistaan.

- Pyry Peltonen

käänteessä mahdollista sulautua joukkoon, sillä HYRMY tarjosi ehostautumisvälineet. Yön pimeydessä, hyrmyläisten liikuttua jatkoille PRKL:n trashdiscoon, vastaantulijoiden päät toden totta kääntyivät. Läheskään kaikki kun eivät pesseet maskejaan kertsiltä lähtiessään.

Puheenjohtaja Markuskin ehostautui apuvaimin black metal -tunnelmiin.
Kuva: Suvi Seppänen

Kevään 2016 teemakertsi järjestettiin yleisön pyynnöstä merirosvotemalla. Alestorm möyhäsi taustalla, rommi virtasi ja piraattimiekat kolisivat, kun maakrapujen kauhut valtasivat kertsin. Jack Sparrow -hatut ja röyhelöpaidat päällä rynnistettiin jälleen kerran hämmentämään muuta kaupunkia, kun Base täyttyi yömyöhään HYRMY-edustuksesta. Vielä koittaa aika, kun Helsingin hevi- ja rokkibaarit osaavat jo odottaa oudon teeman mukaan pukeutuneita pitkätukkia lopputalven tienoilla. Teemakertsit nimittäin ovat suuren suosionsa vuoksi tulleet jäädäkseen HYRMYn kevätkalenteriin.

Facepalm on Markuksen ainoa vaihtoehto, kun hallituskaverit ottavat amatöörinäyttelijän lahjat käyttöön piraattikertsillä.
Kuva: Eetu Tahvonen

STD Tour 2016

Parin vuoden radiohiljaisuus HYRMYn järjestämien keikkojen suhteen tuli päätökseensä vuonna 2016, kun HYRMY taloudenhoitaja Martin Petterssonin ehdotuksesta masinoi stoner, thrash ja death metaliin keskittyvän minikiertueen (STD Tour) Turussa, Helsingissä ja Tampereella. Bändiedustus koostui helsinkiläisestä Devenial Verdictistä, tamperelaisesta Igniterista sekä turkulaisesta I, Captainista.

Pitkin vuotta 2016 valmisteltu kiertue starttasi Turun F-baarista ja kiersi Helsingin Semifinalin kautta Tampereelle Varjobaariin, ja rytmiryhmien mukana heilui primus motor Pettersson. Yhteistyötä Turun keikan osalta tehtiin Åbo Akademin raskaan musiikin järjestön RÅA:n kanssa, eli nyt on HYRMYnkin tahmaisat tassut ojennettu kohti suomenruotsalaisten rahakirstua ja purjeveneitä.

Tunnelman puolesta kiertue oli valtaisa menestys, vaikkakin lopullinen finanssilaskelma valahti reippaasti

pakkasen puolelle. Varsinkin Helsingissä vajavaiseen lipunmyyntiin saattoi vaikuttaa samana iltana Tavastialla keikan heittänyt Fu Manchu sekä kilpailevan kuppilan, Lepakkomiehen, oma thrash/death metal -iltama. Toisaalta, Tampereella Hervannassa baarin uskolliset, joskin maksullisesta sisäänpääsystä harmistuneet kantikset saapuivat seuraamaan menoa ja melskettä sankemmin joukoin kuin paikalliset pitkätukat.

Akateeminen Heviristeily vol. 7 & 8

Kuten mainittua, Suomen opiskelijametallijärjestöjen suurin ja kaunein yhteistapahtuma, Akateeminen heviristeily, oli kotiutettu Helsinkiin HYRMYn ja Mökän järjestettäväksi jo vuonna 2014, ja purjeet päätettiin nostaa jatkossakin samasta satamasta. Suuntana oli jälleen Tallinna, tuo rakkaan etelänaapurimme kaunis pääkaupunki, joka kieltämättä saattaa jäädä risteilyn melskeessä vähemmälle huomiolle.

Vuonna 2015 koko risteilyn järjestämisvastuu oli bändejä myöten HYRMYn harteilla, ja jatkot ulkoistettiin Otaniemeen Mökän vastuulle. Nimellinen vetovastuu jaettiin Suvi Seppäselle ja Martin Petterssonille: Suvi hoiti yhteyden laivayhtiöön ja muihin risteilylle lähteviin järjestöihin, ja Martin urakoi risteilyn musiikkipuolen parissa.

Vaikka vuoden 2015 risteilyä oli alettu valmistella jo piakkoin edellisen risteilyn päätyttyä, toden teolla projekti lähti käyntiin huhtikuussa 2015, kun Mustan Kuun Lapset -yhtyeen kitaristi-laulaja Pete Lehtinen otti yhteyttä edellisen vuoden bändivastaavaan, Mökän Juho Nenoseen. HYRMY tarttui mahdollisuuteen tuoda risteilylle tämä kulttibändin mainetta nauttiva, pitkään tauolla ollut yhtye, ja etenkin vanhemman polven järjestöjäärät taputtivat käsiään. Vastapainoksi suomenkieliselle mustanpuhuvalla metallille lämmittelijäbändiksi hankittiin suomenruotsalaista ”borgarcorea”, eli Bob Malmström saapui meuhkaamaan lauteet lämpimiksi.

Vuosi 2016 toi mukanaan uusia tuulia, kun risteilyvastaavan paikasta otti Jenni Hipsi ja Martin jatkoi bändivastaavana. Onnistuneen sissimarkkinoinnin (eli hallituksen uhkailun, kiristuksen ja pakottamisen) seurauksena risteilyllä tehtiin yleisöennätys, ja Itämeren lähti valloittamaan yli 200 pitkätukkaa. Viihdepuolesta vastasivat bändit Nuclear Omnicide ja Noumena, joista ensin mainittu onnistui houkuttelemaan moshpittiin jopa tavallisella opiskelijaristeilyllä vaikuttaneen haalari-neitokaisen. Vähänpä hän tiesi, kun

lipun metallikeikalle osti...

Vuoden 2015 johtavana teemana ollut uudistuminen näkyi myös Akateemisen heviristeilyn ohjelmistossa. Siinä missä vuonna 2014 perjantaina järjestetty ohjelma seuraili tuttua ja turvallista hevikaraokelinjaa, heitettiin vuonna 2015 ennakkoluulot menemään ja M/S Baltic Queenin kovaäänisistä kajahti kehoitus liittyä seuraan Hevikympin pariin. Tuttua, joskin kieli erittäin syvällä poskessa pyöritettyä deittiohjelmaa seurattiin myös vuonna 2016.

MIKÄ IHMEEN HEVIKYMPPI?

Hevikymppi-konsepti syntyi puolivahingossa eräänä kesäisenä päivänä Tammerkosken ylittävällä Laukonsillalla, kun hallituksen jäsenet Suvi ja Hanna olivat vierailulla HYRMYn entisen varataloudenhoitajan Niinan luona. Kiitos erään sillankaiteeseen nojaille tuntemattomaksi jääneen tukkajumalan, syntyi ajatus siitä, miten hevipiireissä ratkaisisi kiperän kysymyksen: valitako neiti a, neiti b vai neiti c. Todellisuudessa tämä nimenomainen kysymys tuskin pakottaa kovinkaan monen hevikkolain päättä miesvaltaisen genren keskellä, mutta koska Akateemisella heviristeilyllä ei ole mitään tekemistä todellisuuden kanssa, tästä hevarien Napakymmistä päätettiin leipoa risteilyn perjantai-iltapäivän ohjelma. Juontajana nähtiin vuonna 2015 aina sanavalmis Antti Halonen sekä vuonna 2016 Jiri Keronen, joka vitsikkäällä menollaan nauratti risteilykansaa.

Kohti tulevaa: uuden puheen metsästys

Markus oli päättänyt jo hyvissä ajoin toisella puheenjohtajakaudellaan, että vuodesta 2017 järjestöä tulee luotsaamaan uusi kasvo. Kahden työntäyteisen kauden ja kymmenien vuodatettujen sydäverilitrojen jälkeen oli luonnollista, että järjestön johtajuus siirtyisi eteenpäin henkilölle, jolla riittäisi intoa ja ideoita luotsata entistä järjestäytyneempää ja jäsenmäärältään merkittäväksi kasvanutta HYRMYä. Markus oli nimittäin muokannut ylikasvaneesta lapsokaisesta kypsän järjestön, ja työ vaati Markukselta monia tiukkojakin kannanottoja. Jäsenistön kasvaessa kun myös ongelmat tупpaavat lisääntymään. Markus pisti kuitenkin kaikkensa likoon luodakseen HYRMYstä tasa-arvoisen ja turvallisen yhteisön, jossa häiriötapauksiin tartutaan heti ja suhtaudutaan asianmukaisen vakavasti.

Uuden puheenjohtajan ja hallituksen avuksi Markus päätti viimeisenä isona tehtävänä koota kirjallisia

ohjeita ja neuvoja hallituksen tehtävistä, jotta uusien kasvojen ei tarvitsisi hypätä suoraan syvään päähän tietämättä, mitä alhaalla odottaa. Markuksen aikana oli myös kehitetty hallituksen Facebook-ryhmän rinnalle Whatsapp-ryhmä, jossa hal-

lituslaiset skarppaavat toisiaan niin tapahtumajärjestämisen paniikissa kuin pilkun jälkeisten tuntien synkimpinä suden hetkinäkin.

”Se tunne, kun lokki peseytyy kadulla lammikossa, bongaa sut ja lopettaa

Kuva kertoo enemmän kuin tuhat sanaa: kahden vuoden ajan Markus oli valmis vuodatamaan sydänverensä HYRMYn puolesta. Kuva: Niina Matikainen

vain katsoakseen sua halveksien”, kuului muun muassa erään epätoivoisen hallituslaisen tunteidenpurku pimeinä yön tunteina marraskuussa 2015. Uuden puhiksen ei siis tosiaan tarvitsisi kantaa suloisenraskasta taakkaa yksin.

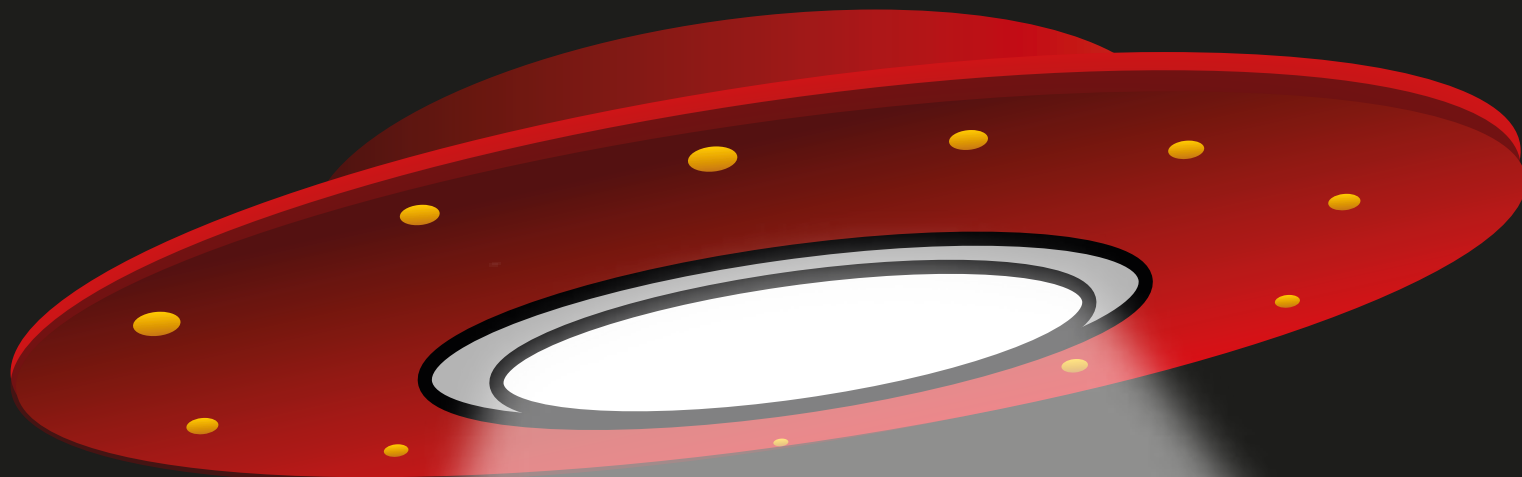
Hallituksen valintakokouksessa 23.11.2016 valta vaihtui, kun HYRMY sai historiansa ensimmäisen naispuheenjohtajan, Pohojamaan perukoilta ponnistavan Emmi Jokisen. Muutoin hallitus muuttui hyvinkin miesvaltaiseksi kaikkien muiden hallituslaisten edustaessa vastakkaista sukupuolta kuin puhis itse. “Rautakanslerin” ohjaksissa järjestö on kuitenkin eittämättä hyvissä käsissä.

Huolimatta päättyneestä puheenjohtajuudesta järjestön merkitys Markukselle ei haihdu. HYRMY on kuin perhe. Sitä toisinaan rakastaa, toisinaan vihaa. Tärkeintä kuitenkin on, että se on ja pysyy – tavalla tai toisella.

”HYRMY on enemmän kuin järjestö. Tämä liittyyne osin heviaalakulttuuriin, jossa heimot ovat todella vahvoja, mutta vaikka HYRMY järjestönä lopetettaisiin ylihuomenna, yhteisö ei häviäisi mihinkään.

- Markus Eskelinen

HYRMY KOHTI
TULEVAISUUTTA

2017-

Mennyt vs. tuleva

Suvi Seppänen & Hanna Ruokomäki

Oliko ennen kaikki paremmin?

Miten menneiden aikojen kuninkaat, HYRMYn entiset puheenjohtajat, näkevät ammoisina aikoina hallitsemansa yhteisön muutoksen? Heillä kaikilla on pitkä historia järjestön jäsenenä, ja vuosien varrella muutoksen on kokenut yksi jos toinen asia. Yhdistävänä piirteenä kaikkien entisten puheenjohtajien puheissa kuultaa positiivinen mielikuva kehityksestä ja tulevaisuudesta, vaikkakin harkailua entiseen spontaaniin pienen porukan illanviettoon löytyy yhtä lailla.

Kun Antti vertaa tuon ajan HYRMYä nykyiseen järjestöön, on ero huomattava. Nyky-HYRMYssä on roimasti enemmän kakofoniaa, runsaammin ihmisiä ja kosolti kansain-

välisyyttä. Musiikin rooli on pienentynyt mutta hallinnon määrää lisääntynyt, miten järjestöille usein käykin jäsenmäärän kasvaessa. HYRMY on kuitenkin säilynyt yhä mutkattomana ihmisten kohtaamispaikkana, jossa akateemismieliset ja avoimet hevin ystävät voivat tavata toisiaan: jotkut ovat jopa kohdanneet siellä kumppaneitaan ja tulevia puolisoitaan. Jotain HYRMYn valloittavuudesta kielineekin se, että vaikka uutta ja innokasta jäsenistöä pukkaa sisään, myös vanhat parrat ovat pysyneet kiitettävästi mukana toiminnassa.

Antin tavoin Jerekin on havainnoinut hallinnon määrän lisääntyneen. Tämä ilmiö on toki ymmärrettävä, kun aktiivisten kävijöiden määrä lasketaan useissa kymmenissä ja jäsenmäärä kokonaisuudessaan jopa sadoissa. Aikanaan HYRMY

oli hyvin organisoimaton kaveri-/ryyppyporukka, kun taas nykyään, osin HYY:n ajamana, säännöt ovat lisääntyneet ja toiminnasta on tehty suunnitelmallisempaa. Ominaiseen tyyliinsä hän summaa: *“Barbaarilaumasta on siirrytty kohti feodalismia.”* Ja aika näyttää, mihin mahdamme tästä vielä päätyäkään: teknokratiaan taikka tyranniaan?

Tommin puheenjohtajakautena jäsenmäärä ja kansainvälistyminen olivat kovassa kasvussa, eikä tilanne ole muuttunut vuosien saatossa. Myös tapahtumien luonteen muutos on huomioitu: pelkästä juopottelusta on siirrytty takaisin myös olennaiseen eli metallimusiikkiin esimerkiksi musiikki-iltojen muodossa. Tokihan olut ja musiikki ovat yhä erottamaton kombinaatio, eikä tämä pyhä liitto tule varmaankaan koskaan HYRMYn illanvietoista katoa-

maan.

Sekä Tommi että häntä puheenjohtajana seurannut Markus kiittelevät nykyhallituksen kasvanutta intoa ottaa hoitaakseen yhä isompia ja vaativampia tapahtumia. Tokihan alkuvuosinakin järjestettiin esimerkiksi keikkailtoja, mutta nykyisellään esimerkiksi Akateemiset heviristeilyt vaativat mittavia ponnisteluja ja sitoutumista. Toisaalta organisoidumpi toiminta on vähentänyt läpi yön jatkunutta naukkailua ja samalla myös järjestyshäiriöitä, jotka syntyivät kasvavan jäsenistön seurauksena ja ajoivat HYRMYn toisinaan napit vastakkain niin muiden klusterilaisten kuin HYY:nkin kanssa.

Markus huomauttaa vielä, että jopa ulkonäöllisesti voi huomata sukupolvien vaihtuneen sitten HYRMYn syntyvuosien: *“Itsellä on jäänyt mieleen vanhemmat tekijät olivat enemmän vanhan liiton pitkätukkia ja ehkä enemmän ’stereotyyppisten’ hevareiden näköisiä.”* Nykyiset siloposket ovat siis vasta kasvamassa wanhoiksi hyrmyläisiksi.

Voiton laulut soi ainiaan – HYRMY tästä eteenpäin

Tätä historiikkaa koostettaessa HYRMY on saanut jo viidennen puheenjohtajansa – ensimmäistä kertaa järjestön historiassa ruorissa on nainen. Olihan toki jo aikakin, että järjestössä, jossa sukupuolijakauma on noin 50/50, puheenjohtaja edustaa

vaihteeksi naissukupuolta.

HYRMYssä ei toisaalta ikinä ole ollut häiritsevän voimakasta sukupuolten välistä jaottelua, korkeintaan asiasta on vitsailtu ja tietenkin naljailtu hyvässä hengessä Mökän

Emmi Jokinen nappasi HYRMYn puhiksen pestin. Emmi ja hallituskaveri Leo edustavat avajaiskarnevaaleilla 2016. Kuva: Iris Juntunen

suuntaan, jossa sukupuoli-jakauma tunnetusti ei ole yhtä tasainen. Ja kun yhdistävänä tekijänä on metallimusiikki, millään muulla – sukupuolella, kansalaisuudella, äidinkielellä, ihonvärillä, seksuaalisella suuntautumisella, uskonnolla tai iällä – ei ole väliä kuin sillä, onko bändi X oikeasti maailmankaikkeuden upein yhtye vai luokatonta kuraa. Ma-kuasioista voi aina keskustella, ja HYRMYssä nuo keskustelut usein polveilevat aivan muihin aiheisiin jo ennen kuin kaljatölkki sihahtaa.

66 Sukupuolten välisestä tasaisuudesta poiketen HYRMYn jäsenistön ikähaitari levittyy varsin laajalle. Vielä 15 toimintavuoden jälkeenkin tapahtumissa näkee tasaisin väliajoin muuttaman perustajajäsenen, ja matkan varrelta mukaan tarttuneita kasvoja on lähes jokaiselta toimintavuodelta mukana.

Vuonna 2017 nuorimmat Helsingin yliopistossa aloittavat fuksit ovat syntyneet vuonna 1998. Tämä sukupolvi on käytännössä kasvanut kapa-loista kouluikäiseksi “hevibuumin” aikaisessa Suomessa, jossa esimer-

kiksi pääministeri paistatteli vuonna 2006 sen hetken kuumimman vientituotteen – hirviöhevibändin – kanssa. Kun he saavuttivat teini-iän 2010-luvun puolella, oli raskas musiikki painunut trendikkäästä koko kansan musiikista takaisin marginaaliin. Metallilieveilmiöineen näkyy ja kuuluu toki Suomen mediassa yhä, mutta mututuntumalta voisi sanoa, että kuulijakunnan keski-ikä nousee koko ajan.

Opiskelijaelämä ja -kulttuuri ovat myös kokeneet mullistuksia kulu-neen 15 vuoden aikana. Opiskeluoi-keutta on rajoitettu, ja yhteiskunta painostaa valmistumaan yhä nopeammin. Hallituksen kiristäessä opiskelijoiden sosiaalietuja on opiskelijoiden yhä enenevässä määrin uhrattava viikonloppuja ja arki-iltoja rehelliseen työntekoon, kun opintotuen ropoet eivät tahdo riittää edes pastapussiin saati sixpäkkiin kaljaa. Siinä missä opiskelijoiden vapaa-aika on vähentynyt, opiskelun oheistoiminta on monipuolistunut ja nykyään harrastejärjestöjäkin löytyy joka sormelle ja varpaalle. Yritä siinä sitten löytää aikaa kanssaheva-

reille.

Tämä kaikki tulee ehdottomasti muuttamaan myös HYRMYä järjestönä. Pitkän aikavälin muutosta on tietysti vaikea arvioida: muuttuuko esimerkiksi sukupuoli-, ikä- tai koulutusjakauma tai aktiivisten kävijöiden määrä? Tulevaisuus näyttää, mihin järjestö muokkautuu.

Tulevaa ei kuitenkaan ole syytä mu-rehtia. Jo HYRMYn 15 elinvuoden aikana sukupolvet ovat vaihtuneet, koulutusalat monipuolistuneet, jä-senmäärä kasvanut, tapahtumat muuttuneet... ja järjestö on silti elinvoimaisempi kuin ikinä. Metallimusiikki tuskin on katoamassa Suomen musiikkikentältä, ja akateemiset opinnot kutsuvat vastedeskin ihmisiä, joille metalli on tie, totuus ja elämä. Mahdollisesti ympyrä sul-keutuu ja HYRMYn keskiön muodos-taa pieni mutta sitäkin tiiviimpi piiri asiaansa uskovia ihmisiä – mutta kertsin ovi pidetään aina auki uusil-le tulokkaille.

MISTÄ ON PIENET HYRMYLÄISET TEHTY?

TAPAHTUMIA, MUSIIKKIA, FESTAREITA...

”Viina vei ja musiikki möyhäsi”: HYRMYn tapahtumat ennen ja nyt

Hanna Ruokomäki

15 vuoden aikana HYRMYssä on sattunut ja tapahtunut monenlaista tapahtumaa on tullut ja mennyt, ja tapahtumatyypeistä osa on vakiinnuttanut paikkansa HYRMYn vuosittaisessa ohjelmistossa. Kuten on jo moneen kertaan toistettu, HYRMY alkoi pienen porukan kerhosta, jossa tulevaisuuden suunnittelu ei juuri päättä pakottanut. Elettiin hetkessä pohtimatta lainkaan, että menoa saattaisi olla vielä 15 vuoden kuluttua.

Ensimmäiset vuodet hallituksessa pyörivät samat naamat, ja erilaisia tapahtumia kokeiltiin. Toden teolla HYRMY alkoi kuitenkin kehittyä vuosien 2006 ja 2007 kieppeillä, kun uutta sukupolvea virtasi järjestöön ja hallitukseen tuoden uutta verta ja uusia ideoita mukanaan. Jäsen-

määrän kasvun myötä toimintakin lisääntyi, ja pelkän kertsihengailun ohella alettiin levittää tapahtumia myös baarikierrosten, synttäreiden ja pikkujoulujen saralle.

Kun nyky-HYRMYä vertaa menneisiin aikoihin, ei meinaa edes tunnistaa järjestöä samaksi. Vuosien mittaan hallitus on uskaltanut kokeilemaan toinen toistaan erilaisempia tapahtumakonsepteja. Luodaanpa siis katsaus siihen, mitä kaikkea HYRMY on 15 vuotensa aikana jäsenistölleen tarjonnut.

”Kaikkiaan HYRMY on kasvanut valtavasti siitä, kun liityin mukaan. Tapahtumat ovat monipuolistuneet ja keskittyvät (toisinaan) myös enemmän itse musiikin ympärille kuin vanhoina

hyvinä aikoina, jolloin kalja ja hevi muodostivat pyhästi erottamattoman liiton, jossa viina vei ja musiikki möyhäsi.”

- Heidi Hemminki

”HYRMYkin on muuttunut aikani pienehkön ydinporukan kertsihengailuista uusien jäseniä jatkuvasti houkuttelevaksi, aktiiviseksi ja tapahtumakattauseltaan monipuoliseksi ja alati muuntuvaan järjestöksi.”

- Laura Oinonen

”Varsinkin viime vuosien aikana opiskelijoille tarjottu keppi hallituksen toimesta on aiheuttanut huomattavasti stressiä uusille opiskelijoille, jotka selkeästi käyttävät enemmän aikaa opiskeluun niin ettei järjestötoimin-

nalle jää juurikaan aikaa. On ilo nähdä, että tästä huolimatta HYRMYyn liittyy jatkuvasti ns. 'tuoretta verta' alttarille ja tapahtumissa käy jengiä."

- Juhani Heinonen

Saunaillat

Saunailloista se kaikki lähti. HYRMYn ensimmäinen tapahtuma oli monen perustajan muistojen mukaan saunailta, ja niitä järjestettiin ensimmäiset vuodet suhteellisen usein. Monet muistelevat Uuden ylioppilastalon alasaunan viihtyisää tunnelmaa, ja myös vieressä sijaitseva Ale Pub toi oman lisänsä hupiin (ks. viuhahtamistarina Antti Kavosen ajoilta). Ajan myötä kuitenkin myös saunojen vuokrahinnat ovat nousseet lämmön mukana kattoon, joten niinpä saunaillat ovat käyneet yhä harvinaisemmiksi.

"Saunailtoja uuden ylioppilastalon alakerrassa tuntui olevan melkein kerran kuussa, koska vuokra oli siihen aikaan lähes

ilmainen."

- Jere Salonen

"Saunan sijainti syvällä kellarissa oli ihan mahtava saatananpalvaamista varten, ja tunnelman viimeistelivät Alepubin jytisevät bassot. Saunomista yleensäkin on ikävä, koska se on nykyään niin harvinaista HYRMYssä."

- Kuisma Littunen

"Saunaillat uudella ylioppilastalolla olivat hauskoja. Muistan kerran, kun Alekski tuli täysissä pukeissa ja kaulahuivissa saunaan juomaan kuumaa juomaa, koska oli kuulemma kipeä."

- Hanna Ruokomäki

"DJ Alekski ryntäämässä ulos saunasta, koska 'joku vaihtoi biisiin'."

- Jere Salonen

Keväällä 2009 saunottiin Sivistyksellä syntäreiden merkeissä. Kuva: Tuomo Saarinen

Kertsit

HYRMY on kotiutunut aina hyvin vahvasti milloin mihinkin kotikoloonsa, ja monituiset kertsihengailut ovat olleet järjestön suola. HYRMYn kertsitkin ovat kuitenkin jakautuneet erityyppisiin häppeninkeihin – niin paljon siellä tapahtuu. Ensinnäkin ovat perinteiset kertsihengailut, joita on nykyään vähemmän: ennen vanhaan HYRMYssä järjestettiin tapahtuma aikeena vain nimenomaisesti hengailta kertsillä. Usein mukaan saattoi liittyä jonkinlainen aie: esimerkiksi lokakuussa 2011 jär-

jestettiin ensimmäisen ja viimeisen kerran päiväkännikertsi. Toisekseen ovat olleet vuotuiset kertsit, kuten fuksikertsi ja kaudenavajaiset tammikuussa.

Kolmanneksi ovat teemakertsit, joihin panostetaan yhä enemmän. Teemakertsit ovat nousseet puheenaiheeksi erityisesti parin viime vuoden aikana, sillä niiden teemoihin ja pukeutumiseen on panostettu aiempaa enemmän. Teemakertsit eivät kuitenkaan ole HYRMYssä

upouusi ilmiö, sillä on sitä juhlittu milloin minkäkin teeman varjolla. Ensimmäinen kalenteriin merkitty teemakertsi järjestettiin marraskuussa 2007 nimellä ”Kertsihengailu soturiteemalla”. Seuraavan vuoden maaliskuussa järkättiin ”Lempijuomakertsi” ja huhtikuussa sitäkin mielikuvituksellisempi ”Agricolarunokertsi”.

Musiikkiteemojakin on nähty, sillä vuoden 2011 helmikuussa pistettiin pystyyn ”Itäpohjoisaasialaisen metallin kertsi”, jonka aikana hyrmyläiset testasivat myös sushimes-tarin taitojaan, ja tammikuussa 2013 kuunneltiin Old School metallia. Huolimatta siitä, että tämän tyyppiset kertsit eivät ole uusia HYRMYssä, monien mieleen on lähtemättömästi jäänyt kevään 2015 bläkkiksen Corpse-kertsi, jolloin kertsillä ei maalittomia kasvoja nähty. Corpse-kertsi veikin HYRMYn teemakertsit uudelle tasolle: sopivan itseironinen tapahtuma pukukoodeineen vei HYRMYn mennessään ja

”Oikeastaan HYRMYllä oli siihen aikaan (2007) lähinnä vain sellaista enemmän tai vähemmän ohjelmoimatonta kertsihäppeninkiä Dommalla. Kertsi-ilta teki kuitenkin vaikutuksen, sillä siellä puhuttiin aidosti poikkitieteellisesti kaikesta maan ja taivaan välillä, ja samalla kuunneltiin hyvää musiikkia. Muistan muun muassa jossain ensimmäisistä kertsihengailuista väitelleeni pitkään sekä ydinvoimasta että geenimanipulaatiosta.

- Heidi Hemminki

uudisti konseptia.

”Voisi ehkä sanoa, että HYRMYn musiikkiala on monipuolistunut, kun ihmisiä on enemmän, mutta valitettavasti tämä ei näy tapahtumissa niin paljoa. Paitsi nykyään, kun on teemakertsejä ja asiaan on alettu kiinnittää enemmän huomiota.”

- Hanna Ruokomäki

”Corpse-kertsi: Jännä idea, jolla saatiin vähän lisää mielenkiintoa väljähtyneeseen kertsikonseptiin.”

- Kuisma Littunen

Pikkujoulut

Ensimmäistä kertaa HYRMYn pikkujoulut järjestettiin vuonna 2002 pikkujoulusaunan muodossa, ja samaa konseptia jatkettiin seuraavana vuonna. Vuonna 2007 tehtiin puolestaan ekskursio Mökän pikkujoulusaunaan, ja vuonna 2011 pikkujoulut vietettiin baarikierroksen merkeissä Kalliossa (ja päätettiin räävittömään menoon Åbo Nationin tanssilattialla).

Teemakertsejä on HYRMYssä harrastettu vaihtelevalla innolla, mutta ei ole kevään 2015 corpse-kertsin voittanutta. Tuolloin valtava määrä hyrmyläisiä panosti ensi kertaa kunnolla ja yhdessä. Kuva: Anna-Liisa Allas

Muutoin pikkujouluja on lähtökohteisesti vietetty HYRMYn kertsillä – missä se sitten milloinkin on sijainnut – ja useina vuosina pikkujouluissa on nähty myös joulupukki, joka on istuttanut kiltit ja (enimmäkseen) tuhmat hyrmyläiset polvelleen ja jakanut lahjoja periaatteella: jokainen, joka tuo lahjan, saa lahjan.

HYRMYn pikkujouluissa on perinteisesti vierailut pukki. Alkuvuosi- na joulupukin vermeisiin pukeutui usein sama herra. Tunnistatko, kuka? Kuva: Jere Nyman

Keikkaetkot

HYRMYn kertsihengailuihin lukeutuu myös lukematon määrä keikkaetkoja. Konsepti on ollut varsin haluttu, sillä monet kaipaavat kunnan etkoiluseuraa ennen keikkaa eivätkä välttämättä tunne muita lähtijöitä. Toisaalta etkoja järkkätään lähinnä suuremmille keikoille, joihin ihmisten tiedetään varmasti menevän, ja pienemmät keikat jäävät huomiotta. Mielenkiintoista on myös, että ammoisina aikoina etkoja merkittiin ahkerammin HYRMYn kalenteriin. Toki keikkatarjonta on kasvanut, joten toimintakalenteria

luodessa kaikki keikat eivät aina edes ole tiedossa.

Legendaaristen etkojen maineeseen on noussut Soturikertsi 2007, josta monet lähtivät katsomaan Turisaksen keikkaa. Rytäkässä tuhraantuvat niin hemmojen kasvot, vanhan kertsin vessa kuin HYTKYn mallinukkekin. Ja perästä kuultiin.

”Muistan keikkaetkot. Muun muassa soturikertsi, jonka jälkeen väki lähti kuuntelemaan muistaakseni Sabatonia (sic),

nousi lähes legendaariseen maineeseen tekoverineen ja asianmukaisine asustuksineen.”

- Heidi Hemminki

”Joskus kerhohuoneella tyypit toivat verta mukanaan ja alkoivat sotkea sillä itseään. Pari rohkeaa myös joi sitä. Muutama valokuva löytyy todisteeksi tapahtuneesta. Artulla ja Jerellä oli vielä tukka.”

- Mikko Kuokkanen

Musiikkipainotteiset tapahtumat

HYRMYssä on ollut erinäisiä musiikkipainotteisia tapahtumia vuosien aikana. Alkuaikoina, kun järjestöä oli lähes mahdoton erottaa kaveriporukasta, tapaamiset saattoivat olla spontaanejakin tapaamisia mm. Diabolus on Vinyl -iltamissa TAIKin kuppilassa, jossa kuunneltiin vanhaa heviä ja musavisailtiin. Vuosina 2006–2007 HYRMY puolestaan piti

suhteilla järjestettyä HYRMY-klubia Heavy Cornerissa (ks. luku Antti Kavosen aikakaudesta). Marraskuussa 2011 järjestettiin puolestaan musavi-deokertsi, ja parina viime vuonna on alettu pitää levyraadın tyyppejä musailtoja arki-iltaisın. Voi siis sanoa, että muutaman vuoden hiljaiselo musiikkıtapahtumien rintamalla on päättyessä.

Keikkoja HYRMY puolestaan on järkkännyt muutamia: monet niistä on pistetty pystyyn yhdessä Mökän tai muiden hevijärjestöjen kanssa (kuten esimerkiksi Vanha raskaana vuonna 2005). Vuodesta 2013 alkaen HYRMY on myös ottanut kontolleen Akateemisen heviristeilyn järjestämisen keikkoineen kaikkineen, ja vuonna 2016 luotsattiin STD Touria.

Halloween

Halloween on kummitusten ja kuol-
leiden aikaa, ja niinpä synkkämie-
liset hyrmyläiset ovat perinteisesti
ottaneet ilon irti tästä taianomai-
sesta juhlasta. Ensimmäistä kertaa
Halloween-kekkerit järkättiin mar-
raskuussa 2007 Uuden ylioppilas-
talon alasaunalla. Vuonna 2008 Yh-
dysvalloista Suomeen rantautunut
Don Killian alkoi puolestaan luotsa-
ta HYRMYn Halloween-perinnettä:
Halloweenia juhlintiin niin hänen ko-
tonaan, Ida Aalbergin tien saunassa
Pohjois-Haagassa kuin kertsilläkin.
Myöhempinä vuosina juhla siirtyi
kokonaan HYRMYn nimiin, sillä juh-
lat kasvoivat suuriksi ja niitä halut-
tiin järkätä suuremmin panostuksin
omissa tiloissa.

*”Don hengasi HYRMYssä myös. Hän järjesti ainakin pa-
rit hyvät Halloween-bileet Ida Aalbergin tien saunalla.
Siellä oli runsas HYRMY-edustus.*

- Mikko Kuokkanen

Vuonna 2015 hallitus nappasi jo miltei perinteeksi muodostuneen Halloween-kuvan.
Kuva: Martti Leppänen

Halloweeniin on perinteisesti ollut
suotavaa pukeutua, ja viime vuosina
onkin paheksunnan sijaan tarjottu
porkkanaksi pukukilpailua: kolme
parasta pukeutujaa saavat paitsi
mainetta ja kunniaa myös iltaa ilah-
duttavan palkinnon.

Synttärit

Eittämättä iloluontoisimpia muisto- ja jäsenistössä herättävät HYRMYn syntymäpäivät. Ensimmäistä kertaa synttäreitä juhlittiin virallisesti vuonna 2007, kun HYRMY täytti 5 vuotta ja merkkipäivää juhlistettiin kerhohuoneella Dommalla. Vuoden aikana HYRMY-klubista kuitenkin tienattiin mammonaa, jonka turvin uskallettiin järjestää seuraavana vuonna 2008 oikein pöytäjuhlat 6-vuotisen HYRMYn kunniaksi. Juhlat järjestettiin Uuden ylioppilastalon Alina-salissa: yleisöryntäykseksi osoittautuneissa juhlissa tarjoihtiin HYRMY-herrojen itse valmistamaa simaa, joka kaikessa karmeudessaan teki lähtemättömän vaikutuksen jokaiseen sitä maistaneeseen.

”Saadun pääoman turvin uskallettiin alkaa myös uhkarohkeaan yritykseen järjestää HYRMYn ensimmäiset pöytäjuhlat. Porukkaa tuli kuitenkin kuin pipoa, ja Alina-sali oli täynnä mustiin pukeutunutta väkeä, kun vietettiin HYRMYn 666-syntymäpäiviä.”

- Heidi Hemminki

”Ensimmäinen HYRMY-tapahtumani oli HYRMYn synttärit keväällä 2008. Synttärit olivat illallistapahtuma Alina-salissa, ja istuin siellä vastapäätä ihmisiä, joita en muista sen koommin nähneeni. Nymanin Jere piti puheen, ja ruuan lisäksi tarjoihtiin vappuna tehtyä (ilmeisestikin sitä kuuluisaa) simaa. Se oli melko pahaa. Olin tehnyt sen erheen, että olin pukeutunut korsettiin ja sima oli todella äklöä, joten jo yhden lasillisen jälkeen voin pahoin ja siirryin puuteroimaan nenääni.”

- Hanna Ruokomäki

Vuonna 2009 HYRMYn synttäreitä vietettiin puolestaan kattosauna Sivistyksellä, joka oli tuohon aikaan vielä uusi ja ihmeellinen. Se ei kuitenkaan vetänyt vertoja vuodelle 2010, jota lähes jokainen paikalla ollut hyrmyläinen muistelee lämmöllä: tuolloin järjestettiin ensimmäistä kertaa synttärit Honkaluodossa. Saarella sattui ja tapahtui: mukana menossa olivat mm. kaljamölkky

ja miehenmittainen puhallettava penis, joka sekin on polttomerkitty hämmästyttävän monen muistelijan mieleen.

”The birthday party was also quite fun, with things like strip twister, ketchup eating contests, and inflatable penises.

- Don Killian

Sivistyksen kattosaunalla järkättiin synttärit vuonna 2009, jolloin saunatilat olivat uusi juttu. Upeat puitteet ja keväinen aurinko elähdyttivät alati kasvavan HYRMY-jäsenistön mieltä. Kuva: Jere Nyman

Vas. HYRMYn synttäreitä vietettiin Honkaluodossa ensimmäistä kertaa vuonna 2010, jolloin järjestölle lahjoitettiin jättimäinen puhallettava penis. Siitäkös riemu repesi. Kuva: Kuisma Littunen

Vuonna 2011 synttärit järkättiin Havaiji-teemalla Ida Aalbergin tien saunalla, ja vuonna 2012 10-vuotissynttäreiden merkeissä sitsattiin syöden kyyneleet nostattavan tulista tomaattikeittoa ja laulaen maljojen välillä mm. Sabatonia. Vuosina 2015 ja 2016 tehtiin lopulta kaksi ikimuistoista comebackia Honkaluotoon, jonne vanhat parrat olivat jo kaipaillleet takaisin ja johon uusikin HYRMY-väki pääsi nyt kaikkien kuulemiensa legendojen jälkeen tutustumaan.

”The 10-year-anniversary-sitsit was a shock, a traditional event that you can only find in Finland or Sweden, and mixing that with metal music enthusiasts is as amazing as it sounds.

- Ramón “Rampe” Paniagua

Miehenmittainen puhallettava penis oli mukana juhlimassa HYRMYn synttäreitä myös vuonna 2011 Ida Aalbergin saunan Havaiji-tunnelmissa. Kuva: Niina Matikainen

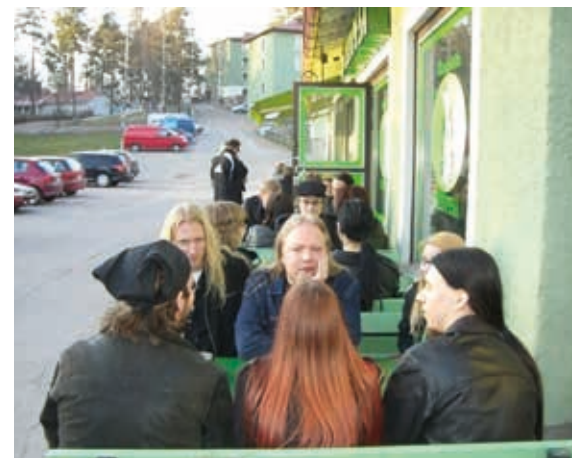
Baarikierrokset

HYRMYssä on vakiintunut baarikierrosten fanikunta, ja niinpä hallitus johtaa jäsenistön kaksi kertaa vuodessa kohti seikkailuja ympäri Helsingin baareja. Syksyn fuksibaarikierros keskittyy useimmiten enimäkseen Helsingin kulloiseenkin rokkibaaritarjontaan, jotta pääkaupunkiseutua tuntemattomatkin fuksit löytäisivät heti kantakuppilansa.

Kevään baarikierros on puolestaan useimmiten keskittynyt julkisiin kulkuneuvoihin: joko metrolla tai junalla huristellaan kaukaisista lähiöistä kohti Kalliota ja/tai keskustaa pysähtyen nauttimaan jokaisen pysäkin kotiseutumaisemista. Ensimmäinen HYRMYn baarikierros oli kuin olikin elokuussa 2007 järkätty ”Lähiöbaarikierros” Puistolasta Helsingin keskustaan.

”*Samoin ensimmäinen hevibaarikierros oli suuri menestys. Silloin tulin itsekin ensi kertaa käyneeksi useassa Helsingin uusista hevijuottoloista, jotka tosin sen jälkeen ovat yksi toisensa jälkeen jo sulkeneet ovensa. Hauskinta tuolla kierroksella oli, että pienimmät baarit täyttyivät ihan vain hyrmyläisistä äärimmilleen. Silloin taisin ensimmäistä kertaa tajuta, että järjestö-
hän on kasvanut oikeastaan melko isoksi.*

- Heidi Hemminki

Kevään 2009 baarikierroksella HYRMYn kasvu oli jo nähtävissä.
Kuva: Jere Nyman

Ekskursiot

Viime vuodet ovat olleet HYRMYssä hiljaisia ekskursionien saralla, mutta menneinä vuosina hyrmyläiset lähtivät katselemaan muitakin kontuja. Ensimmäinen ekskursio oli peräti perustamiskeväänä 2002, kun hyrmyläiset suuntasivat päiväksi Bodom-järvelle.

Ekskursioita on tehty myös baareihin: maaliskuussa 2008 käytiin Oluthuone Kaislassa, jonne epäilemättä monen hyrmyläisen henkilökohtaisetkin

ekskursiot ovat suuntautuneet. Sen sijaan epätavallisempi ekskursion järjestettiin helmikuussa 2008, jolloin matka suuntautui Rymy-Eetuun.

Syksyllä 2008 tehtiin puolestaan ensimmäinen virallinen Tallinnan-excu. Kuten muistetaan, Tallinna-eks-kursio on toistettu useita kertoja – usein ennen synttäreitä.

HYRMYn perinteeksi muodostuneita kesäpiknikeitä on järjestetty vuodesta 2011. Ensimmäisen kerran kesällä

2011 levitettiin viltit Koffin puistoon ja Suomenlinnaan, mutta sen jälkeisinä vuosina eväistä on nautittu pääasiassa (mehiläisten kansoittamassa) Seurasaarella.

Muutamina vuosina hyrmyläiset ovat uskaltaneet laskiaisen tienoilla pulkkamäkeenkin. Vuonna 2012 sen sijaan tehtiin HYRMYn tähän mennessä ainoa leffaekskursio, kun HYRMY-lauma valtasi Kinopalatsin mennessään katsomaan monen hyrmyläisen kiinnostuksiin kolahtava uutuuksileffa Iron Sky.

HYRMYn piknik-ekskursiot ovat muodostuneet jo perinteeksi, ja niitä saatetaan pitää useitakin kertoja kevään ja kesän aikana – heti, kun vain aurinko pilkahtaa.

Kuva: Suvi Seppänen

Vuodesta 2009 saakka akateemiset heviristeilyt ovat kauhistuttaneet muita matkustajia, eikä vauhdista ole ikinä ollut puutetta.

Kuva: Kuisma Littunen

Akateeminen heviristeily

Tarvitseekos sitä sanoa sen enempiä? Vuonna 2009 se alkoi ja vieläkin sitä polskutetaan Itämerellä joka syksy. Harvassa ovat ne jäsenet, jotka eivät maininneet heviristeilyä ikimuistoisimpien tapahtumien listassaan. Myös heviristeilyt ovat kasvaessaan kehittyneet. Ensimmäi-

sellä kertaa ohjelmisto oli vapaata: paikalla ei ollut yhtäkään bändiä, joka olisi muistuttanut heviä. Sen sijaan laivalla soitti Mamba, joka veti hevikansaa yllättävässäkin määrin, ja yleisöön syntyi myös pitti.

Vuonna 2010 laivalla soitti sen sijaan Teräsbetoni, joka saatiin paikalle TYRMYn aloitteesta. Tulevina vuosina alettiin järjestää omaa ohjelmaa entistä enemmän, ja viimeisimpinä vuosina paikalle on saatu varsin nimekkäitäkin kokoonpanoja, kuten Mustan Kuun Lapset ja Noumena.

Vuosina 2009–2013 heviristeily lähti Turusta, jonne HYRMY ja Mökä matkasivat yhteisellä bussilla. Nämä

yhteismatkat arvatenkin nostattivat tunnelmaa entisestään.

”Akateeminen heviristeily 2010 (sic). Metallibändejä ei näkynyt, mutta Mamba kyllä soitti.”

- Elina Jääskeläinen

”Heviristeilyt ovat aina olleet mainioita. Erityisesti ensimmäisestä muistan sen, ettei silloin vielä järkätty itse mitään keikkoja ja mentiin kuuntelemaan

Mambaa. Ensimmäiseltä tai toiselta heviristeilyltä jäi myös mieleen, kun aamuyöstä istuttiin hytissä, jossa muutama HYRMY-herra kävi väittelyä. Argumentti, joka erään herran suusta nousi usein esiin, oli että jokin oli ’kuin miehen nännit’ (eli täysin turhaa). Lisäksi puheenvuoroa haettiin aina keskeyttäen muut ylevällä lausahduksella ’hei, homot!’.”

- Hanna Ruokomäki

Jatkot

Monien tapahtumien tapaan tämäkin luku päättyy jatkoihin. Niitä on HYRMYn historian aikana nähty monenlaisia: on päädytty niin toisten koteihin kuin pyörity kertsin nurkissa pitkälle seuraavaan päivään. Sattuneista syistä suurin osa jatko-muistoista on jäänyt rekisteröimättä, mutta ne muistot, jotka ovat säilyneet,

ovat suolaisensuloista luettavaa.

”Koko baarikierros päättyi siihen, että siirryimme viimeisestä baarista Darksidesta jatkoille Flammielle, mistä heräsin seuraavana aamuna epämääräisiä pitkätukkia ympärilläni ja kurku hieman kuivana. Loistava

alku HYRMY-uralle siis.”

”HYRMY on kasvanut ja kansainvälistynyt selvästi, eikä ole enää pienehkön ydinporukan ryyppykerho. Tällä on puolensa ja puolensa. Hyvä, että yhdistys saa näkyvyyttä, useampi potenti-

aalinen jäsen löytää paikalle ja tämän johdosta toimintaa kehitetäänkin kunnianhimoisemmin. Toisaalta ei enää ole sellaista pienen porukan häröilyä ja eepisiä jatkoja.”

”Parhaisiin HYRMY-muistoihini kuuluu myös kerta, jolloin päädyin nukkumaan Flammien lattialle patjalle poikittain muistaakseni neljän tai viiden hyrmyläisen kanssa lusikkajunaan (läheisyys lämmittää). Heräsin maisintähkövibraattori nenäni edessä tiukassa hyrmysyleilyssä ja arvatenkin suuntasimme siitä Sivuraiteelle krapulapit-salle. Siinä tiivistyi jotain olennaista HYRMYn hengestä.

Tukat, kädet ja jalatkin ovat heiluneet usein vielä aamuyöstäkin. Kuva: Kuisma Littunen

Tuska-jatkoilla 2009 hyrmyläisten tanssimuovit tulivat taasen tutuiksi Kuva: Kuisma Littunen

Totta vai tarua: ”Ei se hyrmyläisten mielestä mitään heviä ole, jos ei siinä kinapilli soi.”

Milla Leskinen

Aluksi HYRMYssä kuunneltiin musiikkia perinteisten CD-levyjen voimin. Teknologian kehittyessä tästä on kuitenkin edetty vuosien varrella hyväksi havaittuun mankan ja iPodin/Spotifyyn yhdistelmään. Alkuaikojen keskimäärin extremempi musiikkimaku (kentiesen ajan miesvoittoisen jäsenistön tuomana) on monien mielestä samalla tavoin muuttunut aikojen saatossa kevyempään suuntaan. Kettuiluakin naisjäsenten oletetusta kevyemmästä musiikkimausta on kuultu.

HYRMY ei joka tapauksessa koskaan ole syleillyt kovin erikoisia genrejä. Leijonanosan järjestön illanvietoista syövät folk, power ja melodisempi death. HYRMYssä on siis aina kuunneltu suhteellisen kevyttä heviä.

Järjestön varhaisina vuosina perustajajäsenten suosiossa olivat System of a Down ja Opeth. Jeren aikakaudella kuunneltiin puolestaan paljon Manowaria, minkä jälkeen Tommin ja Markuksen parivaljakko varmistti Sabatonin hegemonian HYRMYn

”Muistan jutelleeni Maria Piisilän kanssa jotakin Cannibal Corpsesta, johon Jere Salonen kommentoi/provosi että ’eihän tytöt kuuntele Cannibal Corpsea’.

- Pinja Pennala

epävirallisena maskottibändinä. Sabatonia on käyty hyrmyläisten voimin monet kerrat etkoilemassa, katselemassa ja jatkoilemassa niin

”HYRMYssä soi mm.

Manowar, enkä oikein uskaltanut paljastaa pitäväni Children of Bodomista, Ensiferumista tai Turisaksesta, sillä vielä tuolloin HYRMYssä oli enemmän vanhempaa polvea, joille kyseiset bändit ymmärrettävästi edustivat sitä ärsyttävää hevibuumia, joka juuri liittymiseni aikoihin oli vallalla.

- Hanna Ruokomäki

erinäisillä koti- ja ulkomaisilla festareilla kuin klubikeikoillakin. Paidoilta on usein taipumus lähteä miesten ja osin naistenkin päältä keikan kuluessa.

Tommin ja Markuksen aikakausilla on kertsillä saatettu filistellä sellaisia kappaleita kuin Sabatonin Ghost Division, Manowarin Dawn of Battle ja Gloryhammerin Angus McFife, unohtamatta hämmentävää Aamaranthen Electroheart-tykitystä. Sitä on Markuksen mukaan luukutettu jopa fuksisaunassa syttyneissä spontaaneissa reiveissä.

”Ei se hyrmyläisten mielestä mitään heviä ole, jos ei siinä tinapilli soi.”

- Jiri Keronen

Yleisiä luonnehdintoja nykylinjalle on moderni folk (mainittu tinapilimusiikki), power ja melodeath, mutta myös female fronted -bändit, thrash / black metal ja monet muut genret omaavat uskollisen kuulijakunnan. Kaiken kaikkiaan monipuolisuus on aina luonnehtinut hyrmyläisten hevimieltymyksiä. Voisi

Tommi ja Markus lanseerasivat Sabatonin HYRMYn maskotiksi, mutta kyllä paidat lähtivät Primo Victorian tahdissa jo Jerenkin aikoina. Ensimmäisiä kertoja ilmiö tapahtui Tuskan 2009 jatkoilla. Kuva: Hanna Ruokomäki

sanoa, että HYRMYn musiikkiala on monipuolistunut jäsenmäärän kasvassa, mutta valitettavasti tämä ei ole aina näkynyt tapahtumissa. Nykyään teemakertsien ja musiikki-iltojen myötä asiaan on alettu kiinnittää enemmän huomiota. HYRMY on siis palaamassa entistä konkreettisemmin takaisin juurilleen ja metalimusiikin pariin.

***”Samaan tilaan mah-
tuvat hyvin niin power
metal -fanaatikot kuin
doom-synkkistelijät ja va-
kaumuksellinen death metal
-väkikin.***

- Heidi Hemminki

Kuppilat ja keikkapaikat

Suvi Seppänen & Hanna Ruokomäki

Hyrmyläiset eivät tunnetusti lasiin sylje ja kerääntyvät yöperhosten tavoin sinne, missä kunnan metalli raikaa. Listaamme tässä luvussa siis enemmän ja vähemmän monisanaisesti kuppiloita, juottoloita, keikkapaikkoja ja räkälöitäkin, jotka ovat vuosien varrella jääneet hyrmyläisten mieleen Helsingin hevitarjonnasta.

BAR 21 - BAARI

Helsinginkatu 21

Helsinginkadun eli "Hesarin" loppupäästä löytyvä Bar 21 on toiminut välietappina monen HYRMYN baarikierroksen aikana. Mukavan suuret loosit ja sopivan raskas musiikki sekä edulliset sangriakannut viihdyttävät pidempäänkin, mikäli Kallion "ammattilaisten" läsnäolo ei haittaa.

BAR BASE - BAARI / ÄKUSTINEN

KEIKKAPAIKKA

Kalevankatu 3

Bar Base on Helsingin välittömässä keskustassa sijaitseva baari, jossa toisinaan on myös akustista ja puoliakustista musisointia pienehköllä nurkkalavalla. Nykyisten raskaaseen musiikkiin keskittyvien baarien kaatuessa yksi toisensa jälkeen on Bar Base noussut varsinkin hyrmyläisten ykkös-jatkopaikaksi. Basessa on ilo nauttia täysistä tuopeista, ja ääriään myöten täyteen tuopit myös lasketaan! Haasteena on enää hoippua sokkeloinen käytävä "Jallukellarin" uumeniin.

BAR BÄKKÄRI - BAARI / KEIKKAPAIKKA

Dohjoimen Rautatiekatu 21

Bar Bäckäri, katurökin ja sliipatun metallin tyyssija Kampin tienoilla, olisi sijaintinsa puolesta ideaali jatkoipaikka HYRMYn kertsijatkoille. Syystä tai toisesta Bäckäri ei kuitenkaan ole houkuttellut meikäläisiä paikalle kovinkaan sankoin joukoin muutamaa keikkaa tai erikoisiltaa lukuun ottamatta. Vaikka useat metallibändien keikkajatkot on virallisesti järjestetty Bäckäriin, baarissa vallitsee silti vahva rock-

henki – ja se taas ei monellekaan metallin kuuntelijalle riitä. Keikkapaikkana Bäckäri sentään on kelpuutettu, esimerkiksi keväällä 2016 Sentenced-coverbändi Forever One houkutteli yleisöön useammankin HYRMY-kasvon.

Green Roomina tunnettu Bäckäriin yläkerta muutti kesällä 2016 nimensä PRKL Clubiksi, kun tuon ovensa sulkeneen legendaarisen metallibaarin omistajat alkoivat yhteistyöhön

Bäckäriin omistavan NPG Groupin kanssa. Yhteistyön myötä myös PRKL:stä tuttu Trashdisco-konsepti siirtyi Bäckäriin. Valitettavasti pitkään tästä ilosta ei kuitenkaan saatu nauttia, sillä helmikuussa 2017 ilmoitettiin, että toinen NPG Groupin omistama yökerho, Baarikärpänen, ottaa haltuunsa Bäckäriin yläkerran – jolloin PRKL Club lienee jälleen historiaa pääkaupunkiseudun baarikartalla.

BAR LOOSE - BAARI / KEIKKAPAIKKA

Annankatu 21

Kampissa sijaitseva Bar Loose tunnetaan hyrmyläisten keskuudessa erityisesti keikkapaikkana. Keikkojen ulkopuolella Loose ei kuitenkaan ole onnistunut vakuuttamaan Helsingin akateemisia hevareita, sillä useat eksyvät sinne nimenomaan vain, jos jokin tarpeeksi kiinnostava nimi sattuu virittelemään siellä kitaroitaan. Loosen alakerrassa on myös disco, jonne muutamat hyrmyläiset ovat aika ajoin eksyneet, mutta tarinat eivät kerro tuon tanssilattian päätyneen ikinä HYRMYn viralliseksi jatko paikaksi.

BAR LOOSISTER - BAARI

Hämeentie 50

Punavuorella sijaitsevan Bar Loosen "pikkusisko" Loosister avattiin toukokuussa 2013 Sörnäisiin. Tähän leppoisaan olohuoneeseen voit joko istahtaa tuopilliselle tai nälän yllättäessä haukata burgerin tai pitsan. Erityisesti Tuskan aikaan Loosister on festivaalivieraiden suosiossa, joten tuolloin sisälle on turha yrittää iltakuuden jälkeen.

BOOTHILL - BAARI / AKUSTINEN KEIKKAPAIKKA

Lönnrotinkatu 25

Boothill sijaitsee Lönnrotinkadulla ja sikäli valitettavasti hieman sivussa monista HYRMYn baarikierroksista tai illanvietoista. Sen kerran, kun tähän baariin on kuitenkin eksytty, viihtyminen ei ole ollut ainakaan sisustuksesta kiinni. Boothillissä järjestetään myös keikkailtoja, ja onpa lavalla nähty myös HYRMY-edustusta, kun Amber Vibes esiintyi Boothillissä alkukesästä 2015.

THE CIRCUS - KEIKKAPAIKKA

Salomonkatu 1-3

2010-luvun puolella Helsingin keskustaan syntynyt The Circus on Kampin kauppakeskuksen vieressä sijaitseva, enimmäislään noin 1 500–2 000 henkeä vetävä keikkapaikka, jossa on esiintynyt lukuisia kotimaisia ja ulkomaisia nimeä tekeviä yhtyeitä. The Circus on tarjonnut puitteet myös sisäfestivaali Unionille vuosina 2014 ja 2015 sekä Sentenced-historiikin julkkarikemuille talvella 2015. HYRMY-edustusta voi bongata varmasti jokaisella isommalla metallikeikalla, joskus jopa kokonaisuina moshavana rivinä, kuten Insomniumin keikalla syksyllä 2016!

CLUB LIBERTE - KEIKKAPAIKKA RIP

Kotlas tinja 34

Liberte oli Kalliossa 2006–2014 toiminut keikkapaikka, jonka ohjelmistoon lukeutui ennakkoluulottomasti myös teatteria. HYRMY-porukalla siellä on todistettu puolestaan harvinaista herkkua ja kauan kaivattua viihdettä keväällä 2013, kun Heavy Metal Perse heitti Libertessä erään harvoista keikoistaan tämän vuosikymmenen puolella. Legenda taikamiekasta soitettiin yleisön vaatimuksesta encorena – ja koko baari lauloi mukana.

DANTE'S HIGHLIGHT / DARX - BAARI / KEIKKAPAIKKA RIP

Fredrikinkatu 42

Kirkosta yökerhoksi ja hevikkuppi-laksi ja siitä taas takaisin kirkoksi: siinä Dante's Highlightin tarina pähkinänkuoressa. Aikoinaan tässä aivan Kampin ytimessä sijaitsevassa ravintolassa oli kirkko, ja parisen vuotta sitten kiinteistö palautettiin juurilleen. Välissä taivaallinen rakennus muuntautui kuitenkin lihatiskinä tunnetuksi Highlight-nimiseksi yökerhoksi, jonka postimerkin kokoiseen alakertaan avattiin 2000-luvun hevi-

buumin aikoihin heviosasto Darx. Ei kulunut aikaakaan, kun yläkertakin muutettiin synkän musiikin keikka- paikaksi ja hevijuottolaksi – Dante's Highlightiksi, jossa ihmeteltiin muun muassa Blaze Bayleyta ja Nokturnal Mortumia. Paikan nimeen sopivasti ulko-oven yläpuolella luki italiaksi Dante Alighierin Jumalaisesta näytemästä tunnettu lausahdus: "Ken tästä käy, saa kaiken toivon heittää."

Kaiken kaikkiaan Dante's Highlight

/ Darx suhteutui hyrmyläisten ammoisiin vakiopaikkoihin, Kantikseen ja Heavy Corneriin, samoin kuin myöhempi Bar Bäckäri suhteutui (nyt jo kuopattuun) PRKL Clubiin. Sanalla sanoen "Dantesia" pidettiin hyrmyläisten keskuudessa pintaliitopaikkana, mutta sijaintinsa ansiosta siellä vierailtiin useammankin kerran, ennen kuin baarin ovet pamautettiin lopullisesti kiinni.

”Dante's Highlight rikkoi myös tosimetalliuden rajoja mm. antamalla S-etukortilla 0,6 litran tuopista muistaakseni ihan tuntuvan alennuksen, ja tiskillä olikin hilpeää kun kaiken maailman piiskatukat kaivoivat kiltisti lompakoista joka kodin vihreää korttia.

- Antti Kavonen

DARKSIDE CLUB - BAARI / KEIKKAPAIKKA RIP

PUB PETE - BAARI

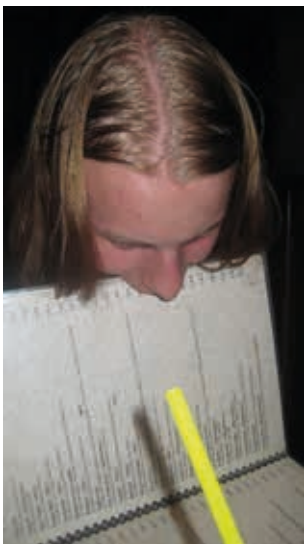
Derhonkatu 6 / Pietaniemenkatu 7

Paljoa Darksidea lähemmäksi ei HYRMYN kertsiltä voinut päästä, sillä tämä baari/keikkapaikka sijaitsee aivan kivenheiton päässä Dommalta. Tästä varsin kätevästä sijainnista huolimatta hyrmyläiset eivät useinkaan päätyneet suoraan Darksideen, elleivät halunneet nimenomaan nähdä siellä soittavaa bändiä. Pienessä baaris-

sa oli nimittäin mahdotonta puhua, mikäli siellä särähtikään särökitarra, joten monesti sinne päädyttiin vasta jatkojen jatkoille bändin lopetettua. Darkside oli varsin mukava ja sympaattinen. Nykyään Darksidena tunnettu baari on osa sen naapurua, Pub Peteä: aikoinaan baareja yhdisti ovi, joten aika ajoin hyrmyläiset saattoivat oikaista Darksideen Pub

Peten kautta, mistä baarin työntekijät eivät varsinaisesti ilahtuneet. Pub Peteä ei puolestaan tunneta hevimaineesta – sijaintinsa vuoksi se on ollut mm. kauppislaisten kanta-apaikka – mutta kuopatun Darksiden historia heijastuu yhä siinä, että hyrmyläiset tykkäävät vierailulla nauttimassa Pub Peten virvokkeita.

86

Hyrmyläiset eivät lasiin sylje. Parempaan juoman puutteessa heille kelpaa drinkkilistakin. Kuva: Milla Leskinen

GLORIA - ÄKUSTINEN KEIKKAPAIKKA

Pieni Rooberginkatu 12

Gloriaa kuvataan sokkeloiseksi ja jumppasalia muistuttavaksi, hieman kotikutoiseksi keikkapaikaksi, jossa ei tule käytyä juuri muuten kuin keikoilla – jos silloinkaan – sillä kuppila on nimenomaan keikkapaikaksi tarkoitettu. Joitakin kiinnostavia artisteja siellä on nähty, ja sisarjärjestö Mökä on järjestänyt siellä keikkoja, joita hyrmyläiset ovat käyneet ajoittain kannustamassa.

HEAVY CORNER - BAARI / KEIKKAPAIKKA RIP

Dietaniemenkatu 2

”Corner oli Kantiksen ns. pääkilpailija. Kyseessä oli hieman silkkimunaisempi paikka.

- Ville

Mistä sitä aloittaisikaan?

Jos jokin baari on jättänyt jälkensä HYRMYn historiaan, se on Heavy Corner. Hellimänimellä Corneriksi kutsuttu baari sijaitsi aitiopaikalla melkein HYRMYn kerhohuoneen vieressä – vrt. nykyinen Navy Jerry's – joten moni vanha hyrmyläinen tuntee varmasti vihlauksen sydämessään ja roskan silmäkulmassaan aina kulkiessaan tämän nostalgian tyyssijan ohi kohti HYRMYn nykyistä kertsia. Monelle vanhemman sukupolven hyrmyläiselle Corner oli sitä, mitä PRKL oli nuoremmalle polvelle.

Cornerissa istuttiin monet illat. Yli vuosikymmenen ajan hyrmyläisiä viihdyttänyt kuppila oli myös vauhdittamassa HYRMYn alkuaikoja, kun bisnesvainuinen Antti neuvotteli hevialan monitoimijan Luca Garganon kanssa diilin, että HYRMY saisi keski- viikkoisin soittaa baarissa levyjään. Lisäksi tuopposten äärellä istuttiin niin monet illat, ettei sitä kukaan voi muistaakaan. Keikkailtoina pieneen baariin järjestettiin pienen pieni lava, ja baarin seinät raikasivat iloi-

sesti (?) musiikista.

Kaiken kaikkiaan Heavy Corner merkitsee yhtä aikakautta HYRMYn historiassa. Corneriin oli käytännössä mahdotonta astua sisään törmäämättä tuttuihin kasvoihin HYRMYn ja Mökän joukoista. Oli kyse sitten järjestön kemui- ta tai jäsenten omista pippaloista, jatkopaikka oli lähes poikkeuksetta vanha tuttu Corner, jossa sattui ja tapahtui.

”Corner tosiaan oli hyvin samantyyppinen lau-antai-illan ns. likaämpäri kuin Perkule myöhempinä vuosina. Paikkaan oli helppo valua milloin mistäkin kissanristiäisistä, kun ”kaikki” olivat aina siellä. Noihin aikoihin yössä pyöri paljon esim. itselle tuttuja vanhoja mökäläisiä, joiden kanssa oli aina ilo kilistellä. Henkilökunta oli parhaimmillaan aivan mahtavaa.

- Antti Kavonen

HEVIMESTA - BAARI RIP

Hallituskatu 3

Hevimesta perustettiin huhujen mukaan Oulun samannimisen baarin innoittamana juuri niihin aikoihin, kun hevibuumi oli kovimmillaan 2000-luvun alkupuolella. Siinä missä Oulun sisar on säilynyt, on Hevimesta kuitenkin vähin äänin kadonnut Helsingistä, eikä sitä ole sen koommin kaivattukaan. Syrjäinen sijainti Senaatintorin kupeessa sekä pimeä luolamainen kellari-bunkkeri jättivät hyrmyläiset kylmiksi huolimatta siitä, että paikan olemus sopi mainiosti raskaaseen musiikkiin ja hevikaraokessakin vietettiin muutamia hauskoja hetkiä.

INFERNO - BAARI RIP

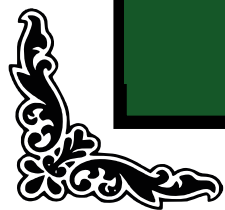
Annankatu 10

Hevimestan tapaan Inferno oli toisaalta Helsinkiin kiikutettu konsepti: Tampereella syntynyt baaribrändi on kuitenkin kuollut ja kuopattu jo myös tuolla Näsijärven rannalla. Helsingin Inferno on yksi esimerkki baareista, jotka pystytettiin hevibuumin lyhyenä kulta-aikana ja haudattiin pian sen jälkeen. Yläkerta oli suhteellisen avara, ja isot ikkuna tekivät baarista valoisan hevikuppilan, joka ei kuitenkaan noussut suureen rooliin HYRMYn historiassa.

KALLION MESTARI - BAARI (ENTINEN TAUKO) RIP

Kustaankatu 4A

Yksi jos toinenkin HYRMYn baarikierroksista on päättynyt Kallioon, missä on illan päätteeksi istuttiin viimeiseen pisaraan saakka Kallion Mestarissa. Kallion Mestari ei varsinaisesti profiloitunut hevikansan kanta-paikkana, mutta rock ja metallikaan eivät olleet ennenkuulumattomia sointuja baarin kaiuttimista, ja kanta-asiakkaisiinkin lukeutui kenties keskivertoa enemmän nahkaan ja mustaan väriin verhoutunutta väkeä. Syynä saattoi olla tottumus: Kallion Mestarin paikalla oli ennen Tauko, jossa samaan tapaan käytiin monien baarikierrosten yhteydessä sen pinnan alla kytevän eräänlaisen rock-henkisyyden vuoksi. Huomaamatta Kallion mestariakin on kuitenkin lopettanut, ja paikalla on nykyään ravintola Vivian's Kitchen & Bar

KANTIS - BAARI / KEIKKAPAIKKA RIP

Ruohonlahdenkatu 4

Nimi on enne, sillä nimensä mukaisesti Kantiksesta muodostui Heavy Cornerin rinnalla hyrmyläisten kantapaikka moniksi vuosiksi. Ylä- ja alakerrasta koostuva Kantis oli leppoisa ja rento kohtaamispaikka, varsinainen juttutupa: yläkerta oli melko tavallinen Kampin kuppila, mutta alakertaan johdattavat portaat kuljettivat synkemmän musiikin pariin. Vuosikaudet paikka oli ns. must-see jokaiselle hevikulkiijalle, jota pieni rähjäisyys ja omaläätuus vain viehättävät.

Kantiksen merkityksestä HYRMYn historiassa kertoo Antin muistelo aikoinaan saamastaan suorasukaisesta HYRMY-toverin lähettämästä tekstiviestistä: "Tapan itseni, ellet heti tule Kantikseen." Monet kerrat hyrmyläiset päätyivätkin Kantikseen niin illalla kuin seuraavana aamunakin sen jälkeen, kun oli käyty lepäilemässä HYRMYn kertsin muistorikkaalla sohvalla.

”Parhaimmillaan paikka oli tukossa erilaisista vipeltäjistä ja hauskaa piisasi. Hyvien biisien aikana tuli käytyä tanssilattialla moshaamassa ja ilmakitaroimassa. Lähes pakollisena osana iltaa jossain kohtaa hevibiisien välissä soi joko Frederikin ”Jos jotain yrittää” (Harva meistä on rautaa) tai Scatman Johnin ”Scatman’s World”. Pilkun tultua korvakäytäviä piinasi baarityöntekijä, joka ajoi porukkaa yläkertaan hakkaamalla toisinsa kahta metallista tuhkakuppia.

- Ville Eloranta

”Paikka kuhisi sen aikakauden perinnemetallisteja. Joka ikinen ilta soi sellainen yhteen copypastettu versio Slayerin ”Angel of Deathista” ja ”Raining Bloodista”. Pilkun tullen alakerran riuksaotteinen baarimikotar kaivoi jostain ison kattilankannen ja lusikan ja paukutti sitä siihen malliin, että seinissä kaikui ja korvissa sattui.

- Antti Kavonen

LEPAKKOMIES - BAARI /

KEIKKAPAIKKA

Helsinginkatu 1

“Piritorin” kulmassa Sörnäisissä sijaitseva Lepakkomies, kavereiden kesken “Lepis”, tarjoaa oivalliset puitteet pienille keikoille tai istuskelulle kaljatuopposen ääressä. Tämä oivallisten kulkuyhteyksien ääressä sijaitseva kuppila on usein myöskin HYRMYn baarikierroksilla välietappina, mutta yön myöhäisinä tunteina istumapaikkoja voi olla vaikea löytää. Kovin tuhdissa laitamyötäisessä Lepikseen ei kannata suunnata, sillä välittömästi baariin astuessa on vaarana törmätä biljardipöytään ja keskellä baaria on salakavala kynnys.

HYRMY on järjestänyt useampia keikkoja Lepakkomiehessä: Thrash Deal -keikkaillan vuonna 2010 ja Light of the Black Sun -kiertueen Helsingin etapit vuosina 2013 ja 2014. Valitettavasti Helsingin pienten ja keskikokoisten keikkapaikkojen harventuessa harventumistaan on tätäkin keikkamestaa yhä vaikeampi saada HYRMYn keikkailtojen pito-paikaksi.

NIGHTLIFE ROCK - BAARI RIP

Läntinen Brahenkatu 2 / Helsinginkatu 25

Brahenkentän tienoilla sijainnut Nightlife Rock oli peruskeikkapaikka, jonne hyrmyläisetkin aikoinaan eksyivät jokusen kerran – eivätkä vähiten alueen halpojen oluthintojen vuoksi. Keikkojenkin ulkopuolella baarissa vierailtiin ja törmäiltiin.

MAJAVA BAARI - BAARI

Porthaninkatu 9

Hakaniemestä Kallioon päin lähtiessä Porthaninkadulla tulee vastaan Majava Baari, jonka ikkunoissa vastaan tulijaa tervehtii tietenkin silmää iskevä majavalogo sekä tuh-ti rivi festarirannekkeita. Tämä mo-nen kertaan esimerkiksi City-leh-deltä tunnustusta saanut kuppila on myös asiakkaiden keskuudessa niin suuressa suosiossa, että baarin rajallisen tilan vuoksi HYRMYkin suuntaa Majavaan yleensä baari-kierroksien alussa. Ja mikäpä sen mukavampi paikka avata baarikierros kuin tämä kotoisa kuppila edul-lisine viinipulloineen. Majava on tunnettu myös siitä, että useampi ammattimusikko viihtyy baarissa sekä tiskin edessä että takana.

Majava Baari laajeni Tampereelle keväällä 2016, mutta valitettavasti HYRMYn ekskursio kyseiseen kup-pilaan on vielä suorittamatta.

NOSTURI – KEIKKAPAIKKA

Telakkakatu 8

Hietalahdessa vanhan Wärtsilän telakka-alueen laidassa sijaitseva Nosturi on eräs Helsingin tunnetuimmista keikkapaikoista. Kahteen kerrokseen rakennettu sali vetää parhaimmillaan noin 900 katsojaa todistamaan isojakin ulkomaisia ja kotimaisia esiintyjiä. Toimintaa Nosturissa pyörittää Elävän musiikin yhdistys ELMU.

Tiivistä tunnelmaa on koettu HYRMY-porukalla esimerkiksi Kiuas-yhtyeen loppuunmyydylle kolme tuntia kestäneellä hautaiskeikalla lokakuussa 2013 sekä monen monilla maltillisen pituisilla Ensiferum-keikoilla. Nosturin yläparvi sekä alakerran takaosa ovat anniskelualueita, mutta alakertaan lavan edustalle pääsevät nuoremman polven edustajat – keikoille ovat siis tervetulleita kaikki iästä riippumatta.

Nosturi suljetaan nykyisessä sijainnissaan Telakkarannassa 2010-luvun loppupuolella, ja ELMU siirtää toimintansa yhteen Suvilahden remontoituista vanhoista kaasukelloista. HYRMY odottaa mielenkiinnolla, millaisia keikkakokemuksia uusi ympäristö tarjoaa.

ON THE ROCKS – BAARI / KEIKKAPAIKKA

Dikonkatu 15

Rautatientoria vastapäätä sijaitsevassa On the Rocksissa on kesäisin yksi kaupungin suosituimmista terrasseista. Talven tuiskeessa yläkerrassa palvelee baari biljardipöytineen sekä rockvisioineen, kun taas alakerrassa järjestetään keikkoja ja muuta ohjelmaa useamman kerran viikossa.

Jo lopettaneen PRKL Clubin kanssa samassa kiinteistössä sijainnut On the Rocks jäi monesti paitsioon hyrmyläisten suunnatessa tiensä ensin mainittuun kuppilaan. Pienemmän mittakaavan keikkapaikkana ”Roksi” toimii kuitenkin erittäin hyvin, ja kenties vuonna 2016 aloitetut rockdiscotkin joskus houkuttelevat

hyrmyläiset kokeilemaan, miten jalka nousee.

Vastoin vallalla olevaa trendiä – raskaan musiikin kuppiloiden kaatumista yksi toisensa jälkeen – On the Rocks avasi uuden toimipisteen Kallioon Porvoonkadulle tammikuussa 2017.

PRAHA - BAARI

Kaivopiha, Dannerheimintie 5

Kaivopihan suojista löytyvä Praha on keskeisen sijaintinsa ja laadukkaan olutvalikoimansa vuoksi monen raskaan musiikin ystävän olohuone ja after work -mesta.

HYRMYN baarikierroksella Prahaan poiketaan harvemmin fukseja karttavan ikärajan (K-21) vuoksi. Iltoina, jolloin Virgin Oilissa esiintyy itseäsi kiinnostava bändi, suuntaa etko-

kaljoille Prahaan! Löydät takuulla kanssahyrmyläisiä jostakin hämyisestä nurkkapöydästä – ja mikäli et, ainakin kalja ja musiikki maistavat.

PRKL CLUB - BAARI / KEIKKAPAIKKA RIP

Kaisaniemenkatu 4, Helsinki

PRKL, voi PRKL. Heavy Cornerin mentyä nurin tästä Kaisaniemessä sijaitsevasta juottolasta tuli ainakin kaikkien nuoremman polven hyrmyläisten henkinen koti. 16.10.2009 avattuun "Perkeleeseen" tuli monesti tallattua kertsiltä huonommassakin säässä ja kunnossa sekä hyökättyä alakerrassa kerran kuussa järjestetyn Trashdiscon nihkeän hikiseen lämpöön. Vaihtoehtoisesti yläkeran sohville ja sohvapöydille sai aina järjestymään tilaa, kun ovesta asteli sisään tuttu kasvo.

Kuten mainittua, PRKL Clubin alakerrassa järjestettiin suureen suosioon nousseita Trashdiscoja, joissa vaikkapa Slayerin ja Iron Maidenin välillä saattoi tampata tanssilattiaa vanhojen suomihittien ja Barbie Girlin tahtiin. Esimerkiksi syksyn 2014 Halloween-bileiden jälkeen satunnaisista hyrmyläisistä koostunut ryhmä oli suunnannut tuttuun tapaan pistämään jalalla koreaksi, ja kappas, kukapa muu kuin Wintersunin herra Mäenpää oli myös löytänyt tiensä samoihin pippaloihin. Pyry Peltonen sai toteutettua erään

suurimmista haaveistaan päästesään laulamaan My Heart Will Go On -balladia Jarin peesiin. Tositarina. Alakerrassa järjestettiin roskadiskojen ohella keikkoja, joista oli liki mahdotonta olla löytämättä kanssahyrmyläisiä.

Kaikki hyvä loppuu aikanaan, ja niinpä PRKL Clubin hautajaisia ja samalla viimeistä Trashdiscoa vietettiin 22.2.2016 haikeissa tunnelmissa. Tyhjentyvät baarihyllyt kielivät legendaariseksi jatkopaikaksi muotoutuneen klubin lopusta, ja

RAVINTOLA TARMO - BAARI RIP

Naapaniemenkatu 6

Taideteollisen korkeakoulun heviystävät järjestivät Ravintola Tarmossa legendaarisia Diabolus on Vinyl -iltamia. Iltamissa kuunneltiin nimenmukaisesti vanhaa

klassista heviä vinyyleiltä ja musavailsaittiin. Nämä illanvietot olivat HYRMYn ja Mökän muodostamalle kaveriporukalle järjestön alkuaikoina perinteinen kohtaamispaikka,

jonne eksyttiin, oli kyse HYRMY-jatkoista tai ei.

Lopullisesti ovet suljettiin Kaisaniemenkadulla 23.2.2016 klo 04. Oven edusta täyttyi kynttilöistä ja kukista. Jää hyvästi, PRKL Club.

Kertomus ei kuitenkaan pääty siihen. Kuin feeniks konsanaan, PRKL nousi tuhkasta pääkaupunkiseudun ulkopuolella Kotkassa uutena, pikkuisena baarina. PRKL Clubin tarina jatkui myös kesällä 2016, kun klubin omistajat yhdistivät voimansa Bar Bäckärin kanssa ja Bäckärin yläkerta nimettiin PRKL:ksi. Tämäkin taru on kuitenkin tullut tiensä loppuun, sillä nyt yläkertaan on siirtynyt Baarikärpänen.

PRKL logoineen ja sohvineen kaikkineen on jättänyt jälkensä monen hyrmyläisen elämään ja muistoihin. Kuva: Suvi Seppänen

THE RIFF - BAARI

Iso Roobertinkatu 3

Bäkkärin henkeä myötäilevä The Riff, joskin esikuvaansa pienemmässä koossa, löytyy Iso Roobertinkadulta Punavuoresta ja on yksi uusimmista tulokkaista Helsingin hevibaarien kentällä. Päiväsaikaan myös kahvilana toimiva rokkikuppila avautui keväällä 2015, ja HYRMY suuntasi testaamaan tulokkaan heti syksyn fuksibaarikierroksellaan. Ainakin terassille HYRMY antaa suosituksensa, sillä kävelykadulla sijaitsevana se on sopivan rauhaisa ja leuto paikka alkusyksyn tuulissa. Ja paikkojahan riittää peräti 44 janoiselle, eli messiin mahtuu kaveri jos toinenkin.

ROCK BAR THE STAGE - BAARI RIP

Iso Roobertinkatu 13

Hyrmyläisillä on valitettavan vähän muistoja kyseisestä baarista huolimatta sen keskeisestä sijainnista. Punavuoressa sijaitseva baari oli joskus HYRMYn fuksibaarikierroksen kuppilalistalla.

ROCK CAFE MAESTRO - BAARI RIP

Fredrikinkatu 51-53

Rock Cafe Maestro meni nurin jo pian HYRMYn perustamisen jälkeen 2000-luvun alkupuolella, joten hyrmyläiset eivät ehtineet vierailulla juotolassa montakaan kertaa ennen sen kuoppaamista. Baarin jukeboxin loistava heviklassikkovalikoima on painunut kuitenkin mieliin.

ROCKTOWN - BAARI RIP

Dannerheimintie 17

Olympiastadionin kupeessa sijaitseva Rocktown oli Jone Nikulan perustama hevibaari, joka kuitenkin oli aikaansa jäljessä, sillä suurin 2000-luvun hevi-buumi oli jo ohi. Jokunen hyrmyläinen kävi siellä katsomassa pari keikkaa, mutta muutoin paikka jäi melko lailla mitäänsanomattomaksi.

SEMIFINAL - KEIKKAPAikka

Urho Kekkosen katu 4-6

Paremmiin tunnetun Tavastian alakerrassa sijaitseva Semifinal on "olohuoneen kokoinen", pieni ja intiimi keikkapaikka. Yläkerran menomestaan verrattuna Semifinal on melko lailla ug-painotteinen, joten hyrmyläiset eivät ole sinne monesti joukolla eksyneet.

TAVASTIA - KEIKKAPAikka

Urho Kekkosen katu 4-6

Helsingin legendaarisimpiin rockklubeihin itseoikeutetusti kuuluva Tavastia on Kampin kaupakeskuksen vieressä sijaitseva keikkapaikka, jossa usein esiintyy myös raskaan musiikin akteja. Vuodesta 1970 pyörinyt rock-klubi peittosi pikkuhiljaa tanssit ja discon, mutta 2000-luvun puolella ympyrä on kulkenut täyden kieroksen ja Tavastialla discotaan

jälleen lauantaisin. HYRMY-edustus kuitenkin harvemmin lähtee Tavastialle tamppaamaan.

Keikoilla sen sijaan käydään. Legendaarisessa keikkapaikassa ovat esiintyneet monet nimekkäät kotimaiset metallibändit, kuten Amorphis, Stratosfarius ja Diablo, joita hyrmyläisetkin ovat olleet todistamassa kerran jos toisenkin. Ulkomaisista yhtyeistä

Tavastian yleisön ovat ottaneet omakseen muun muassa Dark Tranquillity ja Sabaton.

Tavastialla käyminen on jo kokemus sinänsä, ja loistavan bändin livenä todistaminen on kirsikka kakun päälle.

THIRSTY SCHOLAR - BAARI

Fabianinkatu 37

Thirsty Scholar: salaisuus yliopiston uumenissa. Tässä Helsingin yliopiston Metsätalon kupeessa sijaitsevassa kuppilassa ei aina hevi soi, mutta sen lämmin henki, maistuvat tuopit ja akateeminen tunnelma ovat iskeneet tiensä suoraan hyrmyläisten sydämiin. Ja ihmekös tuo, kun välineetkin on: Thirstyn seiniä koristavat nimittäin vanhat aseet, jotka lisäävät kellaribaarin keskiaikaista tunnelmaa.

Sydäntalvella pöytien ääreen kelpaa istua nostamaan maljoja hyisen ilman karkottamiseksi mielistä, ja kesäisin terassi palvelee yliopiston tunnelmallisella sisäpihalla. PRLKL:n ollessa vielä pystyssä osa hyrmäisistä eksyi matkallaan ensin Thirstyyn ja sieltä kello kahden sulkemisen jälkeen Perkeleeseen.

Thirsty ansaitsee kunniamaininnan myös HYRMYn historiikin tiimoilta: sen akateemisen ja historiallisen tunnelman suojissa historioitsijat kokoontuivat ensimmäisen – jos toisenkin – kerran.

VANHA YLIOPPILASTALO - BAARI / KEIKKAPAIKKA

Iso Roobertinkatu 3

Komeista puitteistaan huolimatta Vanha Ylioppilastalo ei ole akustiikaltaan kummoinen keikkapaikka, eivätkä hyrmyläiset ole siellä monesti vierailleetkaan. Tätä lempinimeltään Vanhana tunnettua keikkapaikkaa ei kui-

tenkaan tule ohittaa HYRMYn historiassa, sillä ensimmäinen HYRMYn järjestämä keikka – Mökän kanssa yhteistyössä kyhätty Vanha Raskaana – pidettiin juurikin Vanhalla, ja kuten legenda kertoo, ikimuistoiset jatkot päättyivät kertsille.

VIRGIN OIL CO. - BAARI / KEIKKAPAIKKA

Dannerheimintie 17

Monenmoisia eppisiä keikkoja on todistettu HYRMYn porukalla Virgin Oilissa, eli "Virginissä" Kaivopihalla. HOK-Elannon pyörittämään keikkaan voit tulla myös vatsa kurnien, sillä ennen keikkaa on mahdollisuus nautiskella amerikanitalialaistyyllisen ravintolan antimista. Itse klubin puoli vetää sisälle noin 850 katsojaa eli lämmin saattaa tulla.

Mieleenpainuvimpia keikkailtoja hyrmyläiset ovat kokeneet esimerkiksi Moonsorrow'n esiintyessä Virgin Oilissa. Useammankin kerran näille keikoille on järjestetty etkot kertsillä, ja jokaisilla etkoilla paikalle ilmestyy joku, joka ei ole ostanut lippua ennakoon. Mikäli siis haluat nopeasti kavereita HYRMYstä, osta pari ylimääräistä Moonsorrow-lippua Virginin keikalle ja ilmesty ne kädessäsi keikkaetkoille.

Metallifestarit Suomessa ja maailmalla

Suvi Seppänen

Keikkojen lisäksi festarit ovat olennainen osa HYRMYN toimintaa. Tässä luvussa esitellään vain murto-osa eri festareista, joissa hyrmyläiset ovat käyneet remuamassa. Luomme katsauksen neljään kesäjuhlaan, joista jokaisella on omalla tavallaan ollut merkittävä

osuus HYRMYN historiassa: Nummirockiin, Tuskaan, Selviytyjiin sekä Metal Daysiin. Näiden lisäksi hyrmyläisiin on voinut törmätä muun muassa Saksan Magic Circlessä 2008, Wackenissa 2009, Ranskan Hellfestissä 2012 sekä Tšekin Brutal Assaultissa 2014–2016.

Magic Circlessä vuonna 2008 hyrmyläiset harastivat muun muassa kaljajoogaa.

Kuva: Jere Nyman

KOTIMAASSA

Nummirock, Kauhajoki

Nummirock on vuodesta 1987 asti Nummijärvellä järjestetty, alkujaan pop- ja rockmusiikkiin keskittynyt festivaali. Juhannuksen aikaan vietettävien karkeloiden juuret ovat kuitenkin syvemmillä juhannus-

tansseissa, joita Nummijärvellä on vietetty jo 1900-luvun alkupuolella. Voimme siis todeta, että hyrmyläisillekin niin rakas juhannusperinne on kokonaisuudessaan jo liki vuosisadan mittainen.

Vuodesta 2002 alkaen festari on kuitenkin tunnettu vain ja ainoastaan metallimusiikin riemujuhlanana, ja se onkin houkuttellut hyrmyläisiä paikalle suuremmissa määrin vasta alle 10 vuotta. Vuoden tärkeimmän

festivaalin viittaa on kuitenkin jo muutaman vuoden ajan soviteltu Nummirockin harteille, ainakin mitä tulee hyrmyläisten läsnäoloon kyseisessä tapahtumassa.

Tuska-festivaalin muutto vuonna 2011 vihreästä Kaisaniemestä Suvilahden urbaaniin betoniympäristöön jätti nimittäin selvästikin aukon myös HYRMYn luonnonläheistä festivaalikokemusta janonneen jäsenistön mieleen. Kaisaniemessä puiden katveesta saattoi aina löytää runsasta HYRMY-edustusta, liittyä juomaan omia tai muiden viinejä ja fiilistellä paahteisella päälavalla soittavia rytmiryhmiä. Kaiken tämän jäätyä historiaan Nummirock otti selvästi jalansijaa Kaisaniemi-Tuskan korvaajana, sillä vuodesta 2012 Nummirockissa mukana olleiden jäsenten määrä kasvoi tasaisesti, ja vuonna 2014 HYRMYllä olikin jo nimetty ja bannerilla merkitty leirinsä Nummirockin metsäleirintäalueella.

YYA-sopimus MC Mökän kanssa on toiminut upeasti muun muassa yhteiskuljetuksen muodossa. Mökäläis-

Vaikka HYRMY on kasvattanut läsnäoloaan Nummirockissa vasta viime vuosina, on satunnaisia HYRMY-kasvoja nähty Kauhajoen festarilla jo aiemmin, muun muassa vuonna 2009. Kuva: Metalshots, Bert

ten mukavan mahtipontisesti nimetty matkanjohtaja, ”Reiseführer”, järjestää tilausbussin kuljettamaan nämä kaksi kauhukakarajärjestöä aiheuttamaan pahennusta Pohjanmaan lakeuksille. Vuonna 2016 pääluku oli jo noin 65, minkä lisäksi osa saapui tietenkin yksityisautoilla paikan päälle.

Menomatalla bussissa vallitsee matkan pituudesta huolimatta aina hupaisa tunnelma. Bussissa on tullut pohdittua niin sitä, kuka onkaan mystinen ”kaikkein vanhin mökäläinen”, kuin naureskeltu, kun

liki kymmenen suomalaista miestä toimittaa tyhjennystä rivissä bus-sipysäkin laidalla. Paluumatkalla hilpeys on usein vaihtunut hiljaisuudeksi ja epämääräiseksi väsymyk-sensekaiseksi nauruksi, mutta takaisin on joka vuosi päästävä – vaikka sataisi räntää vaakatasossa.

Suomen ihailtavan monipuolinen juhannussää ei ole totta tosiaan jäänyt vieraaksi Nummirockissa: siinä missä vuonna 2014 teltat peittyivät räntään, poltti osa jäsenistöstä nenänsä kesällä 2016. Tiivistä tunnelmaa koettiin puolestaan vuonna 2015, kun HYRMY oli hankkinut yhden, lievästi sanottuna neliöltään rajoitetun telttapaviljongin suojaakseen sadetta vastaan. Uusia ystäviä etsiytyi suojaan välittömästi tummien pilvien kerääntyessä taivaalle.

Toisaalta festivaalin ainoan aurinkoisen aamun valjetessa tokaisi eräskin juhla juomaa edellisenä yönä nauttinut HYRMY-neitokainen retkituolissa lepäillessään ”*miksi täytyy olla niin kuuma*” (lämpötila oli noin +12 astetta). Valtiovierailuja suoritetaan myös toisiin leireihin, joskus

jopa niin pitkäaikaisia, että yön viileyttä vastaan on taisteltu viimeiseen palavaan materiaaliin asti: kerrotaanpa jopa, että eräs hyrmyläinen poltti mökäläisten hiilet loppuun, eikä valtaa pitävä Reiserführer ollut tempauksesta kovin mielissään.

Eräs HYRMYn omintakeisista piirteistä – spontaanit yhteislauluhetket – herättävät nekin hilpeyttä, missä ikinä tapahtuvatkaan. Mikäli et ole ikinä todistanut, kuinka kajahtaa paatoksellinen ”Tumman virran taa” ilman säestystä tai imelän herkkä Tallulah, olet jäänyt paitsi olennai-

Vuonna 2015 HYRMYllä oli ensi kertaa Nummirockissa oma telttakatos, jossa tunnelma nousi kattoon aina, kun lauma hyrmyläisiä ja uusiakin tuttavuuksia säntäsi sinne pitelemään sadetta. Kuva: Milla Leskinen

Toisia eivät Nummirockin sadesäät haittaa, vaan kostea ilma on sen sijaan vain mahdollisuus pukeutua muodikkaasti. Kuva: Milla Leskinen

”Viime vuonna Koivisto poltti Mökän hiilet, ja Mikko oli ihan hiilenä.

- Milla Leskinen muisteli edellisvuotista tempausta Nummirockissa 2015

sesta osasta HYRMYä ja Nummirockia.

Eräs aikamme suosituimmista HYRMY-yhteislauluheteistä sukeutui järjestön suosioon Nummirockissa 2015, kun Pyy Peltonen ja Lars Dohlen kiertelivät torstai-iltapäivänä pitkin vielä rakenteilla olevaa HYRMY-leiriä. Metalliveljillä oli mukanaan minikaiutin, ja varovaisesti he tulivat esittelemään erästä kappaletta muutamalle silloiselle hallituksen naisjäsenelle saatesanoin: ”Me soitettiin tää just noille tuolla, ja niiden mielestä tää oli ihan helvetin ärsyttävä biisi, mutta kuunnelkaa. Älkääkä vihatko meitä.”

Pojat painoivat nappia, ja niin alkoi soida Diggy Diggy Hole. Uuden testiyleisön rohkaisevien, vaikkakin hämmentyneiden reaktioiden rohkaisemana kaksikko lähti levittämään

Toisia yhteislauluhetket hämmentävät, toiset ottavat ne antaumuksella. Kuva: Kuisma Littunen

kääpiölaulun ilosanomaa pitkin loppuleiriä, ja siitä lähtien on Diggy Diggy Holea hoilattu antaumuksella, niin säästyksellä kuin ilman. Onpa kappaleesta hankittu innoitusta niin T-paitamuotiin kuin jäsenten syntymäpäivälahjoihinkin...

”Sitten mua jaksaa edelleen hämmentää sellaset kollektiiviset, spontaanit yhteislaulutilaisuudet. Hämmentävin taisi olla 2015 Nummirockissa, kun yhtäkkiä jätkät ringissä alkoivat päätöksellä laulaa Mokoman Mutta minulta puuttuisi rakkaus -biisiä. Siinä oli jotain tosi kaunista. Sitten eräs herra otti esiin ukulelen.

- Emmi Jokinen

Nummirockissa (kuin myös muilla metallifestivaaleilla) saatat toisinaan huomata esiintyvien taiteilijoiden tervehtivän yleisöä tutulla käsimerkillä, jossa suljetusta nyrkistä nostetaan etu- ja pikkusormi kohti taivasta. Tämä alun perin vanha italialainen, Dion metallikulttuuriin mukanaan tuoma tervehdys on hyvinkin käytännöllinen niin metallifestivaaleilla, keikoilla kuin arjessakin.

Nummirockissa 2015 opimme tervehdyksen kolme eri merkitystä:

1. Osoitat parhaillasi rokkaavasi.
2. Kutsut muita rokkaamaan.
3. Osoitat hyväksyväsi jo meneillään olevan rokkaamisen.

Nämä opit meille esitteli herra Jiri Keronen. Ja eikun rokkaamaan! \m/

Kuva vasemmassa reunassa: Metalliveljekset Pyry ja Lars ovat ottaneet vuoden 2015 korvamadon, Diggy Diggy Holen, omakseen muotia myöten. Arvatkaa kaksi kertaa, mitä biisiä pojat kuvassa laulavat. Kuva: Milla Leskinen

Tuska Open Air Metal Festival, Helsinki

Toinen kotimaan suurista ja perinteisistä metallifestivaaleista, Tuska Open Air Metal Festival, järjestetään vuosittain kesä-heinäkuun taitteessa Helsingin Suvilahdessa. Alun perin Tuska järjestettiin pienen harrastelijaporukan “verta, hikeä ja paljon wiinaa” vaatineena kaksipäiväisenä tapahtumana Tavastiolla heinäkuussa 1998, ja tapahtuma on vuosien

varrella kasvanut yli 25 000 kävijän kolmpäiväiseksi, kansainvälisesti suosituimmaksi suomalaiseksi metallijuhlaksi. Ensimmäisen Tuskan aikaan HYRMYn perustamiseksi ei ollut uhrattu vielä ajatustakaan, mutta järjestön ydinporukan löydettyä toisensa ja järjestäytyttyä ei ole kulunut yhtäkään vuotta, jolloin hyrmyläisiin ei olisi törmännyt Kai-

saniemen puistossa tai Suvilahden betoniviidakossa.

Nimenomaan Kaisaniemeä moni vanhemman polven hyrmyläinen muistelee kaihoisasti; kuinka hupaisaa olikaan seurata esimerkiksi Immortalia hikoilemassa täydessä corpse-maskissaan päälavan aurin gonpaisteessa ja istua itse lehtipuiden katveessa olutta siemailleen. Vuosi 2010 oli Tuskan kannalta erään aikakauden päätös, sillä taisteltuaan vuosia ympäristömääräyksiä ja melurajoituksia vastaan festivaalin oli pakko siirtyä kaupungin keskustasta lähemmäs merta, Suvilahden beto-

102

Vas.
HYRMY-edustusta löytyi Tuskan vehreiltä nurmilta heti järjestön alusta alkaen.
Kuva: Antti Kavonen

Oik.
Tuskan siirryttyä pois Kaisaniemen vehreistä maisemista oli hyrmyläisten nautittava juomia Suvilahden urbaanissa ympäristössä festarialueen ulkopuolella. Kuva: Milla Leskinen

nikentälle. Enää ei juotu omia eikä kaverin oluita puulehvästön lomassa, sillä samalla päättyi myös omien juomien vapaa kulku festivaalialueelle.

Toisaalta, kieltohan ei ole hyrmyläisiä ikinä haitannut tai hidastanut, vaan luovuus on päässyt valloilleen, kun viinaksia on kuljetettu alueen sisälle. Rintaliiveihin tungetut pikkujekkupullot ja leipälimpun sisälle piilotettu vodkapullo ovat perinteisempiä ja hyväksi havaittuja, joskin jo järjestysmiesten tuntemia keinoja. Myös 80-prosenttisella viinalla terästettyjä vesimelonikuutioita on tiettävästi nautiskeltu Tuskan festivaalialueella. Tämä kokeilu jäi tosin kertaluontoiseksi, sillä vaikka halvimman mahdollisen Viron-vodkan juominen on tempu sinänsä, kyseisen juoman syöminen ylittää jo jonkinlaisen mielenhäiriön tunnusmerkit.

Mainittakoon vielä, että perinteisesti vaihtelevan kokoinen partio hyrmyläisiä suuntaa vuosi toisensa jälkeen Otaniemeen potkimaan palloa ja saunomaan Tuska-festivaalin

aattona. Vaikka jalkapalloperinne onkin vuoden 2014 jälkeen päässyt kuihtumaan – mistä vähäisin kiitos ei varmastikaan kuulu HYRMYn kyvyttömyydelle muodostaa kolmea henkeä isompaa joukkuetta – HYRMY toivoo vilpittömästi teekkariveljiemme ja -siskojemme saunottavan meitä vielä vuosien kuluttuakin Tuska-etkoilun merkeissä.

Kuten tiedämme, ystävämme Mökässä ovat neuvotelleet oivan diilin Tuskan järjestäjien kanssa: talkootyötä vastaan saat kolmen päivän lipun. Perinteisesti myös hyrmyläisiä on ollut Tuskassa talkoolaisina Mökän peesisä, ja samoin myös aikoinaan Kaapelitehtaalla järjestetyssä Finnish Metal Expossa. Kymmenille tuhansille metalli-intoilijoille luotavat tapahtumat vaativat poikkeuksetta vapaaehtoisia järjestäjien apukäsiksi, ja etenkin opiskelijoille diili "päivä töitä ja lippu kouraan" sopii kuin nyrkki silmään.

Selviytyjät Private Metal Fest

FLAMMIE: Tuli taas kutsu Selviytyjiin.

PINJA: Ai sille festarille?

HANNA: Eikun siihen TV-sarjaan.

Selviytyjät, Pohjanmaan lakeuksilla vietettävä yksityinen metallifestivaali on lähes koko 2010-luvun kerännyt HYRMYn hallituksen juhlistamaan festivaalikesän päättäjäisiä DIY-keikkojen, järjestäjien tarjoaman makkaran ja telttasaunan merkeissä. Festivaaleille pääsee vain kutsuttuna; tapahtuma kun on alkanut kaveriporukan yksityisjuhlena. Tästä käytännöstä johtuen vieläkin festivaaleilla lähes kaikki tuntevat toisensa tavalla tai toisella.

Yksinkertaisuudessaan Selviytyjät muistuttaa noin sadan ihmisen mökkiviikonloppua, jossa yleisöä houkuttellaan katsomaan bändejä tasaisesti tarjoamalla ensimmäisille kaljaa. Makkaraakin on tarjolla talon puolesta taukoamatta, ja sunnuntai-aamuna krapulaisia naamoja naurattaa stand up -koomikko. Festivaalin erikoisuus on, että esiintyvä ar-

FESTARIHUUMORIA

Vuoden 2015 festivaaleilla omaa ständiään piti paikallinen eläintensuojeluyhdistys, jonka poistuttua paikalta jäi festivaalikansalle nippu esitteitä kissan hoidosta ja kouluttamisesta. Turnausväsymyksestä pahoin kärsinyt HYRMY-edustus nappasi erään näistä esitteistä mukaansa, ja hoito-ohjeita alettiin aamiaisella lukea ääneen vaihtamalla sanan "kissa" kohdalle sana "nainen". Hallituksen miesten onneksi mukana oli myös naisia, joten tämä heikkotasoinen krapula-aamun vitsi vaikutti ulkopuolisten silmissä kenties aavistuksen vähemmän sopimattomalta eikä ketään vedelty ympäri korvia.

Kokeile itse:

"Ruokaa ei tarvitse tarjota kupista, vaan sen voi piilottaa asuntoon **kissan** etsittäväksi. Herkkuja voi myös piilottaa aktivointipalloon tai itse askarrelltuun aktivointileluun. Näin **kissa** joutuu näkemään vaivaa ruokansa eteen ja tylsyys pysyy loitolla – Valjaisiin ja taluttimeen totuttelu aloitetaan varovaisesti. Valjaat puetaan ensin **kissan** päälle ja tehdään sisällä jotain mukavaa niin että **kissa** vähitellen tottuu niihin. Myös taluttamista on syytä harjoitella kotona rauhassa. Paniikkiin joutuva **kissa** voi rimpuilla itsensä irti ja kadota..." (alkuperäinen lähde SEY:n Hyvinvoiva kissa -opas)

tisti vastaanottaa esityksensä alussa Jaloviina-pullon eikä estradilta ole asiaa pois ennen kuin pullon pohja paistaa. Helpostihan tuo viisihenki-seltä bändiltä hoituu, mutta yhden miehen stand up -show voi kääntyä mielenkiintoiseen suuntaan Jallupullon alkaessa tyhjentyä.

Vuonna 2016 Selviytyjät oli katkolla (ja eittämättä sama toimenpide teki si hyvää osalle festarivieraista), mutta tulevaisuus näyttää, kolahtaako kesällä 2017 HYRMYn hallituksen sähköpostilaatikkoon taas kutsu.

Metal Camp / Metal Days, Slovenia

Hyrmyläisten keskuudessa kenties suosituin ulkomainen festari 2010-luvun puolella on ollut Sloveniassa, pienessä Tolminin kylässä järjestettävä Metal Camp (vuodesta 2013 lähtien Metal Days). Hyrmyläiset ovat vierailleet katsastamassa tämän festarin kasvua pienestä ja sympaattisesta puuhastelusta puhasveriseen ja ammattimaiseen metallimessuun ainakin vuosina 2010–2012 sekä muutaman vuoden tauon jälkeen 2016.

Slovenian helteiset päivät ja viileähköt yöt ovat ajaneet mukavuudenhaluiset festarin ajaksi hotellimajoitukseen, mutta vuonna 2011 Pyy Peltonen ja Kalle Kalliomäki todistivat, että telttat se on Tarjoustalon 15 euroa maksava telttakin.

”Ostin meille tyyliin siinä edellisellä viikolla pienen telttan

Tarjoustalosta (hyvä veto, tiedän!), koska se maksoi vain jotain 15€ ja ajattelin säästää. No, tein klassisen virheen siinä, että en tarkistanut sitä ennen matkaanlähtöä ja festareille saa-

puessamme ja telttapakkausta availlessamme kävi ilmi, että niitä tukikaarten pätkiä yhdessä pitävät narut olivat katkenneet eli koko paskaa oli käytännössä mahdotonta pystyttää. Siinä

Telttailua Tolminin hulppeissa maisemissa ja paahtavassa auringossa.
Kuva: Kuisma Littunen

sitten itkunauraessamme tilanetta hollantilainen ystävämme Robin vinkkas, että joidenkin sveitsiläisten leirissä olis jesaria, jota vois kokeilla. Läksittiin sit sinne ja saatiin niiltä rulla lainaan (ja samalla tutustuttiin mukaviin tyyppeihin!) ja kasattiin sillä tukirakenteet MacGyver-tyyppisesti kokoon. Viikko meni lopulta ihan OK:sti siinä teltassa (vaikka olihan se muutenkin paskaa laatua :D)!”

- Pyry Peltonen

106

Tämän hieman huteran ja vetoisan asumuksen vastapainoksi Alekski Koivisto todisti vuonna 2012 paahtavan kuumen auringon alla, että suomalainen mies pystyy nukkumaan rauhaisasti saunaksi muuttuneessa teltassa nahkahousut jalassa vailla nestehukan häivääkään. Muu leirikunta oli toki tällä aikaa katsonut fiksummaksi siirtyä odottelemaan keskipäivän kuumuuden haihtumista varjoisaan puistoon virvokkeiden ja pelikorttien parissa. Tuttuun huolehtivaan HYRMY-tyyliin Koiviston vointi oli tarkistettu ennen lähtöä ja todettu, että ”on se ainakin vielä

hengissä.” Myöhemmin kävi ilmi, että on olemassa jopa videotodisteita siitä, että Alekski oli liikkeellä festareilla: Sam Dunnin dokumentisarjassa Metal Evolution kameran poikki astelee varsin tutun näköinen herra Brasilian lippu harteillaan.

Virvokkeista mainittakoon myös,

Alla

Ainakin vuonna 2012 Metal Camp tarjosi myös omaa viiniään, jonka hinta ei opiskelijan kukkaroa hivele. Kuva: Hanna Ruokomäki

että Metal Campissa on aina juotu vain kolmea nestettä:

- olutta (merkiltään Laško tai Union, jotka ovat ainoat saatavilla olevat slovenialaiset oluet),
- ruoanlaittoviiniä vähintään 5–10 litran pakkauksista tai
- Fructalia, joka on paikallinen, maan hintatasolla suhteellisen tyyris hedelmäviiniä.

Yllä:

Vaihtoehtona on juoda halvempaa juomaa suuremmasta pullosta. Kumman sinä valitsisit?

Kuva: Markus Eskelinen

Fructal löysi tiensä hyrmyläisten elämään Metal Campissa 2010, kun Arttu Jolma päätyi ostamaan pullon paikallisten suosituksesta. Maku-elämyksen ei todettu olevan millään muotoa miellyttävä, mutta maisteri (nyk. tohtori) Jolman oli ostettava tätä Slovenian herkkua vielä uudestaan seuraavana vuonna täydentääkseen shottilasikokoelmaansa – kylkiäisenä kun jaettiin laseja. Yhtä kaikki, Fructalia kierrettiin vuonna 2011 maistattamassa myös muissa leireissä keräten samalla kuvakollaasia ihmisten kasvoista heidän maistaessaan ensimmäistä kertaa kyseistä juomaa.

Maisteri Jolma tarjoilee Fructalia. Kuva: Jere Nyman

Metal Days -festivaali myy nykyään eksklusiivista "The real Marjan" -festivaalipakettia, joka sisältää erinäisiä selviytymistarpeita ja etuja. Samoin saatat yön pimeydessä festivaalialueella seikkaillessasi tai aamulla krapulaa pois nukkuessasi kuulla leiristä toiseen kulkevan "Marjaaaaaaan!!!!" -huudon. Tarina Marjanista juontaa juurensa ensimmäiseen Metal Campiin vuonna 2004, kun jostain syystä kyseistä nimeä huudeltiin pitkin leirintäaluetta. Tarinasta on lukuisia eri versioita, joista yhdessä etsitään kadonnutta kaveria ja toisessa harrastetaan aikuisten painia, eikä kenties kukaan tiedä, kuka on alkuperäinen ja oikea Marjan – tuskin hän itsekään – saati miksi hänen nimeään huudellaan. Tämä tapa on kuitenkin kulkenut eteenpäin vuosi toisen jälkeen, ja jälleen vuonna 2016 hyrmyläiset saivat todistaa Marjanin etsintää.

Metal Camp -aikojen tunnuslause, "Hell over paradise", ei totisesti ollut valehtelua, sillä kahden vuoristojoen risteyskohdassa sijaitsevaan festivaalin rantabaariin saapuessaan tuntee tullessaan paikkaan, jota täydellisempää on vaikea kuvitellakaan. Eikä huonommaksi jää lyhyen kävelymatkan päässä festivaalialueelta sijaitseva Triglavin luonnonsuojelualue, jonka eteerisen kauniit rotkot kirkkaansinisine vesineen ja smaragdinvihreine kasvustoineen

Triglavin luonnonsuojelualue on kävelymatkan päässä festareilta. Hyrmyläiset ovat käyneet seikkailemassa Slovenian luonnossa useampaankin otteeseen. Kuva: Pyry Peltonen

houkuttelevat vuosi toisensa jälkeen festivaalikansaa nauttimaan eräästä Alppien kauneimmista kohteista.

Tolminin laakso tämän heinäkuisen metallihelvetin aikaan on todellakin kuin paratiisi maan päällä.

Jos ei huvita lähteä reippailemaan luonnonsuojelualueelle asti, ei festarin rantabaaristakaan ole hassummat näkymät. Kuva: Kuisma Littunen

HYRMY keikkajärjestäjänä

Marko Lehtimäki

Sanovat mökäläiset mitä sanovat, hyrmyläiset ovat baareissa notkumisen ja festareilla rymyämisen lisäksi järjestäneet myös itse keikkoja. HYRMY on ollut mukana mm. seuraavien keikkojen organisoinnissa:

17.–18.11.2016

Akateeminen heviristeily vol. 8 @ M/S Baltic Queen:
Noumena, Nuclear Omnicide

26.–28.10.2016

STD-tour @ Turku, Helsinki, Tampere:
Devenial Verdict; I, Captain; Igniter

12.11.2015

HYRMYn järjestämä Akateeminen heviristeily vol. 7 @ M/S Baltic Queen:
Mustan Kuun Lapset, Bob Malmström

13.11.2014

HYRMYn ja MC Mökän järjestämä Akateeminen heviristeily vol. 6 @ M/S Baltic Queen:
Crimfall, Hellspirit

1.11.2014

HYRMYn järjestämä Light of the Black Sun II Lepakkomiehessä:
Blackdeath (RUS), Blood Red Fog, Perdition Winds

26.10.2013

HYRMYn ja MC Mökän järjestämä Light of the Black Sun Lepakkomiehessä:
Gestalte (NL), Azaghal, Korgonthurus

6.4.2012

Pitkäperjantain eppinen soturikertsi Domus Gaudiumissa:
Psychoparalysis

14.5.2011

Keikkailta Heavy Cornerissa:
Black Crucifixion, Architorture, Black Feast, Cause of Death

8.10.2010

HYRMY presents Thrash Deal @ Lepakkomies:
Architorture, Freedomination, Forced Kill, Ceaseless Torment

10.12.2009

HYRMYn ja MC Mökän järjestämä WINTER TORMENT

Gloriassa:

Metsatöll (Est), Eternal Tears of Sorrow, Caught in the
Between, Euthanasia

18.4.2008

HYRMYn ja MC Mökän järjestämä keikkatapahtuma

Vanhalla ylioppilastalolla:

Blaze Bailey (UK), Armour, Heavy Metal Perse

27.10.2007

HYRMYn ja MC Mökän järjestämä keikkatapahtuma

Vanhalla:

Impaled Nazarene, Manatark (Est), Obscurant

28.1.2006

HYRMYn ja MC Mökän järjestämä keikkatapahtuma

Gloriassa, Return Of The Pagan Might:

Skyforger (Lv), Moonsorrow, Noumena, Evilion

6.5. 2005

HYRMYn ja MC Mökän järjestämä keikkatapahtuma

Vanhalla ylioppilastalolla, Vanha raskaana:

Metsatöll (Est), Insomnium, Swallow The Sun

Veljiä vai vihamiehiä? Suhteet Mökään ja muualle

Hanna Ruokomäki

SPOILER ALERT! Tämä luku saattaa sisältää stereotypioita. Lue vain, mikäli et kärsi tosikkoudesta (oireet mm: herne nenässä, sitruunan maku suussa, pitkulaisen tuntemattoman objektin tunne paksusuoleessa). Lääkitys: aimo annos itseironiaa.

Kun HYRMY perustettiin, sen edeltäjiä akateemisessa hevi maailmassa olivat Lappeenrannan Pikametallimiehet sekä neljä vuotta vanhempi, Otaniemen jannuista koostuva MC Mökä, joka varmasti on käynyt monelle hyrmyläiselle tutuksi, halusi tai ei. HYRMYn jälkeen hevijärjestöjä alkoi kuitenkin putkahdella kuin sieniä sateella, eikä kulunut aikaakaan, ennen kuin HYRMYt, TYRMYt ja JYRMYt yhdistyivät suuremman sateenvarjon ARMY (Akateemiset raskaan musiikin ystävät) alle marraskuussa 2012.

Akateeminen heviyhteistyö on vanhaa perua. Jo vuonna 2004 HYRMY teki ekskursion Pikametallimiesten syntymäpäiville, joissa tarjoi tiin ikimuistoista pirtukakkua. Kunnolla yhteistoiminta lähti kuitenkin vauh-

tiin iki-ihanien ja sitäkin -muistoisempien Akateemisten heviristeilyjen veneessä. Ensimmäinen risteily järjestettiin vuonna 2009, minkä jälkeen se on vuosi toisensa jälkeen ollut yhtä menoa.

ARMYn perustamisen jälkeen toimintaan on kuulunut myös vierailuja Tampereella ja Turussa, missä on nostettu malja sisar- ja veljesjärjestöjen kesken. Tämän monituisen järjestökokoonpanon joukossa on kuitenkin yksi, joka nousee ylitse

Akateemista heviyhteistyötä ja puheenjohtajapainia. HYRMYn tuolloinen puhis Markus ja TYRMYn entinen puhis Jetro hilpeissä tunnelmissa Mökäfestissä 2015. Kuva: Suvi Seppänen

muiden katkeransuloisella viha-rakkaussuhteellaan HYRMYyn: MC Mökä.

Luodaanpa siis katsaus siihen, mistä kaikesta tämä ristiriitainen suhde koostuu. HYRMY-aktiivien haastattelujen lisäksi tätä lukua varten on haastateltu Mökän puheenjohtajia menneiltä vuosilta: Thomas Sandvikia, joka edusti HYRMYn alkuaikoina (pj 2003 & 2005), Juhani Heinosta (pj 2012) sekä Juho Nenosta (pj 2013 & 2014).

112 Suhteita luomassa: naapuri lännessä

Alkutaipaleellaan HYRMY aloitti tyhjästä tapaillen omaa suuntaansa, joten Mökään päin luodut kontaktit osoittautuivat avuksi. Viestintä järjestöjen välillä tapahtui pääasiallisesti puheenjohtajien Thomas Sandvikin ja Antti Kavosen välillä, mutta yleisesti HYRMYssä suhtauduttiin Mökään kiinnostuneina ja arvostavasti. Neljä vuotta vanhempi järjestö kun vaikutti maailmaa nähneeltä tekijältä. Epätasaisista

voimasuhteista huolimatta HYRMYn ja Mökän välille syntyi tiivis suhde, sillä monet aikalaiset kuvaavat, että Mökän tapahtumiin oli helppo mennä: rajanveto järjestöjen välillä oli vaikeaa – mitä nyt Otaniemen veikot jaksoivat nostaa kuppia kentieskovempaan tahtiin. Mökän saunailloista saattoi aina löytää myös hyrmyläisiä.

”Ennen vanhaan itsestäni tuntui, että Mökän porukka oli räväkämpää ja sekavampaa. Sikailun määrä oli kovempaa.

HYRMYn porukka kuitenkin tuntui varsin rauhalliselta, enemmän kertsillä kaljoittelevalta kuin keikoilla ja hevibaareissa käyvältä. Mökän vanhalla kaartilla (siis vielä itseänikin vanhemmalla) on jopa aika rankka hevibaaritausta; oli tietty porukka, joka oli IT-alalla töissä jo opiskelujensa aloittaessaan ja joi palkkarahojansa varsin tuntuissa määrin. Baareilla tarkoitan enimmäkseen Rock Cafe Maestroa ja myöhemmin Corneria. On otettava kuitenkin huomioon, että puhun tässä varsin

muinaisista ajoista ja tietyillä tavoin rajaten, koska kyllä sekä Mökässä että HYRMYssä on aina ollut monenlaisia persoonia.”

- Thomas Sandvik

HYRMYn ja Mökän välillä on kuitenkin kautta aikojen vallinnut leikki-mielinen kilpa-asetelma: mökäläiset ovat kiusoitelleet HYRMYä vasallikseen ja pikkusiskokseen HYRMYn alkuaikojen ja pienempien resurssien vuoksi; hyrmyläiset ovat puolestaan sanoneet sanasen Mökän sijainnista. Vuosien mittaan valtasuhteet ovat toki tasaantuneet HYRMYn kasvaessa, mutta perinteisesti Mökällä on ollut aina enemmän varaa rellestää Tuska-roudauksilla saamiensa tuottojen voimin.

Mammonallaan Mökä järjestää saunailtoja Otaniemessä ja muuta menoa siellä sun täällä. Sen sijaan HYRMY pitäytyy kerhohuoneensa kotoisassa lämmössä. Syynä ei kuitenkaan välttämättä ole pelkästään väitetty resurssien puute: keskeisen sijaintinsa ja avaran kerhohuoneensa ansiosta HYRMYllä ei ole tarvetta järjestää muuta, kun koko Helsingin

hevitarjonta on kivenheiton päässä ja kerhohuoneeseen mahtuu aimo annos juhlijoita.

”Kun puhutaan yhdistyksien toiminnasta, niin aikanaan Mökä tietysti toimi paljon laajemmin. Oltiin Tuskassa roudaamassa ja saatiin rahaa toimintaan. Tämä toki pätee yhä. Mutta oli Wackenin bussimatkoja, isoja keikkoja ja ties mitä. HYRMYllä ei siihen aikaan ollut rahaa, eikä muutenkaan kovin paljon mitään isompaa toimintaa. Myöhemminhän tilanne on mennyt vähän eri suuntiin. Mökä toimii nykyään enemmän Otaniemessä, koska laajemmalle toiminnalle ei enää vuosiin ole ollut niin paljon tarvetta. On paljon keikka- ja matkanjärjestäjiä. HYRMYllä taas on nykyään paljon enemmän tapahtumia kuin niinä aikoina kuin itse olin Mökän puheenjohtaja.”

- Thomas Sandvik

Meno ei kuitenkaan ole ehtinyt äityä liiaksi kilpailuksi, sillä tapahtumis-
sa on käyty kuokkimassa puolin jos

toisinkin, ja myös yhteistapahtumia on järkätty vuosien mittaan. Ensimmäinen yhteisponnistus oli vuoden 2005 Vanha raskaana -keikka Vanhalla ylioppilastalolla, mikä syvensi järjestöjen välistä suhdetta entisestään. Sen jälkeen yhteiskeikkoja on pistetty pystyyn useampia, ja yhteistoiminta on useammin kuin kerran edennyt peräti siihen pisteeseen, että mökäläisiä on luultu hyrmyläisiksi ja päinvastoin. Itse asiassa yhteistapahtumille olisi enemmänkin kysyntää: onhan jäsenistö pitkälti samaa.

***”Läheisyys sekä osittain päällekkäinen jäsenistö luovat edellytykset hyvin vahvalle yhteistyölle, kuten keikkailtojen ja minikier-
tueiden järkkäilylle.”***

- Juhani Heinonen

”Kerhojen tiivis yhteistyö on kummallekin tarpeellista ja monipuolistaa tapahtumatarjontaa. Yhteistapahtumat tuovat kaivatua vaihtelua kerhojen arkeen, vaikka toki pääasia on hoitaa kerhojen normaalit velvoitteet ensin. Kerhoilla on myös hyvät

valmiudet toteuttaa isompiakin projekteja yhdessä, jos vaan haluaa löytyä.”

- Juho Nenonen

Kaiken kaikkiaan vuosien yhteistapaaleen jälkeen on nähtävissä, että Mökän vaihtuvuus on aivan eri luokkaa kuin HYRMYn. Mökässä porukka on vaihtunut äärimmäisen paljon verrattuna HYRMYyn, jossa samat naamat ovat pyörineet vuosia mukana toiminnassa – tavalla tai toisella. Samalla HYRMY on myös kasvanut kokoa uusien fuksien vyöryessä sisään vuosi toisensa jälkeen ja vanhojen tuttujen pysyessä ilahduttavasti mukana.

***Mökäläiset Marsista,
Hyrmyläiset Venuksesta?***

Mitä sitä kiertelemään: välillä tuntuu siltä, että mökäläiset ovat aivan eri puusta veistetty kuin HYRMYn joukot. Mutta mitä nuo erot oikeastaan ovatkaan?

Poikkitieteellisyys

Mökä on alkujaan tekniikan opiskelijoiden järjestö siinä missä HYRMY koostuu kaikista Helsingin yliopistolla opiskelevista hevi-intoilijoista. Seurauksena HYRMYn oppiaineiden kirjo on huomattavasti suurempi kuin Mökän: on humanistia, valtiotieteilijää, farmaseuttia – kun taas Mökässä jäsenistö on teknisesti suuntautunutta. Ja nostetaanpa nyt se kissakin (sananmukaisesti) pöydälle: HYRMYssä on enemmän naisia. Tämä tosiasia voi hyvinkin olla yksi selitys sille, että osa mökäläisistä pyyhältää HYRMYn tapahtumiin teekkarilakin tupsu¹ heiluen.

¹ Vain kesäaikana tietenkin.

”Hyrmyläisten ja mökäläisten välillä tuntuu edelleen olevan jonkinlainen me vs. noi -asetelma, kun toiset on irstaita teekkareita saunailtoineen ja toiset huumorintajuttomia humanisteja levyraateineen.

- Emmi Jokinen

”Mökän jäsenistö on valtaosin tekniikan opiskelijoita ja sattuneesta syystä miespuolisia, kun taas Hyrmyn puolella on ns. normaalimpi sukupuolijakauma sekä opintoalojen kirjo on huomattavasti laajempi.”

- Juhani Heinonen

”Moni on kutsunut HYRMYä Mökän pikkusiskoksi, millä viitataan siihen, että HYRMY on perustettu myöhemmin, se on pienempi ainakin resurssien puolesta ja siihen, että sen jäsenistössä naisilla on suurempi edustus. Jälkimmäinen ei varmasti ole myöskään yksi vähäisimmistä syistä, miksi niin moni mökäläinen käy myös HYRMYn tapahtumissa.”

- Juho Nenonen

Tapahtumat

Kuten todettua, HYRMYn ja Mökän tapahtumat eroavat suuresti toisistaan. Mökä järjestää paljon saunailtoja, ja harvemmassa ovat varmaankin ne hyrmyläiset, jotka ovat tulleet kurkistaneeksi Mökän pieneen kerhohuoneeseen Jämeräntaipaleella. Hyrmyläiset sen sijaan hengaavat paljon kerhohuoneellaan sen keskeisen sijainnin ansiosta.

”Ideologisesti järjestöt eivät eroa lainkaan. Suurimpina eroina ovat jäsenistö sekä ylioppilaskunnan tarjoamat puitteet. Ota-niemessä on paljon sauna- yms. tiloja käytettävissä kaikennäköiseen toimintaan leffaillasta metsässä telttailuun, kun taas Helsingin puolella tukeudutaan pääosin HYRMYn kerhotilaan sekä ytimen baareihin.”

- Juhani Heinonen

Keikkajärjestämisen suhteen jako on puolestaan aina mennyt enemmän Mökän suuntaan. Viime vuosina myös HYRMY on kunnostautunut

OPPIAINEET HYRMYSSÄ

Koonnut Milla Leskinen

Kuten todettua, hyrmyläisten oppialat ovat yhtä sateenkaarta. Tietojenkäsittelytieteestä se alkoi, mutta katsokaapa, millaiseen kirjoon on päädytty. Nykyään HYRMYssä on opiskelijoita ja alumneja mm. seuraavilta aloilta.

- 1) Arkkitehtuuri
- 2) Audiovisuaalinen viestintä
- 3) Automaatio- ja systeemitekniikka
- 4) Automaatiotekniikka
- 5) Bioanalytiikka
- 6) Biokemia
- 7) Biologia
- 8) Corporate Communication
- 9) Ekologia
- 10) Elintarvike- ja ravitsemustiede
- 11) Eläinlääketiede
- 12) Englannin kääntäminen
- 13) Englantilainen filologia
- 14) Evoluutiobiologia
- 15) Experience & Wellness Management
- 16) Farmasia
- 17) Folkloristiikka
- 18) Fysiikka
- 19) Geologia
- 20) Germaaninen filologia
- 21) Historia (sv.)
- 22) Hotelli- ja ravintola-alan liikkeenjohto
- 23) International Business
- 24) Journalismi
- 25) Kasvatustiede
- 26) Kasvinjalostustiede ja genetiikka
- 27) Kauneudenhoitoala
- 28) Kemia
- 29) Kemianteekniikka
- 30) Kieliteknologia
- 31) Kotieläintiede
- 32) Kuvataidekasvatus
- 33) Liiketalous
- 34) Lähihoitaja, vanhustyö
- 35) Lääketieteellinen fysiikka
- 36) Matematiikka
- 37) Media and Global Communications
- 38) Metsien ekologia ja käyttö
- 39) Mikrobiologia
- 40) Oikeustiede
- 41) Orgaaninen kemia
- 42) Paperitekniikka
- 43) Poliittinen historia
- 44) Psykologia
- 45) Puunjalostustekniikka
- 46) Rakennustekniikka
- 47) Rakennus- ja tietotekniikka
- 48) Ranskalainen filologia
- 49) Saksan kääntäminen
- 50) Solu- ja molekyylibiologia
- 51) Sosiologia
- 52) Sosiaaliala
- 53) Suomen kieli ja kirjallisuus
- 54) Suomen kieli ja kulttuuri
- 55) Taloustiede
- 56) Teknillinen fysiikka
- 57) Teknillinen matematiikka
- 58) Teologia
- 59) Tieto- ja viestintätekniikka
- 60) Tietojenkäsittelytiede
- 61) Tietotekniikka
- 62) Tilastotiede
- 63) Tourism Management
- 64) Turvallisuusala
- 65) Tähtitiede
- 66) Varhaiskasvatus
- 67) Venäjän- ja Itä-Euroopan tutkimus
- 68) Venäjän kieli
- 69) Yleinen historia
- 70) Yleinen kielitiede
- 71) Yleinen kirjallisuustiede

keikkojen parissa mm. Akateemisen heviristeilyn saralla, mikä jättää Mökälle enemmän aikaa järjestää esimerkiksi Otaniemessä kaksi kertaa järkätyä Mökäfestiä. Loistava osoitus toimivasta työnjaosta.

”Sen sijaan isommissa kaupungeissa keikat eivät ole hevikerhoille niin tärkeitä, kun tarjontaa on muutenkin. On luontevaa, että HYRMY on jättänyt keikkojen järkkäilyn pääosin Mökälle. Samantapainen jako on muodostunut Tampereelle, jossa TTYkitys järjestää enemmän keikkoja, kun taas Tyrmäys panostaa muihin sosiaalisiin tapahtumiin. Lisäksi HYRMY intoutuu paljon useammin järjestämään erilaisia teemailtoja, kun Mökässä taas mielikuviutus ja into ei yleensä moiseen taivu.”

- Juho Nenonen

Musiikkimaku

Jos vedetään mutkia suoriksi, voidaan sanoa, että Mökässä kuunnellaan raskaampaa musiikkia kuin HYRMYssä. Kutsuvatpa jotkut mökäläiset HYRMYä peräti mainstream-metallin kerhoksi. Onko kyse tieteiden erosta: tekninen ala, tekninen musiikki? Vaiko jostain muusta? Niin tai näin, HYRMYssä raikaa usein folk tai power siinä missä Mökän saunailloissa rymisee mustaakin mustempi bläkkis. Toisaalta ei voida missään nimessä sanoa, että kaikki HYRMYssä kuuntelisivat samaa musiikkia. Sen sijaan totta on, että ihmisiä tulee eri aloilta ja eri kolkista, joten musiikkimaussakin on kenties enemmän hajontaa. Kevyempi hevi on helpommin pureskeltavaa kaikille ja siksi hyvä kompromissi tapahtumiin.

”Mökä is more about the music. HYRMY is about the people.”

Maantiede

Suurin erottava tekijä järjestöjen välillä taitaa kuitenkin olla se maallinen Helsingin ja Espoon raja. Helsingiläisten mielestä Otaniemi on jossain Saatanan selän takana, kun taas teekkarit asustavat Otaniemessä, josta on helpompi kömpiä kotiin saunailan päätteeksi kuin huristaa bussilla Helsinkiin. HYRMYn ammoisina aikoina järjestämät yhteislähdöt Mökän tapahtumiin hiipuivat muutamaksi vuodeksi mutta ovat alkaneet taas elpyä.

”Mielestäni yleinen suhtautuminen on myös suhteellisen lämmin. Tapahtumien kaukainen sijainti Espoon perukoilla (Otaniemessä) karsii tapahtumiin osallistujia puolin ja toisin.”

- Juhani Heinonen

Kuitenkin yhtä ja samaa perhettä

Eroavaisuuksista ja molemminpuolisesta nälvimisestä huolimatta hyrmyläisillä ja mökäläisillä on paljon yhteistä. Kuten kunnan perheessä kuuluukin, toisille jaksetaan naljaila hyväntahtoisesti, vaikka perimäiset geenit ovat samat. Raskas musiikki yhdistää tieteen- ja kaupunginrajojen yli.

Maantiede

Siinä missä maantieteellinen sijainti erottaa HYRMYn ja Mökän toisistaan, se myös hitsaa niitä yhteen. Sijainti pääkaupunkiseudulla mahdollistaa tiiviin yhteistoiminnan, mitä myös hyödynnetään. Kun tuo sisar/veli on vain kymmenisen kilometrin päässä, on helppo käydä vierailemassa, ja jäsenistö mainitseekin mm. Mökäfestit mainioina ihmisten ja sukupolvien yhdistäjinä.

”Se kertoo mielestäni jotain porukan läheisistä väleistä, että ih-

miset jaksavat niin paljon vääntäytyä Otaniemestä Helsinkiin ja Helsingistä Otaniemeen juomaan kaljaa. Näitä mahdollisuuksia olisi varmasti kaikilla myös oman yliopiston piirissä, mutta raskas musiikki selvästi yhdistää tehokkaasti eri taustoista tulevia opiskelijoita.”

”Otaniemestä on kuitenkin hyviä muis-toja, ja Mökäfestit ovat olleet kivoja. Syrjäisyys ja meren läheisyys tuovat oman tunnelmansa.

- Hanna Ruokomäki

Päällekkäinen jäsenistö

Loppujen lopuksi sijainti pääkaupungilla johtaa parhaimmillaan (vai pahimmillaan) siihen, että jäsenet vierailevat toistensa tapahtumissa ihan siinäkin määrin, että uudet fuksit tai vanhatkaan parrat eivät aina pysy perässä siinä, kuka olikaan HYRMYstä ja kuka Mökästä. Useissa tapauksissa sama henkilö onkin molempien järjestöjen jäsen, mutta profiloituu syystä tai toisesta enemmän hyrmyläiseksi tai mökäläiseksi.

”Joskus Mökä on järkännyt jopa yhteislähtöjä HYRMYn tapahtumiin, mutta yleensä sille ei ole tarvetta, vaan mökäläisiä löytyy melkein jokaisesta HYRMYn tapahtumasta ihan muutenkin.”

- Juho Nenonen

”En oikeastaan edes tiedä, ketkä kaikki ovat mökäläisiä. Minulle kaikki ovat samaa porukkaa. Minulle mökäläiset ovat niitä ”hyr-

myläisiä”, jotka avautuvat joskus huonosta äänenlaadusta ja leveilevät paremmilla saunatiloilla.”

Ystävällismielistä

naljailua

Koko 15-vuotisen historiansa ajan HYRMY on saanut kuulla nälvimistä ”pikkusisarudestaan” ja musiikki- maustaan, ja mökäläiset eivät puolestaan ole voineet välttyä kuulemas- ta teekkariudestaan ja kaukaisesta sijainnistaan. Kaikki tämä naljailu tapahtuu kuitenkin hyvässä henges- sä, mistä todisteina toimivat myös perinteeksi muodostuneet vitsilahjat järjestöjen syntymäpäivillä.

Eräänä esimerkkinä voidaan mainita HYRMYn 13-vuotissynttärit, jolloin mökäläiset alleviivasivat järjestön homoeroottista tunnelmaa lahjoitta- malla teini-ikään päässeelle HYR- MYlle peniksenmuotoisen kynttilän- jalan. Vastalahjana HYRMY lahjoitti seuraavana vuonna Mökälle pum- pattavan vuohen, ja viimeisimpänä Mökä lahjoitti HYRMYn puheenjoh-

tajalle suunnattoman kyrpärän, jon- ka paikka oli – missäs muuallakaan kuin – herran otsalla. Jännityksellä jäädään odottamaan, miten Mökä muistaa sisarensa 15-vuotissyntymä- päivää juhlavuonna 2017.

Kaiken kaikkiaan sitä ollaan siis sa-

”Mielestäni mökäläiset suhtautuvat HYRMYyn lämpimästi, tosin vieläkin viljellään leik- kisästi HYRMYstä nimitystä ’vasallijärjestö’.

- Juhani Heinonen

malla asialla kaikki, joten mitä sitä turhia erottelemaan.

Jostain kumman syystä mökäläiset jaksavat naljailla HYRMYssä muka esiintyvistä miesten veljesrakkaudesta. Ei voi ymmärtää. Kuva: Milla Leskinen

”Hey man, would you grab me a beer?” HYRMYn kansainvälinen monimuotoisuus

Suvi Seppänen

HYRMYn jäsenet ovat aina olleet pääosin suomenkielisiä Helsingin yliopiston opiskelijoita, mutta varsinkin vuosien 2011–2013 jälkeen illanvietoissa kuulee suloisesti sekaisin sekä suomen- että englanninkielistä porinaa. Kansainvälisyys järjestössä on otettu huomioon nykyisin etenkin tiedottamisen muodossa: englanninkielisen tiedottamisen aloitti Hanna Ruokomäki tiedottajavuosinaan 2011–2013 ja tapa jatkuu yhä, vaikka tiedottajan pestiä onkin hoitanut useampi henkilö tämän jälkeen.

HYRMYn alkuvuosina jäsenet olivat yksinomaan suomalaisia, mutta kansainvälistymisen ensivaiheet alkoivat, kun Yhdysvalloista Suomeen saapunut Don Killian kotiutui HYRMYyn vuonna 2005. Maltil-

lisesti jäseniksi alkoi valua niin vaihto-opiskelijoita kuin pysyvästi Suomeen muuttaneita uusia tuttavuuksia, esimerkiksi Turkista henkiseen kotiinsa Suomeen saapunut Cem, kavereiden kesken Sampo; virolainen Anna-Liisa; italialainen Marco; chileläinen Pablo sekä saksalaiset Alex ja Dorothea.

Vaihto-opiskelijoille puoli vuotta tai vuosi vieraassa maassa on paljon muutakin kuin opiskelua: kulttuurishokin haihduttua hevidiggarit voivat löytää Suomesta hengenheimolaisia sekä elämänmittaisten ihmissuhteiden aarreaitan. Esimerkiksi syksyllä 2011 Helsingin yliopistoon vaihtoon saapuneet espan-

”People have actually gone to pretty great lengths to make sure I have felt included, and I never really felt left out or even like a foreigner in any case. Extra credit to Hanna, Tommi, Suvi, Markus, and Jenni (plus whoever else has done it that I forgot) for being willing to deal with the email communication in English over the years.

- Don Killian

jalaiset Uxi ja Ramón ovat jääneet hyrmyläisten mieliin vahvalla läsnäolollaan ja upeilla persoonillaan.

"I would say that HYRMY was an extraordinary experience in many ways... On the one hand it helped me to feel at home because of the people and because of how events are. I know that my

friends in Spain would have a great time with them and that the people in HYRMY would certainly enjoy hanging out with my pals in Spain."

- Ramón 'Rampe' Paniagua

Osa vaihtareista rakastuu tähän pohjoiseen maahan niin sydänjuuriaan myöten, että palaavat tänne

joko suorittamaan opintojaan, töihin tai pelkästään pikavisiitille esimerkiksi Nummirockiin. Yhtä kaikki, hyrmyläiset ovat aina yhtä innokkaita ottamaan vastaan etäiset edustajansa lyhyeksi ja pidemmäksikin aikaa. Mikäli kaukomaiden heviystäviä ei puolestaan ala kuulua vierailulle, hyrmyläiset pakkaavat itse kimpsunsa ja kampsunsa ja suuntaavat ystäviensä luo kohti "kaukomaiden" loputtomia sangriakannuja ja olutkolpakoita.

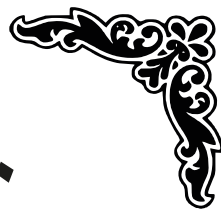
"As long as you are a metalhead, no matter what's your background, you can find your place at HYRMY."

Metalli yhdistää yli valtionrajojen: monet ulkomaiden tuttavuuksista palaavat pikavisiiteille Suomeen, ja mikäpä sen parempi aika vierailla kuin Suomen juhannus ja Nummirock.

Kuva: Kuisma Littunen

Järjestö, yhteisö, heimo, kaveriporukka, perhe... Rakkaalla HYRMYllä on monta nimeä

Hanna Ruokomäki

Jokainen, joka tätä historiikkia lukee, on varmasti yhtä mieltä siitä, että HYRMYn kaltaista ei ole toista. Hyrmyläisten välillä vallitsee jotain, mikä sitoo heitä yhteen tiiviimmin kuin opintoalat tai harrastukset. Niinpä HYRMYstä on muotoutunut paljon enemmän kuin pelkkä opiskelijajärjestö: kaiken takana piilee samankaltainen ajatusmaailma ja samankaltaiset kiinnostuksenkohteet, jotka saavat monet jäämään valmistumisen jälkeenkin, sillä HYRMYssä ei katsota ikää, sukupuolta tai ammattia.

”Olen ollut mukana jo ajalta ennen perustamista, ehkä se kertoo jotain. Paljon on tullut kasvettua HYRMYn mukana ja saanut tutustua useisiin hienoihin hengenheimolaisiin. Hiton hauskaa on

*lähes poikkeuksetta ollut (paitsi hauskanpidon jälkioireissa), ja tietysti on saanut laajennettua omaakin raskaan musan tunte-
musta :)”*

- Aleksi Koivisto

”HYRMYssä ihmisillä on yksi yhteinen mielenkiinnon kohde, joka varmasti vähän vaikuttaa jollain tavoin myös muuhun persoonaan, mutta tämän lisäksi ihmisiä on hyvin eri tyyppistä. Yksi mieluisa asia HYRMYssä onkin ihmisten erilaiset taustat, niin koulutukselliset kuin alueelliset mutta varsinkin iälliset. On erittäin kuvaavaa, että HYRMYyn jäädään vielä valmistumisen jälkeen vuosiksi, ellei loppuelämäksi.”

- Leo Viherä

Monet päätyvät HYRMYyn, kun ainejärjestön tai osakunnan meno ei tunnu riittävän. HYRMYstä haetaan – ja saadaan – vertaistukea ja hengenheimolaisia, sillä hyrmyläiset ovat sanalla sanoen toisenlaisia kuin muut. Meno on pönötyksestä kaukana ja välillä varsin räävitöntäkin, oli kyse sitten huonoista vitseistä, aamukymmeneen venyneistä jatkoista tai paidattomista miehistä. HYRMYä kuvataankin varsin usein jopa toiseksi perheeksi ja kodiksi: paikaksi, jonne on aina helppo palata.

”HYRMY oli minulle opiskeluaikana verraton pakopaikka oman ainejärjestön kankeasta tunnelmasta ja ylipäätään yleisestä normista. HYRMYssä oli perheen tuntua. Kukin sai olla omanlaisensa ja erilaisuuksista huoli-

matta pidettiin yhtä. Samalla HYRMYssä koki taatusti parhaat kreisibailut ja sekopäisimmät jutut.”

- Heidi Hemminki

HYRMY on aina ollut varsin vastaanottavainen järjestö, vaikka ajoittaista sisäpiiriläisyyttä onkin saattanut ilmetä, mitä on vaikea välttää järjestössä kuin järjestössä.

HYRMYyn tuppaa ilmestymään avomielistä, kypsää (?) ja aitoa porukkaa, joka ei katso koiraa karvoihin (hevaria hiuksiin) vaan antaa kaikkien kukkien kukkia vaan.

HYRMYn menosta on pönötys kaukana, mikä on saanut meidät kaikki hakeutumaan näiden samanmielisten sekopäiden seuraan.

”Siihen aikaan, kun olin aktiivinen, HYRMY merkitsi todella paljon. Sanoin sitä joskus toiseksi perheekseni, mikä on kyllä jälkepäin naurattanut. Mutta eipä siinä, tapasin kerhon merkeissä monta hyvää ystävää, jotka ovat ystäviä edelleen.

- Laura Jylkkä

Kaiken kaikkiaan HYRMYssä hyväksytään erilaiset ihmiset, mikä ilmenee jo hyrmyläisten oppiaineiden ja taustojen kirjossa. Jokaiselle on oma paikkansa HYRMYssä, sillä kaikki otetaan vastaan, kunhan käyttäytyy asiallisesti, kunnioittaa muita eikä törttöile liikojä.

”Ennen kaikkea HYRMYssä kuitenkin vetivät puoleensa aidot

Asiallinen käytös on toivottua HYRMYssä. Mitä nyt välillä joku haudataan. Kuva: Laura Jylkkä

ihmiset, joiden joukkoon mahtui jokainen omanlaisenaan. Samaan tilaan mahtuivat hyvin niin power metal -fanaatikot kuin doom-synkkistelijät ja vaikumuksellinen death metal -väkikin, minkä lisäksi pakkaa sekoittivat iloisesti kaikkien erilaiset oppiaineet. Tämä sil-lisalaatti, johon sai tulla juuri sellaisena kuin oli, sai minut liittymään HYRMYyn.”

- Heidi Hemminki

”HYRMY on nykyään mulle turvallinen yhteisö, jonka tapahtu-

”En koskaan pahemmin viihtynyt ainejärjestössäni fuksivuoden aktiivisesta osallistumisesta huolimatta; siellä ilmapiiri oli sisään-päinkääntynyt ja proffavitsejä syvällisempiä yhteisiä nimikkeitä ihmisten välillä oli liian vähän. HYRMYn poikkitieteellisyys oli virkistävä.”

- Milla Leskinen

miin on aina helppo lähteä sen kummempia miettimättä. Sieltä on löytynyt kavereita, joiden kanssa voi jauhaa varsin hämähäristäkin nörttijutuista. Monien kanssa tulee hengattua HYRMYn ulkopuolellakin.”

- Kuisma Littunen

Kaiken takana piilee tietenkin raskas musiikki, joka yhdistää hyrmyläistä kuin hyrmyläistä valtioiden ja oppiaineiden rajojen yli. Yhteisöllisyys muodostuu juuri musiikin kautta, sillä metalli vaikuttaa itse kunkin mielenmaisemaan ja ajatusmaailmaan. Monet mainitsevat tulleen HYRMYyn erityisesti et-

simään ystäviä, jotka kuuntelevat samankaltaista musiikkia ja ymmärtävät heitä. Ei ole niinkään väliä, kuunnellaanko samaa bändiä tai alagenren alagenreä, vaan kyse on laajemmasta ilmiöstä. HYRMYn neljäs puhis Markus mainitseekin, ettei ole käytännössä kertaakaan jutellut Antin kanssa musiikista: jopa entisten puheenjohtajien keskustelunaiheet ovat siis muualla kuin musiikissa, mutta musiikki yhdistää kaiken taustalla.

”One of the best things preserved over time is probably the spirit. It seems that it has always been about the people above all.”

Rakkaus metalliin yhdistää hyrmyläisiä. Kenen muun kanssa voisit ilmakitaroida Nummirockissa? Kuva: Anja Steinlechner

1 2 4 Painoarvoa annetaan myös akateemiselle mielenmaisemalle: yhteinen ajatusmaailma musiikista ja muusikin rajautuu siis näiden kahden tekijän – akateemisuuden ja raskaan musiikin – kautta. Ei kuitenkaan tule erehtyä ja luulla, että HYRMYn toivotettaisiin tervetulleiksi ainoastaan akateemisia ihmisiä: kyse on enemmänkin nimenomaan ajatusmaailmasta kuin akateemisista opinnoista.

”Alussa oma meininkini oli aika ookvardia, koska olin nuori ja ujo tms, mutta HYRMYssä alkoi olo tuntua kotoisalta melko pian.

”HYRMYn kautta olen tutustunut valtavan suuren määrään hienoja ihmisiä, joita edelleen tapaan mielelläni. :) ja olihan se nyt erityisesti opiskeluaikana tärkeää, että pääsi hengähtämään musiikkimaultaan oikeanlaisten ihmisen seuraan – musiikki yhdistää!

- Laura Oinonen

Aika nopeasti alkoi kiinnostus loppumaan muita opiskelijatapahtumia kohtaan, koska niissä ei tuntunut olevan ihmisten kanssa useinkaan kovin paljoa yhteistä. Akateemisista hevereistä löytyi yleensä leppoisaa seuraa.”

- Jesse Taina

HYRMYstä moni on löytänyt myös elämänsä rikastuttavia ihmissuhteita, niin ystäviä kuin kumppaneitakin. Useat ovat muodostaneet HYRMYstä kaveripiirin ja löytäneet ystäviä, joita he tapaavat järjestötapahtumien ulkopuolellakin. Jopa

hyrmyläiset, jotka käyvät enää harvakseltaan HYRMYssä, kertovat viettävänsä edelleen aikaa sellaisten ystävien kanssa, jotka he aikoinaan järjestöstä löysivät. Hevimusiikin ja HYRMYn luoma yhteenkuuluvuuden tunne saattaa parhaillaan siis kantaa läpi elämän.

”HYRMY edustaa minulle samanhenkisten ihmisten tiivistä yhteisöä ja pitää sisällään rakkaita muistoja, hauskanpitoa yhdessä. Ollessani aktiivisesti mukana HYRMYn toiminnassa HYRMY täytti suuren osan vapaa-ajastani ja tarjosi kohtaamisia

kiinnostavien ihmisten kanssa. Tapasin muun muassa nykyisen vaimoni HYRMYssä.”

- Jouni Tuominen

”Oikeastaan HYRMY on vaikuttanut sosiaaliseen elämäni hyvinkin paljon. Minulla ei kovin paljon ollut ylipäättäen kavereita (eikä ollut koskaan ollutkaan) liittyessäni HYRMYyn, ja oma sosiaalinen piirini alkoi hiljalleen siitä vasta rakentua. Oli tälläselta arkajalalta oikeastaan melko rohkeaa uskaltaa täysin tuntemattomaan seuraan. Aloin hiljalleen tulla avoimemmaksi ihmisille ja uusille tuttavuuksille, ja onhan sieltä parit poikays-tävät ja heilatkin hankittu.”

- Pinja Pennala

HYRMYssä kaveriporukan ja järjestön raja onkin aina ollut suhteellisen häilyvä, sillä ystävyys-suhteet ulottuvat myös HYRMYn ulkopuolelle. Monet tapaavat muita hyrmyläisiä näiden omissa kemuissa tai muuten, ja moni pääkaupunkiseutua tuntematon HYRMY-fuksi on löytänyt HYRMYstä paikkansa Helsingissä.

Ystäviä, rakkaita, läheisiä, perheenjäseniä ja tovereita. HYRMYssä luodut ihmissuhteet saattavat kantaa jopa läpi elämän.

Kuva yllä: Ville Tiirikainen.

Kuva oikealla: Jere Nyman

Järjestö on tarjonnut turvaa muuten kylmältä ja yksinäiseltä vaikuttavassa pääkaupungissa.

”Mulle HYRMY merkitsee verkostoitumista ja yhdessäoloa; on siistiä, että myös ulkopaikkakuntalaisille annetaan tavaltaan takaportti Helsingin ’hevi-piireihin’. Helpottaa just, jos on muuttanut kaupunkiin muualta. HYRMYn kautta on myös moni ystäväystynyt ja pariutunut.”

- Kaisla Haapoja

”Ennen HYRMYä minulla toki oli ystäviä, mutta ei samanlaista ystävien verkostoa, joiden kanssa jaoin jotain muuta yhteistä kuin elämäntilanteen. Hevi yhdistää ihmisiä aivan toisella tasolla, sillä ihmiset tuppaaavat olemaan enemmän tai vähemmän muutenkin kiinnostuneita samanlaisista asioista: mm. fantasiasta ja sci-fistä.”

- Hanna Ruokomäki

”Aluksi yritin käydä oman ainejärjestön jutuisa, mutta ne ei

tuntuneet omilta. Hyrmyläisten kanssa sen sijaan oli helppo bondata ihan alusta asti. Pikkuhiljaa aloin saada hyrmyläisistä uusia kavereita, ja tällä hetkellä suurin osa mun sosiaalisesta piiristä muodostuu hyrmyläisistä tai ihmisistä, joihin oon tutustunut hyrmyläisten kautta (Mökä!). En oo koskaan ollut sosiaalinen ihminen, mutta se ei HYRMYssä haittaa, kun kaikki on niin samanhenkisiä, niin kaikkiin on uskomattoman helppo tutustua.”
- Emmi Jokinen

126

On siis sanomattakin selvää, että HYRMYssä on jotain täysin ainutlaatuista, mikä luo jäsenten välille siteen. HYRMYstä on monien todistettavasti vaikea luopua, vaikka vierailumäärät vähenisivätkin. Ja silloinkin jäljelle jää kasa ystäviä ja muistoja, joita vaalia. Musiikista puhumattakaan.

”Aikani HYRMYssä ja Mökässä menevät kauniisti sekaisin ja päällekin niin ajallisesti kuin muistoissani, mutta aika on ollut keikkojen, festareiden, kaljan ja

härväyksen kulta-aikaa. Hienoja urpoja ja hyvää sekoilua. HYRMY ja Mökä kummatkin toivat loistavia tyyppejä, hyvää musiikkia, tapahtumia ja sellaista toilailua, mitä voi kiikkustuolissakin lämmöllä ja kauhulla muistella.”

- Tiia Kontkanen

”More drama than an average TV

soap opera can offer!”

- Dorothea Breier

”Hyrmyläisyys on tarkoittanut mahtavia tyyppejä, pitkäksi venähtäneitä iltoja, kiihkeitä keskusteluita ja hauskoja festareita, bileitä, matkoja ja kertakaikkista tunnetta siitä, että on löytänyt oman heimonsa.”

- Milena Multaharju

Leirinuotiolla. HYRMY luo yhteenkuuluvuutta hengenheimolaisten kesken.
Kuva: Milla Leskinen

”HYRMY merkitsee minulle yhteisöllisyyttä, jäätävän kovaa musaa, nauruntäyteisiä iltoja. Se merkitsee porukkaa, jonka parista olen löytänyt useita läheisiä ystäviä, tuoppitovereita ja kaikkea näiden väliltä sekä vastaanottanut lukuisia suosituksia hyvästä musiikista. HYRMY on hevijärjestö, mutta sen jäsenet ovat paljon muutakin kuin hevereita.”

- Pyry Peltonen

En olisi itse osannut paremmin sanoa. Näihin puheisiin, näihin tunnelmiin. Nähdään seuraavassa tapahtumassa!

Stay heavy.

HYRMY-juomapeli

Tiedätte kyllä säännöt. Juo aina, kun jokin seuraavista tapahtuu.

Ja kyllä, tiedämme, kuinka tuhoisa tämä peli on.

- 1) Sabaton soi.
- 2) Miehiltä lähtee paidat päältä.
- 3) Tanssitaan folk-rillutusta.
- 4) Aleksi soittaa Final Countdownin.
- 5) Kuisma Littusen hautajaiset mainitaan.
- 6) Tommilla on kasaria.
- 7) Joku puhuu natseista.
- 8) Miehet suutelevat tai viettävät muuten hempeän hetken.
- 9) Electroheart soi.
- 10) Pyry kertoo, miten hieno ihminen olet – oikeasti.
- 11) Diggy Diggy Hole soi.
- 12) Antilla on puku, jonka väriloiste kilpailee auringon kanssa.
- 13) Emmi on leiponut jotain helvetin hienoa: *“Se nyt on vähän jotain tommosta...”*
- 14) Keskustellaan lähdestä edelliseen tai tulevaan Nummi-rockiin.
- 15) Jere ’Kapitalisti’ puhuu his-

HYRMYn historioitsijat

toriaa tai politiikkaa.
KAKSI huikkaa, jos molempia.

16) Arttu viittaa ihmisiin kädel-
lisinä.

17) Paikalla oleva kiintiömökä-
läinen pilkkaa äänentoistoa tai
musiikkia.

18) Ville laulaa korkealta ja
kovaa.

19) Joku muistelee Heavy Cor-
neria lämmöllä.

20) Joku muistelee Perkelettä
lämmöllä.

21) Kun Antti tarjoaa kauko-
maiden nestemäisiä tuliaisia.
KAKSI huikkaa, jos juoman nimi
on mahdoton ääntää.

Peliä pelataan omalla vastuulla.
Historiikkitiimi ei vastaa olostasi
seuraavana aamuna.

HANNA

Materiaalin keruu ja haastattelut, kirjoittaminen, editointi, taitto, projektinhallinta

Saapui HYRMYyn: 2008

Hallituksessa: 2009–2015

Tiedottaja 2011–2013, varapuhis 2015

Valmistunut: Filosofian maisteri (yleinen kirjallisuustiede) & kauppatieteiden maisteri (Corporate Communication)

Tiimiläiset kuvaavat:

Historiikkitiimin ehdoton kivijalka, tukiranka ja ikiliikkuja. Ilman Hannaa koko projekti olisi kaatunut omaan mahdolluuteensa. Kunnianhimoisen ja tunnollisen puurtajan lisäksi Hanna on törkeän taitava sanojenkäyttäjä; aikanaan HYRMYn tiedotteissakin seikkailivat “mustanpuhuvat möröt” ynnä muut menninkäiset. Aikaansaava, itseoppinut monitoimimainen.

MILLA

Materiaalin keruu ja haastattelut, kirjoittaminen, kuva-asiat

Saapui HYRMYyn: syksyllä 2008

Hallituksessa: 2011–2017

Valmistunut: Filosofian maisteri (yleinen historia)

Tiimiläiset kuvaavat:

Historiikin kuvamestari. Milla on käyttänyt varmaan 90 % työpäivistään kaikenlaisen nippelitiedon ja kuvauslupien selvittelyyn. Pahoittelut historiikkitiimin puolesta työnantajalle! :D Myös Millan omasta muistista kaivetut muistot miltei 10 vuoden ajalta olisivat oman historiikkinsa aihe sinänsä.

SUVI

Materiaalin keruu ja haastattelut, kirjoittaminen

Saapui HYRMYyn: keväällä 2012

Hallituksessa: 2013–2015

Akateemisen Heviristeilyn vetäjä 2014–2015, tiedottaja 2013–2015, 2017

Valmistunut: restonomi (AMK)

Tiimiläiset kuvaavat:

Järjen ääni ja ainainen apu. Moninaisena taiturina ja avittajana Suvi on hersyvällä tyylillään sanaillut aimomäärän historiikin sisällöstä ja auliisti astunut apuun aina, kun johonkin on tarvinnut apua. Järjestön viestintää kipparoilvalta Suvilta kun onnistuu nokkela sanailu lyhyelläkin aikataululla, ja langat pysyvät käsissä. Suvin muistilokeroiden hämäristä kätöistä on saatu historiikkiin monta knoppitietoa ja legenda.

MARKO

Materiaalin keruu ja haastattelut, kirjoittaminen

Saapui HYRMYyn: 2009

Hallituksessa: 2010–2015

Kertsivastaava 2010–2012, varapuhis 2011, webmaster ja jäsenvastaava 2012–2016

Valmistunut: Filosofian maisteri (tietojenkäsittelytiede)

Tiimiläiset kuvaavat:

Tilastonikkari ja tietopankki, jonka historiasta kaivamat dokumentit ovat eittämättä auttaneet historiikin koostamisessa. Markon ikaikainen kokemus ja tieto järjestöhommista sekä IT-gurun rooli niin historiikissa kuin koko järjestöissäkin ovat pitäneet perusraamit selkeinä. Markon alkujäsennys auttoi liikuttamaan koko projektin eteenpäin.

MARTIN

Talous ja muut käytännön asiat, vanhojen dokumenttien kaivelu

Saapui HYRMYyn: 2014

Hallituksessa: 2015–

Taloudenhoitaja ja risteilyvastaava 2015–

Opiskelee: Historia (ruotsiksi)

Tiimiläiset kuvaavat:

Kukkaronnyörit tiukalla pitävä talousguru, joka on urhoollisesti osallistunut lähes kaikkiin historiikkitapaamisiin kuuntelemaan muiden tiimiläisten shaibanjauhamista ja entisaikojen glorifointia. Jos jotain tietoa on pitänyt etsiä, Martin on tarttunut hommaan ja kaivanut faktat vaikka kiven alta.